

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

12 Απριλίου 2021

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 57

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 327/2021

Περί τροποποιήσεως του υπ' αρ. 5/1978 Κανονισμού της Εκκλησίας της Ελλάδος «Περί Κώδικος Εκκλησιαστικών Υπαλλήλων» (Α' 48).

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έχουσα υπόψη:

1. Τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 42 του ν. 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου της Εκκλησίας της Ελλάδος» (Α' 146),

2. την ανάγκη εκσυγχρονισμού του υπαλληλικού καθεστώτος των εργαζομένων των εκκλησιαστικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου,

3. την υπ' αρ. 4/3.2.2021 γνωμοδότηση του Ανωτάτου Υπηρεσιακού Συμβουλίου της Εκκλησίας της Ελλάδος (Α.Υ.Σ.Ε.),

4. την υπ' αρ. 4/2021 γνωμοδότηση του Ειδικού Νομικού Συμβούλου της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος,

5. την από 2.3.2021 απόφαση της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου, ψηφίζει τον Κανονισμό υπ' αρ. 327/2021 που έχει ως ακολούθως:

Άρθρο 1

Τα άρθρα 1-13 του υπ' αριθ. 5/1978 (Α' 48) Κανονισμού της Εκκλησίας της Ελλάδος καταργούνται και αντικαθίστανται από τα κατωτέρω άρθρα 1-7 που έχουν ως εξής:

«Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

1. Σκοπός του παρόντος Κανονισμού είναι η καθιέρωση κανόνων διεπόντων την υπηρεσιακή κατάσταση των υπαλλήλων των εκκλησιαστικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου επί βάσεων ισότητας και δικαιοσύνης, η εξασφάλιση της ορθής επιλογής αυτών, η κατοχύρωση της κατά το συμφέρον των νομικών τούτων προσώπων σταδιοδρομίας τους και η επίτευξη της μέγιστης δυνατής αποδόσεώς τους στην εργασία τους.

2. Στις διατάξεις του παρόντος υπάγονται πάντες οι επί σχέσει δημοσίου δικαίου μόνιμοι (τακτικοί), επί θητεία ή μετακλητοί και οι επί σχέσει εργασίας Ιδιωτικού Δικαίου Αορίστου Χρόνου και ορισμένου χρόνου υπάλληλοι

όλων των εκκλησιαστικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ανεξαρτήτως της ιδιότητάς τους ως κληρικών, μοναχών ή λαϊκών, καθώς και οι ιεροκήρυκες, πάσης κατηγορίας. Δεν υπάγονται οι πρεσβύτεροι (προϊστάμενοι ή μη), ως και οι διάκονοι των Ιερών Ναών (ενοριακών ή μη), οι ιεροψάλτες, οι χορωδοί, οι γραφείς, το βοηθητικό και εργατοτεχνικό προσωπικό (νεωκόροι, καθαρίστριες), που υπηρετούν στους κάθε είδους Ιερούς Ναούς.

3. Επί πάσης αμφισβητούμενης ιδιότητας ή προϋπηρεσίας ως εκκλησιαστικού υπαλλήλου αποφαινεται η Διαρκής Ιερά Σύνοδος (Δ.Ι.Σ.) μετά από σύμφωνη γνώμη του Ανωτάτου Υπηρεσιακού Συμβουλίου της Εκκλησίας της Ελλάδος του άρθρου 3 του παρόντος Κανονισμού.

4. Οι αναφορές των διατάξεων του παρόντος Κανονισμού σε «εκκλησιαστικό υπάλληλο», «υπάλληλο», «υπαλληλική σχέση» ή «θέση», «εργασιακή σχέση» περιλαμβάνουν όλες τις κατηγορίες των εργαζομένων του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με κάθε έννομη σχέση (δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου) στα εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, εκτός εάν πραγματοποιείται ρητώς διάκριση ή εξαιρέση ορισμένης κατηγορίας υπαλλήλων στις διατάξεις του.

Στον παρόντα Κανονισμό ο όρος «διορισμός» αναφέρεται σε υπαλλήλους επί σχέσει δημοσίου δικαίου (μόνιμους, μετακλητούς, επί θητεία) και ο όρος «πρόσληψη» αναφέρεται σε υπαλλήλους επί σχέσει Ιδιωτικού Δικαίου (Αορίστου ή Ορισμένου Χρόνου).

Άρθρο 2

Πρωτοβάθμιο Υπηρεσιακό Συμβούλιο

1. Το πρωτοβάθμιο Υπηρεσιακό Συμβούλιο Εκκλησιαστικών Υπαλλήλων είναι πενταμελές συλλογικό όργανο της Εκκλησίας της Ελλάδος αρμόδιο για όλα τα υπηρεσιακά και πειθαρχικά θέματα του προσωπικού που υπάγεται στον παρόντα Κανονισμό. Στον παρόντα Κανονισμό το ανωτέρω Συμβούλιο όταν ασκεί υπηρεσιακές αρμοδιότητες καλείται «Υπηρεσιακό Συμβούλιο» και όταν ασκεί πειθαρχικές αρμοδιότητες καλείται «Πειθαρχικό Συμβούλιο». Το Συμβούλιο συνεδριάζει στα γραφεία της Ιεράς Συνόδου ή με τηλεδιάσκεψη, πλήρως ή μερικώς, και ευρίσκεται σε απαρτία, παρόντων τουλάχιστον τριών εκ των μελών του. Οι αποφάσεις του λαμβάνονται κατά πλειοψηφία. Εν ισοψηφία υπερισχύει η ψήφος του Προέδρου. Στις γνωμοδοτήσεις και αποφάσεις του Συμβουλίου καταχωρίζεται υποχρεωτικώς και η γνώμη της μειοψηφίας.

2. Η συγκρότηση του Συμβουλίου ορίζεται ως εξής:

α. Πρόεδρος: ένας Συνοδικός Αρχιερέυς που ορίζεται με απόφαση της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου στην αρχή κάθε Συνοδικής Περιόδου με αναπληρωτή του ένα επίσης Συνοδικό Αρχιερέα επόμενο κατά την τάξη, με θητεία ετήσια, όση είναι και η Συνοδική Περίοδος.

β. Μέλη: τέσσερεις (4) εκκλησιαστικοί υπάλληλοι με τους αναπληρωτές τους, εκ των οποίων δύο (2) είναι εκκλησιαστικοί υπάλληλοι Ιερών Μητροπόλεων και δύο (2) υπάλληλοι της Εκκλησίας της Ελλάδος ή της Αποστολικής Διακονίας ή του Διορθοδόξου Κέντρου κατηγορίας ΠΕ με βαθμό τουλάχιστον Β, που αναπληρώνονται από υπαλλήλους της κατηγορίας ΠΕ με βαθμό τουλάχιστον Β με διετή θητεία και ορίζονται με πράξη της Δ.Ι.Σ στην αρχή της Συνοδικής Περιόδου, μετά τη λήξη της διετούς θητείας τους.

γ. Γραμματέας του Συμβουλίου ορίζεται από τη Δ.Ι.Σ. οποιοσδήποτε εκκλησιαστικός υπάλληλος με αναπληρωτή υπάλληλο οποιουδήποτε βαθμού.

3. Η θητεία των μελών του Συμβουλίου δύναται να ανανεώνεται, ενώ παρατείνεται αυτοδικαίως μετά την ημερομηνία λήξεώς της, εάν έως τότε δεν έχει εκδοθεί απόφαση συγκροτήσεως του Συμβουλίου από την Δ.Ι.Σ και έως την συγκρότησή του.

4. Το Συμβούλιο τηρεί διά του γραμματέα του πρακτικά για την συνεδρίασή του, που υπογράφονται από τον πρόεδρο ή τον αναπληρωτή του και τον γραμματέα.

5. Επιφυλασσομένων των διατάξεων πειθαρχικού δικαίου, κάθε ατομική πράξη που αφορά στην υπηρεσιακή κατάσταση εκκλησιαστικού υπαλλήλου και εκδόθηκε μετά από γνωμοδότηση ή απόφαση του Υπηρεσιακού Συμβουλίου, ως και κάθε εκτελεστή απόφαση Υπηρεσιακού Συμβουλίου με την οποία ρυθμίζεται απ' ευθείας παρόμοιο ζήτημα, υπόκειται σε προσφυγή ενώπιον του Ανωτάτου Υπηρεσιακού Συμβουλίου του άρθρου 3 εντός είκοσι (20) ημερών από την επίδοση ή άλλως την λήψη γνώσεως της προσβαλλομένης πράξεως ή αποφάσεως, και επιτρέπει τον έλεγχο της πράξεως κατά τον νόμο και την ουσία. Ο ενδιαφερόμενος ενημερώνεται υποχρεωτικώς για το δικαίωμά του να ασκήσει την ανωτέρω ενδικοφανή προσφυγή, ειδάλλως το ένδικο βοήθημά του κατά της ανωτέρω προσβαλλομένης πράξεως ή αποφάσεως δεν είναι अपαράδεκτο λόγω μη ασκήσεως της ενδικοφανούς προσφυγής.

Άρθρο 3

Ανώτατο Υπηρεσιακό Συμβούλιο
Εκκλησίας της Ελλάδος

1. Το Ανώτατο Υπηρεσιακό Συμβούλιο της Εκκλησίας της Ελλάδος (Α.Υ.Σ.Ε.) ασκεί αρμοδιότητες επί των θεμάτων των παρ. 2 και 4 του άρθρου 42 του ν. 590/1977 (Α' 146). Αποτελεί επίσης το δευτεροβάθμιο πειθαρχικό όργανο της Εκκλησίας της Ελλάδος για τους υπαλλήλους που διέπονται από τον παρόντα Κανονισμό.

2. Το Α.Υ.Σ.Ε. συγκροτείται, λειτουργεί και ασκεί τις αρμοδιότητές του, όπως προβλέπεται στον Κανονισμό της Εκκλησίας της Ελλάδος υπ' αρ. 3/1977 (Α' 273), όπως ισχύει, ενώ επιτρέπεται να συνεδριάζει πλήρως ή μερικώς και με τηλεδιάσκεψη.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Κατάρτιση υπαλληλικής σχέσεως - Κατάταξη υπαλλήλων

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α

Διορισμός - Πρόσληψη

Τμήμα Α'

Άρθρο 4

Ουδείς διορίζεται ως μόνιμος, επί θητεία ή μετακλητός εκκλησιαστικός υπάλληλος ή προσλαμβάνεται ως εκκλησιαστικός υπάλληλος ιδιωτικού δικαίου, εάν δεν κέκτηται τα κατωτέρω αναφερόμενα τυπικά προσόντα, τα οποία πρέπει να συντρέχουν τόσο κατά τη λήξη της προθεσμίας υποβολής αιτήσεων, όσο και κατά την ημέρα διορισμού ή προσλήψεώς του κατά περίπτωση.

Άρθρο 5

Προσόντα διορισμού - προσλήψεως

1. Προϋποθέσεις διορισμού του μόνιμου, επί θητεία ή μετακλητού εκκλησιαστικού υπαλλήλου είναι:

α. Να είναι Χριστιανός Ορθόδοξος. Να μην έχει επιδείξει λόγω ή έργω έλλειψη σεβασμού προς την Ορθόδοξη Ανατολική Εκκλησία του Χριστού.

β. Να είναι Έλληνας πολίτης. Πολίτες κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως ή τρίτων χωρών δύναται να διορισθούν κατόπιν σχετικής αδείας της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου και εφ' όσον η σχετική θέση στην οποία διορίζεται ο αλλοδαπός πολίτης δεν συνεπάγεται άσκηση δημόσιας εξουσίας.

γ. Να έχει συμπληρώσει το 18ο έτος της ηλικίας του ως ελάχιστο όριο για τις κατηγορίες ΥΕ και ΔΕ και το 22ο έτος ως ελάχιστο όριο για τις κατηγορίες ΠΕ και ΤΕ. Ειδικές εξαιρέσεις δύναται να επιτραπούν κατόπιν πράξεως της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου εκδιδόμενης μετά από γνώμη του Α.Υ.Σ.Ε. Ανώτατο όριο ηλικίας δύναται να ορίζεται με την σχετική προκήρυξη της διαδικασίας πληρώσεως της θέσεως. Για την απόδειξη του χρόνου γεννήσεως προσάγεται αντίγραφο της ληξιαρχικής πράξεως γεννήσεως. Ως ημέρα γεννήσεως λαμβάνεται η 1η Ιανουαρίου του έτους γεννήσεως, καθ' όσον αφορά στο κατώτατο όριο και η 31η Δεκεμβρίου του αυτού έτους, καθ' όσον αφορά στο ανώτατο όριο ηλικίας. Εάν υπάρχουν διαφορετικές εγγραφές για τον χρόνο γεννήσεως στα οικεία μητρώα, επικρατεί η πρώτη εγγραφή. Βεβαίωση της ηλικίας ή διόρθωση της εγγραφής με οποιονδήποτε άλλον τρόπο ουδέποτε λαμβάνεται υπόψη.

δ. Να έχει εκπληρώσει τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις ή να έχει απαλλαγεί νόμιμα από αυτές και όχι για λόγο που του στερεί σε διαρκή βάση την σωματική ή πνευματική ικανότητα ασκήσεως των καθηκόντων του εκκλησιαστικού υπαλλήλου. Δεν διορίζονται ούτε προσλαμβάνονται όσοι έχουν αναγνωρισθεί ως αντιρρησίες συνειδήσεως ακόμα και εάν έχουν εκπληρώσει, σύμφωνα με τις ειδικές διατάξεις της στρατολογικής νομοθεσίας, άοπλη θητεία ή εναλλακτική πολιτική κοινωνική υπηρεσία. Η μη εκπλήρωση στρατιωτικών υποχρεώσεων αποτελεί κώλυμα διορισμού, εφ' όσον αυτές δεν έχουν εκπληρωθεί κατά τον χρόνο διορισμού του υπαλλήλου.

ε. Να έχει πλήρη δικαιοπρακτική ικανότητα και να μην τελεί υπό στερητική ή επικουρική δικαστική συμπαράσταση (πλήρη ή μερική).

στ. Να έχει τη σωματική αρτιμέλεια και την υγεία που του επιτρέπει την εκτέλεση των καθηκόντων της αντίστοιχης θέσεως, στην οποία θα διορισθεί ή προσληφθεί, πιστοποιούμενη από τις αρμόδιες υγειονομικές επιτροπές, με βάση παραπεμπτικό έγγραφο, όπου θα περιγράφονται τα καθήκοντα της θέσεως κατά τα ειδικότερα κατωτέρω οριζόμενα.

ζ. Να μην έχει καταδικασθεί από Εκκλησιαστικό Δικαστήριο οποιασδήποτε ορθόδοξης Εκκλησίας σε οποιαδήποτε ποινή ή να μην έχει επιβληθεί από την Ιερά Σύνοδο οποιασδήποτε ορθόδοξης Εκκλησίας οποιοδήποτε επιτίμιο.

η. Να μην έχει καταδικασθεί για κακούργημα και σε οποιαδήποτε ποινή για κλοπή, υπεξαίρεση, απάτη, εκβίαση, πλαστογραφία, δωροδοκία, απιστία, απιστία δικηγόρου, συκοφαντική δυσφήμιση, καθώς και για οποιοδήποτε έγκλημα περί την γενετήσια ζωή, προσβολές του δημοκρατικού πολιτεύματος ή της διεθνούς υποστάσεως της χώρας, εγκλήματα κατά πολιτειακών οργάνων, προσβολές κατά της πολιτειακής εξουσίας, εγκλήματα κατά της δημόσιας τάξεως, επιβουλή της θρησκευτικής ειρήνης, εγκλήματα σχετικά με την υπηρεσία, κοινώς επικίνδυνα εγκλήματα. Να μην είναι υπόδικος που έχει παραπεμφθεί με τελεσίδικο βούλευμα για κακούργημα ή για τα ως άνω πλημμελήματα, έστω και αν το αδίκημα έχει παραγραφεί. Να μην έχει στερηθεί τα πολιτικά του δικαιώματα ή θέση λόγω καταδίκης ή απαγορευθεί η άσκηση επαγγέλματός του σχετικού με την θέση.

θ. Να μην έχει απολυθεί από θέση δημόσιας υπηρεσίας ή νομικού προσώπου του δημοσίου τομέως ή της Γενικής Κυβερνήσεως ή από εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο λόγω επιβολής της πειθαρχικής ποινής της οριστικής παύσεως ή λόγω καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας για σπουδαίο λόγο, οφειλόμενο σε υπαιτιότητα του εργαζομένου. Για την διαπίστωση του ως άνω κωλύματος διορισμού υποβάλλεται υπεύθυνη δήλωση από τον ενδιαφερόμενο, το αληθές περιεχόμενο της οποίας ελέγχεται αυτεπαγγέλτως από την αρμόδια υπηρεσία διορισμού.

ι. Να έχει απασχοληθεί για ένα τουλάχιστον έτος σε οιαδήποτε θέση και με οποιαδήποτε έννομη σχέση σε εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο. Η απασχόληση βεβαιώνεται από το οικείο εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο και τον αντίστοιχο ασφαλιστικό οργανισμό.

ια. Να έχει πιστοποιηθεί η επάρκεια γνώσεών του περί της δομής, της λειτουργίας και του χαρακτήρα των εκκλησιαστικών φορέων. Οι προς πιστοποίηση γνώσεις, ο φορέας πιστοποιήσεως, η διαδικασία, ο τρόπος και τα όργανα αξιολογήσεως ανά κλάδο, και κάθε άλλη συναφής λεπτομέρεια θα καθορισθεί ειδικότερα με Κανονισμό που εγκρίνεται από την Διαρκή Ιερά Σύνοδο και δημοσιεύεται διά της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως και του επισήμου Δελτίου της Εκκλησίας της Ελλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

2. Τα ανωτέρω προσόντα ισχύουν και για την πρόσληψη υπαλλήλου με σύμβαση εργασίας Ιδιωτικού Δικαίου

Αορίστου Χρόνου ή ορισμένου χρόνου. Για συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου επιτρέπεται η εξαίρεση από τα προσόντα των περιπτώσεων ι και ια, όταν κρίνονται από τον φορέα μη απαραίτητα για το αντικείμενο της εργασίας, και για συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου με αντικείμενο τεχνικές και βοηθητικές εργασίες επιτρέπεται η εξαίρεση και από τις περιπτώσεις α εδάφιο πρώτο, β, γ, δ της παραγράφου 1.

Άρθρο 6 Υγεία

1. Υπάλληλοι διορίζονται ή προσλαμβάνονται όσοι έχουν την υγεία, που τους επιτρέπει την εκτέλεση των καθηκόντων της αντίστοιχης θέσεως. Η έλλειψη σωματικών δεξιοτήτων δεν εμποδίζει τον διορισμό ή πρόσληψη, εφ' όσον ο υπάλληλος, με την κατάλληλη και δικαιολογημένη τεχνική υποστήριξη, μπορεί να ασκήσει τα καθήκοντα της αντίστοιχης θέσεως. Ειδικές διατάξεις για τον διορισμό ατόμων με αναπηρία δεν θίγονται.

2. Η υγεία των υποψήφιων υπαλλήλων να ασκήσουν τα καθήκοντα της αντίστοιχης θέσεως, πιστοποιείται με γνωματεύσεις (α) παθολόγου ή γενικού ιατρού και (β) ψυχιάτρου, είτε του Δημοσίου, είτε ιδιωτών, με βάση παραπεμπτικό έγγραφο της υπηρεσίας, στο οποίο περιγράφονται από την υπηρεσία τα καθήκοντα της θέσεως, που πρόκειται να καταληφθεί.

3. Ειδικά για τα άτομα με αναπηρία, που διορίζονται με γενικές ή ειδικές διατάξεις, η υγεία και η φυσική καταλληλότητα πιστοποιούνται, με βάση παραπεμπτικό έγγραφο της υπηρεσίας, στο οποίο περιγράφονται από την υπηρεσία τα καθήκοντα της θέσεως, που πρόκειται να αναλάβει ο υπάλληλος.

4. Υπάλληλος, που εμφανίζει κατά την κρίση της προϊσταμένης του αρχής αδυναμία εκτελέσεως καθηκόντων ή τηρήσεως των εντολών της υπηρεσίας ή συνεργασίας με το λοιπό προσωπικό της υπηρεσίας ή την προϊσταμένη του αρχή ή εμφανίζει απόδουσα σε εκκλησιαστικό υπάλληλο συμπεριφορά εντός ή εκτός υπηρεσίας και η προϊσταμένη του αρχή πιθανολογεί ότι τα παραπάνω περιστατικά οφείλονται σε σωματική ή ψυχική νόσο, παραπέμπεται σε ιατρική εξέταση με έγγραφο της υπηρεσίας, αφού του χορηγηθεί υποχρεωτική αναρρωτική άδεια από την υπηρεσία για όσο διάστημα απαιτείται κατά την κρίση της.

5. Σε όλα τα εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, που κατά νόμον υποχρεούνται να διαθέτουν ιατρό εργασίας, συγκροτούνται ιατρικοί φάκελοι υγείας για το προσωπικό τους με ευθύνη του ιατρού εργασίας. Η άρνηση προσελεύσεως στον ιατρό εργασίας από υπάλληλο αποτελεί λόγο οριστικής παύσεως, εάν είναι τακτικός ή μετακλητός ή επί θητεία υπάλληλος, ή καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας του, εάν είναι υπάλληλος ιδιωτικού δικαίου.

Άρθρο 7 Προϋποθέσεις διορισμού και πρόσληψης

1. Δεν επιτρέπεται ο διορισμός μονίμου ή η πρόσληψη εκκλησιαστικού υπαλλήλου με σύμβαση Ιδιωτικού Δικαίου Αορίστου Χρόνου, εάν δεν υφίσταται αντίστοιχη

οργανική θέση που έχει συσταθεί με νόμο ή κανονιστική πράξη.

2. Επιτρέπεται, προκειμένου να καλυφθούν για ορισμένο χρόνο ανάγκες εκπονήσεως ειδικών επιστημονικών ή τεχνικών ή βοηθητικών εργασιών, που κατατείνουν στην εκπόνηση συγκεκριμένου επιστημονικού ή τεχνικού έργου ή εκτέλεση ορισμένης υπηρεσίας που δεν έχει πάγιο και διαρκή χαρακτήρα, αλλά χρονικά περιορισμένη διάρκεια, ή για να καλυφθούν εποχικές και παροδικές ανάγκες ή απρόβλεπτες και επείγουσες ανάγκες, η πρόσληψη προσωπικού για ορισμένη χρονική περίοδο με σχέση Ιδιωτικού Δικαίου Ορισμένου Χρόνου εκτός οργανικών θέσεων.

3. Η χρονική διάρκεια των διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου στα εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου για την κάλυψη είτε οργανικών θέσεων είτε πρόσκαιρων είτε απρόβλεπτων και επειγουσών αναγκών δεν μπορεί να υπερβαίνει συνολικά τα τρία (3) έτη και ο αριθμός των ανανεώσεων των διαδοχικών συμβάσεων ή διαδοχικών σχέσεων εργασίας δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τις τρεις (3) μέσα στο παραπάνω διάστημα, ειδάλλως οι καθ' υπέρβαση των ανωτέρω ορίων σωρευτικώς συμβάσεις είναι άκυρες.

Διαδοχικές θεωρούνται, για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, οι αλληπάλληλες συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, που καταρτίζονται μεταξύ του ίδιου εργοδότη και ίδιου εργαζομένου, με τους ίδιους ή παρεμφερείς όρους εργασίας, εφ' όσον μεταξύ τους μεσολαβεί χρονικό διάστημα μικρότερο των τριών (3) μηνών ή δεν καταρτίζονται μετά από επιλογή υποψηφίων δυνάμει διαδικασίας γραπτού διαγωνισμού ή μοριοδοτήσεως προσόντων. Σε περίπτωση εκπονήσεως ειδικών επιστημονικών ή τεχνικών ή βοηθητικών εργασιών που κατατείνουν στην εκπόνηση συγκεκριμένου επιστημονικού ή τεχνικού έργου ή εκτέλεση ορισμένης υπηρεσίας, που δεν έχει πάγιο και διαρκή χαρακτήρα, αλλά χρονικά περιορισμένη διάρκεια, ο χρόνος της συμβάσεως ορισμένου χρόνου ορίζεται εξ αρχής ως ισόχρονος με τη διάρκεια εκπονήσεως του έργου ή της ανατιθέμενης υπηρεσίας και στις συμβάσεις του προσωπικού γίνεται σχετικώς ειδική αναφορά του έργου ή της πρόσκαιρης υπηρεσίας, την οποία θα εκτελέσουν. Μόνο σε περίπτωση μη ολοκληρώσεως του έργου ή της υπηρεσίας και εφ' όσον δεν ευθύνεται το εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου επιτρέπεται η παράταση των συμβάσεων ορισμένου χρόνου του προσωπικού, μετά από ειδική αιτιολογία του οργάνου που αποφασίζει την πρόσληψη.

4. Απαγορεύεται η μονιμοποίηση του προσωπικού Ιδιωτικού Δικαίου Ορισμένου Χρόνου των παραπάνω παραγράφων ή η μετατροπή των συμβάσεων του σε συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου. Οι απαγορεύσεις της παρούσας παραγράφου ισχύουν και ως προς τους απασχολούμενους με σύμβαση έργου ή μισθώσεως έργου.»

Άρθρο 2

Τα άρθρα 19-29 του υπ' αρ. 5/1978 (Α' 48) Κανονισμού της Εκκλησίας της Ελλάδος καταργούνται και αντικαθί-

στανται από τα κατωτέρω άρθρα 19-26, τα οποία έχουν ως εξής:

«Άρθρο 19 Πράξη Διορισμού

1. Η πράξη διορισμού εκδίδεται από τον Πρόεδρο της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου για υπαλλήλους της Εκκλησίας της Ελλάδος, από τον επιχώριο Μητροπολίτη για υπαλλήλους Ιερών Μητροπόλεων ή τον Πρόεδρο του συλλογικού οργάνου διοικήσεως του οικείου εκκλησιαστικού νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου σε κάθε άλλη περίπτωση. Περίληψη της πράξεως διορισμού δημοσιεύεται στο επίσημο Δελτίο «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» και στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και κοινοποιείται στον διοριζόμενο το αργότερο εντός τριάντα (30) ημερών από τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

2. Η κοινοποίηση στον διοριζόμενο γίνεται με έγγραφο της οικείας αρχής, στο οποίο αναγράφεται ο αριθμός του Φύλλου της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως, όπου δημοσιεύθηκε η περίληψη της πράξεως διορισμού και το οποίο επιδίδεται επί αποδείξει στην κατοικία του είτε στον ίδιο είτε σε πρόσωπο που συνοικεί με αυτόν. Με το έγγραφο αυτό τάσσεται και εύλογη προθεσμία τριάντα (30) το πολύ ημερών για διαβεβαίωση του διοριζομένου και ανάληψη υπηρεσίας. Αν δεν καθορίζεται τέτοια προθεσμία, θεωρείται ότι έχει ταχθεί προθεσμία τριάντα (30) ημερών. Η προθεσμία αυτή μπορεί να παραταθεί έως έξι (6) μήνες, μόνο μία φορά, για εξαιρετικούς λόγους.

3. Αν παρέλθει άπρακτη η προθεσμία της παραγράφου 1, η πράξη διορισμού θεωρείται ότι έχει κοινοποιηθεί την τριακοστή ημέρα από την δημοσίευση και από την ημέρα αυτή αρχίζει η προθεσμία για τη διαβεβαίωση του διοριζομένου και την ανάληψη υπηρεσίας.

Άρθρο 20 Βαθμός εισαγωγής

1. Ο διοριζόμενος ή προσλαμβανόμενος εισέρχεται στην υπηρεσία με τον εισαγωγικό βαθμό που προβλέπεται στον οικείο κλάδο.

2. Κατ' εξαίρεση, επιτρέπεται ο διορισμός ή πρόσληψη, σε βαθμό ανώτερο του εισαγωγικού, προσώπων τα οποία έχουν αυξημένα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα, εφ' όσον αυτό προβλέπεται από ειδικές διατάξεις.

Άρθρο 21 Έναρξη υπαλληλικής σχέσεως

1. Η υπαλληλική σχέση του υπαλλήλου μονίμου ή Ιδιωτικού Δικαίου Αορίστου Χρόνου καταρτίζεται με τον διορισμό και την αποδοχή του.

2. Η αποδοχή δηλώνεται με τη διαβεβαίωση.

Άρθρο 22 Διαβεβαίωση - Ανάληψη υπηρεσίας

1. Η διαβεβαίωση του μονίμου ή Ιδιωτικού Δικαίου Αορίστου Χρόνου υπαλλήλου δίνεται ενώπιον του οργάνου που έχει εκδώσει την πράξη διορισμού ή του οργάνου που ορίζεται στο έγγραφο της κοινοποίησεως. Η διαβεβαίωση έχει ως εξής: «Διαβεβαιώ ότι θα φυλάττω αφοσίωσιν εις την κατ' ανατολάς Ορθόδοξον του Χριστού Εκκλησίαν και την Ιεράν Σύνοδον της Εκκλησίας της

Ελλάδος, ως ανωτάτην διοικητικήν αρχήν της Εκκλησίας, πίστην εις την Ελλάδα και υπακοήν εις το Σύνταγμα και τους νόμους της, και ότι θα διαχειρίζωμαι τιμίως και ευσυνειδήτως την ανατεθείσαν μοι υπηρεσίαν ως πιστόν της Εκκλησίας τέκνον και θα εκπληρώ ευσυνειδήτως τα καθήκοντά μου».

2. Η διαβεβαίωση πιστοποιείται με πρωτόκολλο, που χρονολογείται και υπογράφεται από τον υπάλληλο και το όργανο ενώπιον του οποίου δόθηκε. Η ανάληψη καθηκόντων βεβαιώνεται με έκθεση, που υπογράφεται από τον προϊστάμενο της οικείας υπηρεσίας και τον υπάλληλο. Η έκθεση φέρει αριθμό πρωτοκόλλου της χρονολογίας αναλήψεως καθηκόντων.

3. Αφτηρία υπολογισμού του χρόνου υπηρεσίας των υπαλλήλων αποτελεί η χρονολογία δημοσίευσης στο Φύλλο της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως της πράξεως διορισμού ή προσλήψεως, με την προϋπόθεση ότι η ανάληψη υπηρεσίας γίνεται μέσα σε ένα (1) μήνα από την κοινοποίηση της πράξεως διορισμού ή προσλήψεως, άλλως η ημερομηνία αναλήψεως υπηρεσίας.

Άρθρο 23

Ανάκληση διορισμού

1. Η πράξη διορισμού ανακαλείται υποχρεωτικώς, εάν ο διοριζόμενος δεν αποδέχθηκε τον διορισμό ρητώς ή σιωπηρώς ή δεν εκπλήρωσε άλλες νόμιμες πρόσθετες υποχρεώσεις πριν από την ανάληψη υπηρεσίας.

2. Η πράξη διορισμού, που έγινε κατά παράβαση νόμου ή κανονισμού, ανακαλείται εντός πενταετίας από τη δημοσίευσή της. Μετά την παρέλευση της προθεσμίας αυτής η πράξη διορισμού ανακαλείται, εάν αυτός που διορίσθηκε προκάλεσε δολίως ή υποβοήθησε την παρανομία ή εάν ο διορισμός του έγινε κατά παράβαση των άρθρων 5 και 6 του παρόντος Κανονισμού.

3. Ο υπάλληλος, του οποίου η πράξη διορισμού ανακλήθηκε κατά την προηγούμενη παράγραφο, υπέχει τις ευθύνες των εκκλησιαστικών υπαλλήλων για τον χρόνο κατά τον οποίο άσκησε τα καθήκοντά του και οι πράξεις του είναι έγκυρες.

4. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 για την απαγόρευση ανακλήσεως της πράξης διορισμού μετά την πάροδο πενταετίας δεν εφαρμόζονται, όταν η πράξη διορισμού ακυρώνεται δικαστικώς.

Άρθρο 24

Αναδιορισμός

1. Ο μόνιμος υπάλληλος, που απολύθηκε λόγω σωματικής ή πνευματικής ανικανότητας, αναδιορίζεται με απόφαση του κατά το άρθρο 19 αρμοδίου για τον διορισμό οργάνου μέσα σε μία πενταετία από την απόλυση, εφ' όσον: α) είχε τουλάχιστον τριετή ευδόκιμη υπηρεσία, β) υπέβαλε αίτηση αναδιορισμού μέσα σε αποκλειστική προθεσμία πέντε (5) ετών από την απόλυση, γ) έχει όλα τα τυπικά προσόντα, εκτός από την ηλικία, που απαιτούνται για την κατάληψη της θέσεως κατά τον χρόνο του αναδιορισμού.

2. Ο μόνιμος υπάλληλος δεν αναδιορίζεται, εάν δεν έχει προηγηθεί γνωμοδότηση της οικείας υγειονομικής επιτροπής, με την οποία διαπιστώνεται ότι αποκατα-

στάθηκε η σωματική ή πνευματική του ικανότητα, σε βαθμό που του επιτρέπει να ασκεί τα καθήκοντά του. Ο υπάλληλος παραπέμπεται στην επιτροπή μέσα σε προθεσμία ενός (1) μηνός από την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως αναδιορισμού.

3. Για τον αναδιορισμό εισηγείται προς το κατά το άρθρο 19 αρμόδιο για τον διορισμό όργανο το Υπηρεσιακό Συμβούλιο, εκτιμώντας τα ουσιαστικά προσόντα του αιτούντος. Ο υπάλληλος αναδιορίζεται με τον βαθμό που έφερε κατά τον χρόνο της απολύσεώς του. Στην περίπτωση που δεν υπάρχει κατά τον χρόνο του αναδιορισμού κενή θέση, συνιστάται προσωποπαγής θέση με την απόφαση αναδιορισμού. Ο αναδιοριζόμενος σε προσωποπαγή θέση καταλαμβάνει την πρώτη θέση που κενούται στον οικείο κλάδο και βαθμό.

4. Οι διατάξεις που αναφέρονται στον διορισμό ισχύουν και για τον αναδιορισμό.

Άρθρο 25

Διάρθρωση θέσεων σε κατηγορίες

1. Οι θέσεις του προσωπικού, που υπάγεται στις διατάξεις του παρόντος, κατατάσσονται στις εξής κατηγορίες: α) Κατηγορία Ειδικών Θέσεων (με χαρακτηριστικά στοιχεία ΕΘ).

β) Κατηγορία θέσεων Πανεπιστημιακής Εκπαιδύσεως (με χαρακτηριστικά στοιχεία ΠΕ), για τις οποίες ως τυπικό προσόν διορισμού ορίζεται το πτυχίο ή δίπλωμα τμήματος ή σχολής πανεπιστημιακού τομέως της ανωτάτης εκπαίδευσης της ημεδαπής ή ισότιμο της αλλοδαπής.

γ) Κατηγορία θέσεων Τεχνολογικής Εκπαιδύσεως (με χαρακτηριστικά στοιχεία ΤΕ), για τις οποίες ως τυπικό προσόν διορισμού ορίζεται το πτυχίο ή δίπλωμα τμήματος ή σχολής τεχνολογικού τομέως της ανωτάτης εκπαίδευσης της ημεδαπής ή ισότιμο πτυχίο ή δίπλωμα της ημεδαπής ή αλλοδαπής.

δ) Κατηγορία θέσεων Δευτεροβάθμιας Εκπαιδύσεως (με χαρακτηριστικά στοιχεία ΔΕ), για τις οποίες ως τυπικό προσόν διορισμού ορίζεται απολυτήριος τίτλος ή πτυχίο σχολής δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης ή άλλου ισότιμου σχολείου.

ε) Κατηγορία θέσεων Υποχρεωτικής Εκπαιδύσεως (με χαρακτηριστικά στοιχεία ΥΕ), για τις οποίες ως τυπικό προσόν διορισμού ορίζεται απολυτήριος τίτλος υποχρεωτικής εκπαίδευσης ή ισοδύναμης κατώτερης τεχνικής σχολής.

2. Σε θέσεις της κατηγορίας ΔΕ επιτρέπεται ο διορισμός με τα προσόντα της κατηγορίας ΥΕ, εφ' όσον υπάρχει και τριετής τουλάχιστον αντίστοιχη εμπειρία.

3. Οι θέσεις της κατηγορίας ΠΕ ή ΤΕ καλύπτονται επίσης από κατόχους πτυχίων ή τίτλων τριτοβάθμιας ή μεταδευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, που έχουν αποκτηθεί σε χώρες - μέλη της Ε.Ε., στους οποίους έχει χορηγηθεί είτε πράξη αναγνώρισεως επαγγελματικής ισοτιμίας από το συμβούλιο ισοτιμιών του π.δ. 165/2000 είτε απόφαση αναγνώρισεως επαγγελματικής εκπαίδευσης από την εκάστοτε αρμοδία αρχή. Οι κάτοχοι των παραπάνω τίτλων κατατάσσονται σε κατηγορία εκπαίδευσης, όπως αυτή προσδιορίζεται κάθε φορά από την σχετική πράξη αναγνώρισεως επαγγελματικής ισοτιμίας ή επαγγελματικής εκπαίδευσης.

4. Οι θέσεις της κατηγορίας ΕΘ είναι οι προβλεπόμενες από ειδικές διατάξεις.

5. Η κατάσταση των θέσεων κάθε κατηγορίας σε κλάδους, οι ειδικότητες των κλάδων, η κατανομή των θέσεων κάθε κλάδου ανά ειδικότητα και τα τυπικά προσόντα διορισμού ή προσλήψεως σε θέσεις κάθε κλάδου ή ειδικότητας καθορίζονται με τους οικείους οργανισμούς ή με την προκήρυξη πληρώσεως αυτών που μπορεί να καθορίζουν πρόσθετα ειδικά τυπικά προσόντα διορισμού σε θέσεις κάθε κλάδου, καθώς και τίτλους σπουδών ή άλλα έγγραφα με τα οποία αποδεικνύεται η συνδρομή τους. Εάν οι οργανισμοί δεν προβλέπουν κατανομή των θέσεων ανά ειδικότητα ο αριθμός των υπαλλήλων που διορίζονται από κάθε ειδικότητα καθορίζεται με την προκήρυξη για την πλήρωση των θέσεων του οικείου κλάδου.

Άρθρο 26

Βαθμολογική διάρθρωση θέσεων

1. Οι θέσεις των κατηγοριών ΠΕ, ΤΕ, ΔΕ και ΥΕ κατατάσσονται σε πέντε βαθμούς, κατά φθίνουσα σειρά, ως ακολούθως: Βαθμός Α', Βαθμός Β', Βαθμός Γ', Βαθμός Δ', Βαθμός Ε', Βαθμός ΣΤ'.

2. Οι θέσεις των κατηγοριών ΠΕ, ΤΕ και ΔΕ κατατάσσονται στους βαθμούς Δ', Γ', Β' και Α', από τους οποίους κατώτερος είναι ο Δ' και ανώτερος ο Α'. Οι θέσεις της κατηγορίας ΥΕ κατατάσσονται στους βαθμούς ΣΤ', Ε', Δ', Γ' και Β', από τους οποίους κατώτερος είναι ο ΣΤ' και ανώτερος ο Β'.

Εισαγωγικός βαθμός των κατηγοριών ΠΕ, ΤΕ και ΔΕ είναι ο βαθμός Δ' και της κατηγορίας ΥΕ ο βαθμός ΣΤ'. Για τους κατόχους διδακτορικού διπλώματος συναφούς με τα αντικείμενα, στα οποία είναι δυνατόν κατά τις οργανικές διατάξεις της υπηρεσίας τους να απασχοληθούν, εισαγωγικός βαθμός είναι ο Β'. Για τους κατόχους μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών εισαγωγικός βαθμός είναι ο Γ', στον οποίον κατατάσσονται με διαπιστωτική πράξη.

3. Οι θέσεις όλων των βαθμών των κατηγοριών ΠΕ, ΤΕ, ΔΕ και ΥΕ είναι σε κάθε κατηγορία οργανικώς ενιαίες. Μεταξύ εκκλησιαστικών υπαλλήλων του ίδιου βαθμού υπάρχει αρχαιότητα. Οι προϊστάμενοι των Γενικών Διευθύνσεων και Διευθύνσεων, ο Αρχιγραμματέας της Ιεράς Συνόδου, οι Πρωτοσύγκελλοι και οι Γενικοί Αρχιερατικοί Επίτροποι των Ιερών Μητροπόλεων είναι ανώτατοι υπάλληλοι.

4. Για υπαλλήλους, οι οποίοι μετά τον διορισμό τους αποκτούν διδακτορικό δίπλωμα ή μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών αναγνωρισμένο, συναφή προς τα συγκεκριμένα καθήκοντα της θέσεώς τους με βάση την περιγραφή της κατά τον οργανισμό της υπηρεσίας ή την προκήρυξη διορισμού ή προσλήψεως, ο χρόνος που απαιτείται για την βαθμολογική τους εξέλιξη μειώνεται συνολικά κατά έξι (6) και δύο (2) έτη αντιστοίχως.

Ως μεταπτυχιακό και ως διδακτορικό δίπλωμα νοούνται εκείνα που χορηγούνται με αντιστοίχο ιδιαίτερο τίτλο μετά την λήψη του πτυχίου ή διπλώματος Πανεπιστημίου ή Τ.Ε.Ι. Για τα μεταπτυχιακά και τα διδακτορικά διπλώματα εκπαιδευτικών ιδρυμάτων του εξωτερικού απαιτείται βεβαίωση ισοτιμίας και αντιστοιχίας από την

αρμοδία αρχή. Για την συνδρομή ή όχι της προϋποθέσεως της συνάφειας αποφαίνεται το αρμόδιο Υπηρεσιακό Συμβούλιο.

5. Οι υπάλληλοι που έχουν πριν από τον διορισμό ή την πρόσληψή τους αποδεδειγμένη προϋπηρεσία σε εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ή σε εκκλησιαστικό σχολείο ή σε φορέα της Γενικής Κυβερνήσεως ή του Δημοσίου Τομέως των κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (Ε.Ε.) ή σε όργανα και οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, η οποία έχει διανυθεί με τα ίδια ή αντίστοιχα τυπικά προσόντα της κατηγορίας στην οποία ανήκουν κατά τον χρόνο της ένταξης, δύναται να την αναγνωρίσουν για τη βαθμολογική και μισθολογική τους ένταξη, μετά την μονιμοποίησή τους ή την συνέχιση της απασχολήσεώς τους, μέχρι επτά (7) έτη κατ' ανώτατο όριο, ύστερα από ουσιαστική κρίση του Υπηρεσιακού Συμβουλίου.

Ως πραγματική εκκλησιαστική υπηρεσία νοείται κάθε υπηρεσία που έχει διανυθεί σε εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, σε εκκλησιαστικό σχολείο, στο Δημόσιο, σε νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ή σε Ο.Τ.Α., με σύμβαση ή σχέση εργασίας δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, καθώς και κάθε άλλη υπηρεσία που, με βάση ειδικές διατάξεις, αναγνωρίζεται ως πραγματική υπηρεσία για βαθμολογική και μισθολογική εξέλιξη.»

Άρθρο 3

Τα άρθρα 30-61 και 64 του Κανονισμού υπ' αρ. 5/1978 (Α' 48) καταργούνται και αντικαθίστανται από τα κατωτέρω άρθρα 30-61, τα οποία έχουν ως εξής:

«ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

Καθήκοντα - Υποχρεώσεις εκκλησιαστικού υπαλλήλου

Άρθρο 30

Εκκλησιαστικό ήθος

1. Ο εκκλησιαστικός υπάλληλος οφείλει να είναι εκτελεστής του σκοπού και της θελήσεως του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου στο οποίο απασχολείται, συμμετέχει στην οικουμενική αποστολή της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας και επιδεικνύει αφοσίωση στον Καταστατικό Χάρτη της Εκκλησίας της Ελλάδος. Οφείλει να εκτελεί τα καθήκοντά του με ευσυνειδησία, ακρίβεια, αίσθημα ευθύνης και πνεύμα πλήρους συνεργασίας. Μαζί με τους λοιπούς εκκλησιαστικούς υπαλλήλους των λοιπών εκκλησιαστικών νομικών προσώπων και υπηρεσιών, αποτελεί μια εργασιακή κοινότητα που οφείλει να διακρίνεται για την πνευματικότητα και την αυτονομία της σε ένα εκκλησιαστικό περιβάλλον.

2. Ο εκκλησιαστικός υπάλληλος οφείλει να διάγει εντός της υπηρεσίας κατά τρόπο ώστε να καθίσταται παράδειγμα ηθικής, σεβασμού και εκτιμήσεως. Ομοίως οφείλει να φέρεται και εκτός αυτής, σε βαθμό ανάλογο με την υπηρεσιακή θέση και τη φύση της αρμοδιότητάς του στην εκκλησιαστική υπηρεσία.

3. Ο εκκλησιαστικός υπάλληλος οφείλει να συμπεριφέρεται ευπρεπώς, ισοτίμως και αξιοπρεπώς προς πάντες κατά την εκτέλεση των εργασιακών του καθηκόντων.

4. Ο εκκλησιαστικός υπάλληλος, σε περίπτωση που είναι κληρικός ή μοναχός, υποχρεούται να είναι ενδεδυμένος με το σχήμα του, σε περίπτωση δε που είναι λαϊκός να είναι ενδεδυμένος αξιοπρεπώς. Ο οφειλόμενος βαθμός αξιοπρεπούς εμφανίσεως είναι ισότιμος ανεξαρτήτως φύλου και υπαλληλικής θέσεως.

Άρθρο 31

Περιουσιακή και οικογενειακή κατάσταση

1. Ο εκκλησιαστικός υπάλληλος οφείλει εντός τριάντα (30) ημερών από την τοποθέτησή του στην υπηρεσία να δηλώσει εγγράφως στην αρμόδια γενική διεύθυνση ή προϊσταμένη αρχή την οικογενειακή και περιουσιακή του κατάσταση. Τα δεδομένα αυτά πρέπει να επικαιροποιούνται σε περίπτωση μεταβολής τους και διαφυλάσσονται ως προσωπικά δεδομένα.

Ο εκκλησιαστικός υπάλληλος υποχρεούται να δηλώνει χωρίς καθυστέρηση κάθε αλλαγή στην οικογενειακή του κατάσταση, κάθε αλλαγή διεύθυνσεως κατοικίας του, καθώς και κάθε γεγονός που θα μπορούσε να επηρεάσει την υπαλληλική ή εργασιακή του σχέση με την υπηρεσία, ή που θα μπορούσε να αποτελέσει νομική βάση για οποιοδήποτε δικαίωμα απέναντι στο εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο. Οι συνέπειες τέτοιων γεγονότων αρχίζουν μόνο με την ανωτέρω αναγγελία που αποδεικνύεται με έγγραφη απόδειξη της υπηρεσίας.

2. Εάν ο εκκλησιαστικός υπάλληλος, από τον τρόπο διαβιώσεώς του ή λόγω απροσδοκίτου και δυσαναλόγου κτήσεως κινητών ή ακινήτων σε σχέση με τις αποδοχές και την εν γένει περιουσιακή κατάστασή του, εγείρει υπόνοιες περί της προελεύσεως των χρηματικών αυτού πόρων, ή κατόπιν σχετικής καταγγελίας, η προϊσταμένη αρχή οφείλει να επιληφθεί της έρευνας προς εξακρίβωση της πηγής των περιουσιακών τούτων στοιχείων και ο υπάλληλος οφείλει να αποδείξει την νόμιμη προέλευσή τους.

3. Σε περίπτωση κατά την οποία ήθελε προκύψουν σοβαρές ενδείξεις ότι ο εκκλησιαστικός υπάλληλος απέκτησε τους πόρους τούτους υπό συνθήκες συνιστώσες πειθαρχικό αδίκημα, ο αρμόδιος προϊστάμενος ενεργεί προκαταρκτική εξέταση ή εκκλησιαστική διοικητική εξέταση και, εφ' όσον διαπιστώσει ότι υπάρχουν πράγματι αποχρώσεις ενδείξεις, ενεργεί τα δέοντα για την ποινική ή πειθαρχική δίωξη του υπαλλήλου.

Άρθρο 32

Υπακοή - Νομιμότητα υπηρεσιακών ενεργειών

1. Ο εκκλησιαστικός υπάλληλος είναι υπεύθυνος για την εκτέλεση των καθηκόντων του και τη νομιμότητα των υπηρεσιακών του ενεργειών.

2. Ο εκκλησιαστικός υπάλληλος οφείλει να εκτελεί την εργασία του σύμφωνα με τις εντολές και τις οδηγίες των προϊσταμένων του. Όταν όμως εκτελεί εντολή, την οποία θεωρεί παράνομη, οφείλει πριν την εκτελέσει να αναφέρει εγγράφως την αντίθετη γνώμη του και να εκτελέσει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση. Η εντολή δεν προσκτάται νομιμότητα εκ του ότι ο υπάλληλος οφείλει να υπακούσει σε αυτήν.

3. Στην περίπτωση κατά την οποία η εντολή είναι προδήλως παράνομη ή αντισυνταγματική, ο εκκλησιαστικός

υπάλληλος οφείλει να μην την εκτελέσει και να το αναφέρει εγγράφως άνευ αναβολής. Όταν σε εντολή, η οποία προδήλως αντίκειται σε σαφείς και ρητές διατάξεις του Συντάγματος, νόμους, ή κανονισμούς, διατυπώνονται επείγοντες λόγοι γενικότερου συμφέροντος ή όταν, κατόπιν αρνήσεως υπακοής στην πρώτη εντολή, αντικείμενη ως άνω προδήλως σε τέτοιες διατάξεις, ακολουθήσει δεύτερη γραπτή εντολή εκθέτουσα επείγοντες λόγους γενικότερου συμφέροντος, ο υπάλληλος οφείλει να εκτελέσει την εντολή, υποβάλλων έγγραφη αναφορά στην προϊσταμένη του αρχή, όπου συντρέχει περίπτωση. Εάν εκείνος που διέταξε είναι η Διοικούσα Επιτροπή της Ε.Κ.Υ.Ο. ή της Ε.Μ.Υ.Ε.Ε. ή ο αρμόδιος προϊστάμενος Γενικής Διευθύνσεως της Εκκλησίας της Ελλάδος, ο Μητροπολίτης ή Μητροπολιτικό Συμβούλιο ή ο Αρχιγραμματεύς της Ιεράς Συνόδου κατά περίπτωση, η αναφορά υποβάλλεται στην Διαρκή Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος, ενώ εάν διέταξε ο αρμόδιος προϊστάμενος Γενικής Διευθύνσεως του Διορθοδόξου Κέντρου ή της Αποστολικής Διακονίας, η αναφορά υποβάλλεται στο Διοικητικό Συμβούλιο του οικείου νομικού προσώπου.

4. Αν ο εκκλησιαστικός υπάλληλος έχει αντίθετη γνώμη για εντελλόμενη ενέργεια, για την οποία είναι αναγκαία η προσυπογραφή του, οφείλει να το διατυπώσει εγγράφως για να απαλλαγεί από την ευθύνη. Εάν κληθεί παραλείπει την προσυπογραφή χωρίς να αναφέρει τον λόγο, θεωρείται ότι προσυπέγραψε.

5. Οι προϊστάμενοι όλων των βαθμίδων οφείλουν να προσυπογράφουν τα έγγραφα που ανήκουν στην αρμοδιότητά τους. Αν διαφωνούν οφείλουν να διατυπώσουν εγγράφως τις τυχόν αντιρρήσεις τους. Αν παραλείψουν να προσυπογράψουν το έγγραφο, θεωρείται ότι το προσυπέγραψαν.

Άρθρο 33

Εχεμύθεια

1. Κάθε εκκλησιαστικός υπάλληλος οφείλει να τηρεί αυστηρά εχεμύθεια επί των γεγονότων ή πληροφοριών ή του περιεχομένου παντός είδους εγγράφων, των οποίων λαμβάνει γνώση ένεκα της εκτελέσεως των καθηκόντων του. Δεν μπορεί να αποκαλύπτει σε όποιον τρίτο δεν έχει δικαίωμα ή να χρησιμοποιεί πληροφορίες σχετικές με αποφάσεις, πράξεις, μεθόδους, πρακτικές, οικονομικά στοιχεία, συναλλαγές, μελλοντικές προθέσεις και πάσης φύσεως ειδήσεις της υπηρεσίας, για τα οποία λαμβάνει γνώση από την άσκηση της αρμοδιότητάς του ή επ' ευκαιρία αυτής. Με ιδιαίτερη προσοχή θα πρέπει να τηρείται το υπηρεσιακό απόρρητο επί των ανωτέρω στοιχείων είτε κατά την διάρκεια είτε μετά την λήξη της απασχολήσεως του εργαζομένου στην εκκλησιαστική υπηρεσία.

2. Κατ' εξαίρεση και μόνο με προηγούμενη άδεια της ιεραρχικώς αμέσως ανώτερης αρχής, ο εκκλησιαστικός υπάλληλος μπορεί να προβαίνει σε ατομικές δηλώσεις ή συνεντεύξεις στον Τύπο σχετικά με άτομα, δραστηριότητες ή ενέργειες των εκκλησιαστικών υπηρεσιών, μετά του οφειλομένου σεβασμού και αντικειμενικότητας. Οι επίσημες δηλώσεις του οικείου νομικού προσώπου στον έντυπο και ηλεκτρονικό Τύπο κυκλοφορούν μόνον

μετά από έγκριση της προϊσταμένης αρχής ή μέσω του γραφείου Τύπου του.

3. Μαρτυρία ή πραγματογνωμοσύνη διδόμενη υπό εκκλησιαστικού υπάλληλου επί θεμάτων της προηγούμενης παραγράφου επιτρέπεται μόνον ενώπιον δικαστικής αρχής ή πειθαρχικού οργάνου, άλλως κατόπιν άδειας του αρμοδίου προϊσταμένου. Σε περίπτωση αμφιβολίας του υπάλληλου, υφίσταται τεκμήριο υπέρ του απορρήτου.

4. Ο εκκλησιαστικός υπάλληλος οφείλει να διατηρεί και να βελτιώνει το επιστημονικό και τεχνικό επίπεδο των γνώσεών του που σχετίζεται με το αντικείμενο της εργασίας του, συνεπικουρούμενος προς τούτο από το οικείο νομικό πρόσωπο.

Άρθρο 34 Αδιάβλητο ενεργειών

Ο εκκλησιαστικός υπάλληλος δεν δύναται να επιληφθεί, είτε ατομικώς είτε μετέχων συλλογικού οργάνου, της επιλύσεως ζητήματος, για το οποίο έχει πρόδηλο συμφέρον αυτός ή συγγενής αυτού εξ αίματος ή αγχιστείας μέχρι και του τρίτου βαθμού, ή πρόσωπο με το οποίο συνδέεται ενεργητικώς με ιδιαίτερες σχέσεις προσωπικής φιλίας ή προσωπικής αντιπαλότητας.

Άρθρο 35 Πολιτική ουδετερότητα

1. Απαγορεύονται απολύτως στους εκκλησιαστικούς υπαλλήλους οι οποιασδήποτε μορφής δημόσιες εκδηλώσεις πολιτικού χαρακτήρα κατά την ενάσκηση των καθηκόντων τους. Η εκτός υπηρεσίας δράση υπέρ ή κατά πολιτικών κομμάτων δεν πρέπει να παραβιάζει το Σύνταγμα, τα δικαιώματα άλλων ή τα χρηστά και εκκλησιαστικά ήθη, ούτε να προσβάλλει το κύρος ή την αμεροληψία της εκκλησιαστικής υπηρεσίας. Ο εκκλησιαστικός υπάλληλος δεν επιτρέπεται κατά την άσκηση των καθηκόντων του να κάνει διακρίσεις σε όφελος ή σε βάρος άλλων υπαλλήλων ή τρίτων εξ αιτίας των πολιτικών τους πεποιθήσεων.

2. Απαγορεύεται στους εκκλησιαστικούς υπαλλήλους η σύσταση ενώσεων με σκοπό την συγκρότηση ή υποστήριξη ορισμένης εκκλησιαστικής παρατάξεως είτε συμπολιτευομένης είτε αντιπολιτευομένης προς την Ιερά Σύνοδο της Ιεραρχίας και την Διαρκή Ιερά Σύνοδο ή τους Αρχιερείς της Εκκλησίας της Ελλάδος.

3. Ο εκκλησιαστικός υπάλληλος υποχρεούται να ενημερώνει την υπηρεσία του για την εγγραφή του ως μέλους ή την παντός ετέρου είδους συμμετοχή του σε πολιτικά κόμματα, καθώς και σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου και ενώσεις προσώπων οποιασδήποτε μορφής, εκτός όσων έχουν αμιγώς ορθόδοξο χριστιανικό χαρακτήρα, φιλανθρωπικό, φιλοκοινωνικό, πολιτιστικό ή επιστημονικό σκοπό. Επίσης ο υπάλληλος ενημερώνει την υπηρεσία για την συμμετοχή σε ένωση προσώπων ή νομικό πρόσωπο με πολιτικούς σκοπούς, έστω και εάν συνδυάζονται με άλλους, μη πολιτικούς σκοπούς.

Άρθρο 36 Συμμετοχή σε εταιρείες

1. Απαγορεύεται ο εκκλησιαστικός υπάλληλος να είναι διευθύνων σύμβουλος, πρόεδρος ή μέλος διοικητικού

συμβουλίου ή εντεταλμένος σύμβουλος ή διαχειριστής οποιασδήποτε εμπορικής εταιρείας ή συνεταιρισμού. Μετά από απόφαση της προϊσταμένης αρχής του νομικού προσώπου ή της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου για την Εκκλησία της Ελλάδος ή του Διοικητικού Συμβουλίου του νομικού προσώπου κατά περίπτωση ο υπάλληλος δύναται να μετέχει στη διοίκηση νομικού προσώπου κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Η άδεια χορηγείται μετά από αίτηση του υπαλλήλου και γνώμη του Υπηρεσιακού Συμβουλίου.

2. Απαγορεύεται η απόκτηση από εκκλησιαστικό υπάλληλο, σύζυγό του ή ανήλικα τέκνα τους μετοχών ανωνύμων ή άλλων εμπορικών εταιρειών που υπάγονται στον ειδικό έλεγχο ή εποπτεία της εκκλησιαστικής υπηρεσίας του. Ο υπάλληλος που κατά τον διορισμό ή πρόσληψή του ο ίδιος ή σύζυγός του ή ανήλικα τέκνα του κατέχουν μετοχές εταιρειών, οι οποίες εμπίπτουν στην απαγόρευση του προηγούμενου εδαφίου ή τις αποκτά κατά την διάρκεια της υπηρεσίας του, λόγω κληρονομίας ή κληροδοσίας ή δωρεάς αιτίας θανάτου, υποχρεούται να υποβάλει σχετική δήλωση στην υπηρεσία του και εντός ενός έτους να τις μεταβιβάσει, άλλως να ζητήσει τη μετακίνηση του σε άλλη αρχή της υπηρεσίας του ή τη μετάταξή του σε άλλη υπηρεσιακή μονάδα ή νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου. Η μετακίνηση ή μετάταξη είναι υποχρεωτική για την υπηρεσία του και διενεργείται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος. Κατά το διάστημα που μεσολαβεί μέχρι τη μεταβίβαση των μετοχών ή την ολοκλήρωση της μετάταξής του, ο υπάλληλος εμπίπτει στο κώλυμα συμφέροντος. Εάν παρέλθει έτος και ο υπάλληλος δεν δηλώσει στην υπηρεσία την απόκτηση των μετοχών ή δεν τις μεταβιβάσει ή δεν υποβάλει αίτηση μετατάξεως, υπόκειται σε πειθαρχική δίωξη.

3. Επιτρέπεται η συμμετοχή υπαλλήλων με την υπηρεσιακή τους ιδιότητα σε συνεταιρισμούς ή στη διοίκηση ανωνύμων ή άλλων εταιρειών ή νομικών προσώπων, οι οποίες ελέγχονται από τα εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα, εφ' όσον δόθηκε άδεια της υπηρεσίας. Ομοίως και σε εταιρείες που ελέγχονται από το Δημόσιο, τα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοικήσεως, τις δημόσιες επιχειρήσεις, όταν τούτο δεν απαγορεύεται από ειδικές διατάξεις και δόθηκε άδεια της υπηρεσίας.

Άρθρο 37 Αλλότρια καθήκοντα

1. Απαγορεύεται ρητώς στους εκκλησιαστικούς υπαλλήλους: α) να απασχολούνται, κατά την διάρκεια του ωραρίου εργασίας, με υποθέσεις άσχετες με το αρμόδιο γραφείο ή την υπηρεσία τους, β) να απομακρύνονται από την θέση εργασίας τους χωρίς άδεια της προϊσταμένης αρχής, γ) να εισάγουν αλλότρια, εκτός υπηρεσίας άτομα στον χώρο εργασίας τους, δ) να εξάγουν πρωτότυπα έγγραφα, φωτοτυπίες, ψηφιακά αντίγραφα ή άλλο υπηρεσιακό υλικό και να διαχωρίζουν από την υπηρεσία σημειώσεις και ιδιωτικές συναντήσεις σχετικά με ζητήματα που αφορούν στο εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο, ε) να χρησιμοποιούν καταχρηστικώς ή παρανόμως τα σήματα, την βάση δεδομένων, τα επιστολόχαρτα και γενικότερα

τα ειδικά της υπηρεσίας αρχεία, στ) να χρησιμοποιούν για ιδιωτικούς σκοπούς υλικό, λογισμικό, όργανα και εξοπλισμό που ανήκει στην υπηρεσία, ζ) να λαμβάνουν προμήθεια ή αμοιβή από τρίτους για την εκτέλεση των καθηκόντων τους, η) να επιδιώκουν άμεσα ή έμμεσα ιδιωτικά συμφέροντα κατά την εκτέλεση της εργασίας τους και θ) είτε να ασκούν ιδιωτικά επαγγέλματα είτε να απασχολούνται με συμβάσεις εργασίας ή άλλης μορφής, εάν έχουν αντικείμενο ασυμβίβαστο με την απασχόλησή τους στην υπηρεσία ή τυγχάνουν επιβλαβή γι' αυτήν. Το ασυμβίβαστο ερευνάται είτε αυτεπαγγέλτως είτε κατόπιν γνωστοποιήσεως από την προϊσταμένη του υπαλλήλου αρχή.

2. Η ιδιότητα του εκκλησιαστικού υπαλλήλου είναι ασυμβίβαστη με την ιδιότητα του δικηγόρου.

Επίσης απαγορεύεται η κατ'επάγγελμα άσκηση εμπορίας και η σύσταση συνεταιρισμών με σκοπούς κερδοσκοπικούς ή η συμμετοχή σε αυτούς.

3. Για την επιτρεπτή άσκηση ελευθερίου επαγγέλματος ή την απασχόληση με σύμβαση εργασίας ή με άλλου είδους σύμβαση σε έργα εκτός υπηρεσίας απαιτείται η υποβολή σχετικής αιτήσεως στην υπηρεσία για το αντικείμενο της απασχολήσεως, το τυχόν ωράριο, τον εργοδότη, η οποία κρίνεται από την προϊσταμένη αρχή μετά από γνώμη του Υπηρεσιακού Συμβουλίου.

Άρθρο 38

Κατοχή δεύτερης θέσεως

1. Απαγορεύεται ο διορισμός ή πρόσληψη εκκλησιαστικού υπαλλήλου, με οποιαδήποτε σχέση, σε δεύτερη θέση: α) νομικών προσώπων των άρθρων 1 παρ. 4 και 46 παρ. 3 του ν. 590/1977 (Α' 146), β) δημοσίων υπηρεσιών, γ) λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, δ) Ο.Τ.Α., συμπεριλαμβανομένων και των ενώσεων αυτών, ε) δημοσίων επιχειρήσεων και δημοσίων οργανισμών, στ) νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου, που ανήκουν στο κράτος ή επιχορηγούνται τακτικώς από κρατικούς πόρους κατά ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%) τουλάχιστον του ετήσιου προϋπολογισμού τους ή το κράτος κατέχει ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%) τουλάχιστον του μετοχικού τους κεφαλαίου και στ) νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου, που ανήκουν στα υπό στοιχεία γ' έως στ' νομικά πρόσωπα ή επιχορηγούνται από αυτά τακτικώς, κατά ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%) τουλάχιστον του ετήσιου προϋπολογισμού τους, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις ή κατά τα οικεία καταστατικά ή που τα ανωτέρω νομικά πρόσωπα κατέχουν ποσοστό πενήντα ένα τοις εκατό (51%) τουλάχιστον του μετοχικού τους κεφαλαίου.

2. Εκκλησιαστικοί υπάλληλοι δύνανται να κατέχουν συγχρόνως και δεύτερη θέση λέκτορα, επίκουρου καθηγητή ή καθηγητή σε Ανώτατο Εκπαιδευτικό Ίδρυμα ή θέση εκπαιδευτικού σε οιαδήποτε Σχολή, κατόπιν αδείας της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου, χορηγούμενης μετά γνώμη του Ανωτάτου Υπηρεσιακού Συμβουλίου, υπό την προϋπόθεση ότι οι πάσης φύσεως αποδοχές ή απολαβές τους εκ της ήσσονος μισθοδοτούμενης θέσεως δεν δύνανται να είναι κατά μήνα ανώτερες του συνόλου των αποδοχών της ετέρας θέσεώς τους.

3. Εκκλησιαστικοί υπάλληλοι δύνανται να κατέχουν συγχρόνως και δεύτερη θέση στα πρόσωπα της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου κατόπιν αδείας της προϊσταμένης αρχής του οικείου νομικού προσώπου, υπό την προϋπόθεση ότι οι εκ της ήσσονος μισθοδοτούμενης θέσεως πάσης φύσεως αποδοχές ή απολαβές αυτών δεν δύνανται να είναι κατά μήνα ανώτερες του συνόλου των αποδοχών της ετέρας αυτών θέσεως.

Άρθρο 39

Ωράριο εργασίας

1. Για τον εκκλησιαστικό υπάλληλο πλήρους απασχολήσεως, οι εβδομαδιαίες ώρες εργασίας είναι σαράντα (40), εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά από την προϊσταμένη αρχή για ορισμένες υπηρεσίες ή μεμονωμένα άτομα που κάνουν νομίμως χρήση μειωμένου ωραρίου. Η εργασία παρέχεται πλήρως μέσα στον οριζόμενο ημερησίως κεκανονισμένο χρόνο και σύμφωνα με τις ανάγκες της υπηρεσίας.

Σε περίπτωση κατά την οποία ο εκκλησιαστικός υπάλληλος καθυστερεί αδικαιολόγητα και επανειλημμένως στην προσέλευσή του στην υπηρεσία του ή αποχωρεί πριν από τη λήξη του ωραρίου, η προϊσταμένη αυτού αρχή δύναται να προβεί σε ανάλογη παρακράτηση αποδοχών ή σε περίπτωση επαναλήψεως και σε άσκηση πειθαρχικής δίωξεως.

2. Η οικεία γενική διεύθυνση ή η προϊσταμένη αρχή δύναται να παραλλάσσει το ωράριο εργασίας της οικείας υπηρεσίας. Οι ώρες εργασίας όμως δεν μπορεί να είναι λιγότερες από τρεις (3) ημερησίως.

3. Η παροχή από εκκλησιαστικό υπάλληλο μειωμένων ωρών εργασίας πρέπει να κοινοποιείται χωρίς υπαίτια καθυστέρηση στο αρμόδιο όργανο για την σχετική μείωση του μισθού.

4. Εφ' όσον έκτακτες και εξαιρετικές υπηρεσιακές ανάγκες το απαιτούν, ο υπάλληλος οφείλει να εργασθεί και πέρα από τον χρόνο εργασίας ή σε μη εργάσιμες ημέρες. Η υπερωριακή απασχόληση του υπαλλήλου βεβαιώνεται με απόφαση του οικείου Μητροπολίτη ή αντιστοίχως του προϊσταμένου Γενικής Διευθύνσεως ή του Αρχιγραμματέως της Ιεράς Συνόδου κατά περίπτωση, στην οποία αναφέρονται οι ως άνω έκτακτες ανάγκες, το όνομα και ο αριθμός των υπαλλήλων, το χρονικό διάστημα και οι ώρες απασχολήσεώς του, μη επιτρεπομένης της υπερβάσεως των εκατόν είκοσι (120) ωρών απασχολήσεως ανά εξάμηνο για έκαστο υπάλληλο. Στην περίπτωση αυτή καταβάλλεται στον υπάλληλο υπερωριακή αμοιβή, το ποσό της οποίας καθορίζεται σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 43 του παρόντος. Με την ίδια διαδικασία και προϋποθέσεις επιτρέπεται η καθιέρωση υπερωριακής εργασίας με αμοιβή κατά τις Κυριακές και εξαιρετικές ημέρες ή κατά τις νυχτερινές ώρες, προς συμπλήρωση της υποχρεωτικής εβδομαδιαίας εργασίας είτε καθ' υπέρβαση αυτής, σε υπαλλήλους που ανήκουν σε υπηρεσίες που λειτουργούν όλες τις ημέρες του μήνα ή σε δωδεκάωρη ή εικοσιτετράωρη βάση. Ειδικά, στην καθ' υπέρβαση εργασία, οι ώρες νυκτερινής, Κυριακών και εξαιρεσιμών ημερών δεν μπορεί να υπερβούν τις ενενήντα έξι (96) ώρες κατά περίπτωση κατά το πρώτο

εξάμηνο κάθε έτους και άλλες ενενήντα έξι (96) κατά το δεύτερο. Πέραν της ημέρας της Κυριακής, των επίσημων αργιών και εορτών του κράτους, στις εξαιρέσιμες ημέρες περιλαμβάνονται οι ημέρες θρησκευτικών εορτών βάσει αποφάσεως της Δ.Ι.Σ. ή του επιχωρίου Μητροπολίτη κατά περίπτωση.

5. Η γενική διεύθυνση ή η προϊσταμένη αρχή μπορεί να αποφασίσει (εξ αρχής ή μετά τον διορισμό ή πρόσληψη) ότι εργαζόμενος θα παρέχει υπηρεσίες με καθεστώς μερικής απασχολήσεως ή τηλεργασίας, όπου οι ανάγκες της υπηρεσίας δεν δικαιολογούν πλήρη απασχόληση. Η ειδική αυτή μορφή απασχολήσεως μπορεί να εγκρίνεται είτε κατόπιν αιτήσεως του υπαλλήλου είτε σε εξαιρετικές περιπτώσεις με ειδικώς αιτιολογημένη απόφαση της υπηρεσία, και μετά από σύμφωνη γνώμη του Υπηρεσιακού Συμβουλίου. Στην προκειμένη περίπτωση, εφαρμόζεται η νομοθεσία για τους εκκλησιαστικούς υπαλλήλους πλήρους απασχολήσεως. Οι εκκλησιαστικοί υπάλληλοι ειδικής μορφής απασχολήσεως δεν επιτρέπεται να υπερβαίνουν ποσοστό 1/3 του συνόλου των απασχολούμενων εκκλησιαστικών υπαλλήλων του οικείου νομικού προσώπου. Στην ειδική μορφή απασχολήσεως, παραδίδεται γραπτή αναφορά της εκτελέσεως των εργασιών, της διάρκειας και του τρόπου εκτελέσεως αυτών. Δεν εφαρμόζεται εν προκειμένω η παρ. 4 του παρόντος άρθρου. Οι αποδοχές γι' αυτήν την κατηγορία υπαλλήλων καθορίζονται αναλόγως και σε συνάρτηση προς τις αποδοχές του λοιπού εκκλησιαστικού προσωπικού πλήρους απασχολήσεως.

Άρθρο 40

Αστική ευθύνη

1. Ο εκκλησιαστικός υπάλληλος ευθύνεται έναντι του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου, στο οποίο υπηρετεί ή εργάζεται: α) για πάσα θετική ζημία την οποία προξένησε σε αυτό εκ δόλου ή βαρείας αμελείας, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων αυτού, ως και β) για τις αποζημιώσεις, στις οποίες υπεβλήθη το νομικό πρόσωπο έναντι τρίτων ένεκα παρανόμων πράξεων ή παραλείψεων αυτού κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του, γενομένων επίσης εκ δόλου ή βαρείας αμελείας. Δεν ευθύνεται ο υπάλληλος έναντι τρίτων για τις εν λόγω πράξεις ή παραλείψεις του, όπως και για τις ενέργειες του άρθρου 32 παρ. 3 του παρόντος.

2. Το αρμόδιο δικαστήριο δύναται σε περίπτωση αμέλειας, εκτιμώντας τις ειδικές εκάστοτε περιστάσεις, να καταλογίσει στον υπάλληλο και μέρος μόνον της επελθούσης στο εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ζημίας ή της αποζημιώσεως, η οποία κατεβλήθη από αυτό.

3. Εάν πλείονες υπάλληλοι προξένησαν από κοινού την ζημία στο εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ευθύνονται εις ολόκληρον κατά τις διατάξεις του αστικού δικαίου. Η περιουσιακή ευθύνη των εκκλησιαστικών υπολόγων και διατακτών έναντι της υπηρεσίας διέπεται από ειδικές γι' αυτούς διατάξεις.

4. Το δικαίωμα του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου προς αποζημίωση έναντι των υπαλλήλων του αρχίζει στη μεν πρώτη περίπτωση του

πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου αφ' ης επήλθε η ζημία, κατά δε την δεύτερη περίπτωση της αυτής παραγράφου από της καταβολής της αποζημιώσεως.

Άρθρο 41

Εκκλησιαστικοί υπόλογοι

1. Κάθε εκκλησιαστικός υπάλληλος ή υφ' οιανδήποτε σχέση και μορφή συνεργάτης ή ανάδοχος ή εντεταλμένος εισπράττων ή λαμβάνων ή διαχειριζόμενος καθ' οιονδήποτε τρόπο χρήματα, ένσημα, αξίες ή υλικό εκκλησιαστικού νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, καθίσταται εκκλησιαστικός υπόλογος για τα ληφθέντα από τον ίδιο χρηματικά ή περιουσιακά στοιχεία ή αξίες ή ένσημα ή υλικό και υπόκειται σε λογοδοσία, επιθεώρηση και διαχειριστικό έλεγχο ως προς τη διαχειριστική του ευθύνη.

2. Επί των κατά την προηγούμενη παράγραφο υπολόγων εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις του Κανονισμού της Εκκλησίας της Ελλάδος υπ' αρ. 210/2010 (Α' 135), όπως ισχύει, τυχόν δε ανωμαλία κατά τη διαχείριση του υπαλλήλου, βεβαιουμένη αρμοδίως, εκτός των άλλων συνεπειών, συνεπάγεται υποχρεωτικώς τον πειθαρχικό κολασμό του υπαλλήλου με ποινή τουλάχιστον προστίμου ίσου προς τις αποδοχές ενός μηνός.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

Δικαιώματα εκκλησιαστικού υπαλλήλου

Άρθρο 42

Μονιμότητα

1. Ο εκκλησιαστικός υπάλληλος, ο οποίος διορίζεται σε οργανική θέση τακτικού (μονίμου) υπαλλήλου, αφ' ότου διανύσει επιτυχώς διετή δοκιμαστική υπηρεσία, είναι μόνιμος, εφ' όσον αυτή η θέση υπάρχει. Κατά τη διάρκεια της δοκιμαστικής υπηρεσίας, ο εκκλησιαστικός υπάλληλος δύναται να απολυθεί μετ' απόφαση του Υπηρεσιακού Συμβουλίου για λόγους αναγομένους στην υπηρεσία του.

2. Με τη συμπλήρωση της διετούς δοκιμαστικής υπηρεσίας οι εκκλησιαστικοί υπάλληλοι μονιμοποιούνται αυτοδικαίως, με εξαίρεση τους υπαλλήλους στους οποίους έχει επιβληθεί πειθαρχική ποινή ή για τους οποίους υφίσταται πειθαρχική εκκρεμότητα ή υπάρχει δυσμενής έκθεση αξιολογήσεως των ουσιαστικών προσόντων. Στις τελευταίες αυτές περιπτώσεις για την μονιμοποίηση ή μη αποφαινεται το Υπηρεσιακό Συμβούλιο εντός δύο (2) μηνών από την συμπλήρωση της δοκιμαστικής υπηρεσίας.

3. Για την αυτοδίκαιη μονιμοποίηση εκδίδεται και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως διαπιστωτική πράξη του οργάνου που είναι κατά το άρθρο 19 αρμόδιο για τον διορισμό. Με όμοια πράξη απολύεται υποχρεωτικώς ο κριθείς ως μη μονιμοποιητέος.

4. Κατά της περί μη μονιμοποίησεως αποφάσεως του Υπηρεσιακού Συμβουλίου, ως και κατά της περί απολύσεως αποφάσεως κατά την παράγραφο 1 χωρεί προσφυγή ενώπιον του Ανωτάτου Υπηρεσιακού Συμβουλίου της Εκκλησίας της Ελλάδος.

5. Ο διοριζόμενος κατά το άρθρο 67 του παρόντος δεν διανύει δοκιμαστική υπηρεσία.

6. Δεν διανύει ωσαύτως δοκιμαστική υπηρεσία ο έχων διετή ήδη προϋπηρεσία υπ' οιανδήποτε σχέση με το εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο στο οποίο διορίζεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β

Άρθρο 43 Μισθός

1. Ο τακτικός εκκλησιαστικός υπάλληλος δικαιούται του βασικού μισθού της θέσεως και του βαθμού του, κατά το οριζόμενο εκάστοτε για τους τακτικούς δημοσίους υπαλλήλους αντίστοιχης μισθολογικής εξέλιξεως μισθολόγιο, καθώς και των επί του μισθού οριζομένων για τους δημοσίους υπαλλήλους προσαυξήσεων, οι οποίες παρέχονται κατά την προβλεπόμενη για τους δημοσίους υπαλλήλους διαδικασία, αναλόγως εφαρμοζόμενη. Η αξίωση του υπαλλήλου για τον μισθό αρχίζει από την ανάληψη υπηρεσίας. Ο βασικός μισθός αποδίδεται σε μηνιαία βάση και έχει σκοπό την αξιοπρεπή διαβίωση του εκκλησιαστικού υπαλλήλου.

2. Ο τακτικός εκκλησιαστικός υπάλληλος δικαιούται επίσης των πάσης φύσεως δώρων, επιδομάτων, υπερωριακών αμοιβών και λοιπών πρόσθετων αποδοχών, τα οποία λαμβάνουν οι δημόσιοι τακτικοί υπάλληλοι του αντιστοίχου κλάδου και βαθμού, υπό τον όρο ότι τα χορηγούμενα επιδόματα δεν υπερβαίνουν καθ' ύψος το ποσό του βασικού μισθού μετά των δικαιουμένων προσαυξήσεων.

3. Οι αποδοχές και οι ειδικοί όροι εργασίας του προσωπικού με σχέση ιδιωτικού δικαίου καθορίζονται με την απόφαση προσλήψεως και περιλαμβάνονται στην υπογραφείσα σύμβαση.

4. Για τους εργάτες, τεχνίτες και λοιπού μη υπαλληλικό εκκλησιαστικό προσωπικό ιδιωτικού δικαίου των εκκλησιαστικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ισχύουν οι σχετικές διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας.

5. Απαγορεύεται, αποτελούσα πειθαρχικό παράπτωμα, η μη είσπραξη των εν γένει αποδοχών υπό του υπαλλήλου.

Άρθρο 44

Έναρξη, διάρκεια και λήξη του δικαιώματος μισθού

1. Η επί του μισθού αξίωση του εκκλησιαστικού υπαλλήλου άρχεται:

α) του διορισθέντος από της αναλήψεως των καθηκόντων, προσηκόντως βεβαιουμένης,

β) του προαχθέντος ή υποβιβασθέντος από της δημοσιεύσεως διά της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως της πράξεως προαγωγής ή υποβιβασμού, του δε προαγομένου και συνεπεία της προαγωγής μετακινουμένου η νέα μισθοδοσία άρχεται από της αναλήψεως των καθηκόντων της νέας θέσεως, προσηκόντως βεβαιουμένης,

γ) του ανακληθέντος εκ της διαθεσιμότητας ή της αργίας από της εκ νέου αναλήψεως των καθηκόντων, προσηκόντως βεβαιουμένης.

2. Ο μισθός των μεν τακτικών υπαλλήλων και των επίθητεια προκαταβάλλεται, των δε λοιπών καταβάλλεται δεδουλευμένως, στο τέλος εκάστου μηνός.

3. Δεν οφείλεται μισθός και αυτός περικόπτεται, όταν ο υπάλληλος αδικαιολογήτως δεν παρέσχε την εργασία του καθόλου ή εν μέρει. Όταν ο υπάλληλος ανυπαίτιως ή εκ λόγων ανωτέρας βίας δεν παρέσχε εργασία, η καταβολή μισθού εξαρτάται από την κρίση της υπηρεσίας. Ο χρόνος αδικαιολόγητης μη παροχής της εργασίας διαπιστώνεται από το αρμόδιο όργανο για την εκκαθάριση της μισθοδοσίας και δεν αναγνωρίζεται για μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη.

4. Η περικοπή του μισθού ενεργείται με πράξη του αρμόδιου για την εκκαθάριση και πληρωμή των δαπανών οργάνου, το οποίο οφείλει να ειδοποιήσει ο προϊστάμενος της υπηρεσίας προσωπικού ή της υπηρεσίας ή προϊσταμένη αρχή του νομικού προσώπου, όπου ανήκει ο υπάλληλος. Κατά της πράξεως αυτής, η οποία κοινοποιείται με απόδειξη στον υπάλληλο, επιτρέπεται προσφυγή στο οικείο Υπηρεσιακό Συμβούλιο μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την κοινοποίηση. Η άσκηση της προσφυγής δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Το Υπηρεσιακό Συμβούλιο αποφαινεται οριστικώς.

5. Σε περίπτωση κινήσεως της διαδικασίας απολύσεως του υπαλλήλου λόγω ανιάτης ασθένειας, καταβάλλεται ο μισθός ενέργειας ή διαθεσιμότητας έως τη λύση της υπαλληλικής ή εργασιακής σχέσεως, όχι όμως πέρα από έξι (6) μήνες από την λήξη της αναρρωτικής άδειας ή της διαθεσιμότητας.

6. Προκειμένου περί υπαλλήλου, ο οποίος επανέρχεται από την κατάσταση της διαθεσιμότητας ή της αργίας στα καθήκοντά του, η αξίωση για πλήρη μισθό αρχίζει από την επανάληψη των καθηκόντων του.

7. Η αξίωση του εκκλησιαστικού υπαλλήλου για μισθό παύει με την λύση της υπαλληλικής ή εργασιακής σχέσεως.

Άρθρο 45

Πρόσθετες παροχές

1. Στους εκκλησιαστικούς υπαλλήλους χορηγούνται ωσαύτως:

α) οι αποδεδειγμένως πραγματοποιηθείσες δαπάνες για την εντός ή εκτός έδρας και την για υπηρεσιακούς λόγους μετακίνησή τους και

β) αποζημίωση για τη συμμετοχή τους σε πάσης φύσεως συλλογικά όργανα, εφ' όσον η αποζημίωση καθορίζεται με δημοσιευμένη κανονιστική απόφαση της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου,

γ) υπερωριακή αμοιβή, στην περίπτωση του άρθρου 39 παρ. 4 του παρόντος,

δ) ημερήσια αποζημίωση για υπηρεσιακή μετακίνηση που καθορίζει η Δ.Ι.Σ., όταν καλούνται από τις ανακριτικές και δικαστικές αρχές να μετακινηθούν εκτός έδρας για υπόθεση που σχετίζεται με την υπηρεσία τους, καθώς και δαπάνες σεμιναρίων με εντολή της υπηρεσίας τους, δαπάνες μεταθέσεως και λοιπά σχετικά έξοδα κινήσεως, έξοδα μετακινήσεως και έξοδα διανυκτερεύσεως.

Το ύψος των δαπανών αυτών καθορίζεται αναλόγως με αυτά που ισχύουν για τους δημοσίους υπαλλήλους.

2. Εκκλησιαστικός υπάλληλος καλούμενος σε στράτευση από τις Ένοπλες Δυνάμεις τελεί σε νόμιμη άδεια και λαμβάνει κατά τον χρόνο της στρατεύσεώς του τις

αποδοχές οι οποίες χορηγούνται υπό του Δημοσίου στους στρατευομένους υπαλλήλους του. Υπάλληλοι ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου λαμβάνουν την ως άνω αμοιβή μέχρι την λήξη της συμβάσεώς τους και δεν επαναπροσλαμβάνονται πριν την εκπλήρωση των στρατιωτικών τους υποχρεώσεων.

3. Εκκλησιαστικοί λειτουργοί, οιοδήποτε βαθμού εξερχόμενοι εκτός έδρας προς εκτέλεση υπηρεσίας ή εκπλήρωση ανατεθέντων σε αυτούς υπαλληλικών καθηκόντων, λαμβάνουν, πέραν των δαπανών μετακινήσεώς τους, ημερησία αποζημίωση, το ύψος της οποίας καθορίζει η Διαρκής Ιερά Σύνοδος.

Άρθρο 46

Συνθήκες στον χώρο εργασίας

1. Τα εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα οφείλουν να εξασφαλίζουν υγιεινές συνθήκες εργασίας και να τηρούν την ισχύουσα νομοθεσία σχετικά με την υγιεινή, καθαριότητα και ασφάλεια στους χώρους εργασίας και τους κοινόχρηστους χώρους.

2. Περαιτέρω, πρέπει να λαμβάνονται τα εκάστοτε απαιτούμενα μέτρα για την υγιεινή και ασφάλεια των εκκλησιαστικών υπαλλήλων κατά την εκτέλεση της εργασίας τους, να τηρούνται οι όροι, οι κανόνες και οι προδιαγραφές ασφαλείας, όπως εκάστοτε ισχύουν, να παρέχεται εκπαίδευση σε θέματα ασφαλείας και να καταβάλλεται κάθε δυνατή προσπάθεια για την εξασφάλιση ή μείωση κάθε κινδύνου από εγκληματικές πράξεις.

3. Τα εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα οφείλουν να εξασφαλίζουν συνθήκες σεβασμού της προσωπικότητας και της αξιοπρέπειας των υπαλλήλων τους κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους και να εφαρμόζουν την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ

ΑΔΕΙΕΣ

Άρθρο 47

Δικαίωμα κανονικής άδειας

1. Ο εκκλησιαστικός υπάλληλος δικαιούται κανονικής άδειας με αποδοχές μετά από δύο (2) μήνες από την ανάληψη των καθηκόντων του. Η άδεια που δικαιούται να λάβει ο υπάλληλος ορίζεται σε δύο (2) ημέρες για κάθε μήνα υπηρεσίας και δεν μπορεί να υπερβεί συνολικά τον αριθμό των ημερών κανονικής άδειας, που δικαιούται με την συμπλήρωση ενός (1) έτους πραγματικής υπηρεσίας.

2. Ο εκκλησιαστικός υπάλληλος, μετά την συμπλήρωση ενός (1) έτους πραγματικής υπηρεσίας, δικαιούται κανονικής άδειας απουσίας με αποδοχές, η διάρκεια της οποίας ορίζεται σε είκοσι (20) εργάσιμες ημέρες αν ακολουθεί εβδομάδα πέντε (5) εργασίμων ημερών και είκοσι τέσσερις (24) εργάσιμες ημέρες αν ακολουθεί εβδομάδα έξι (6) εργασίμων ημερών. Ο χρόνος της κανονικής άδειας επαυξάνεται κατά μία (1) εργάσιμη ημέρα για κάθε έτος απασχολήσεως μέχρι την συμπλήρωση του ανωτάτου ορίου των είκοσι πέντε (25) ή τριάντα (30) εργασίμων ημερών προκειμένου για πενήντημερη ή εξαήμερη εβδομάδα εργασίας, αντιστοίχως. Η άδεια χορηγείται αιτήσεως του υπαλλήλου. Είναι δυνατόν το δικαιούμενο

εικοσαήμερο να αποφασίζεται από την υπηρεσία ότι θα χορηγείται υποχρεωτικώς κατά το χρονικό διάστημα από 15 Μαΐου έως 15 Οκτωβρίου. Σε κάθε περίπτωση, η υπηρεσία, στην οποία ανήκει ο υπάλληλος, χορηγεί υποχρεωτικώς σε αυτόν μέσα στο δεύτερο εξάμηνο κάθε έτους τη κανονική άδεια που δικαιούται και αν ακόμα δεν την ζητήσει. Ο εντός του έτους χρόνος αδικαιολόγητης απουσίας του υπαλλήλου εκ των καθηκόντων του αφαιρείται εκ των ημερών της κανονικής άδειας, σε περίπτωση δε αδικαιολόγητης υπερβάσεως του χρόνου άδειας περικόπτονται αναλόγως οι αποδοχές του υπαλλήλου, επιφυλάσσομένων και των περί πειθαρχικής ευθύνης αυτού διατάξεων του παρόντος.

3. Οι επί θητεία εκκλησιαστικοί υπάλληλοι δικαιούνται της κατά την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου άδειας, δικαιούνται δε να κάνουν χρήση αυτής οποτεδήποτε εντός του ημερολογιακού έτους.

4. Οι επί συμβάσει ιδιωτικού δικαίου εκκλησιαστικοί υπάλληλοι και το εργατοτεχνικό προσωπικό δικαιούνται κανονικής άδειας συμφώνως προς τις σχετικές διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας και του Αστικού Κώδικα.

5. Σε περίπτωση όλως εκτάκτων και εξαιρετικών υπηρεσιακών αναγκών διαπιστουμένων μέσω εκθέσεων των αρμοδίων προϊσταμένων, ο οικείος Μητροπολίτης ή Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου ή ο αρμόδιος προϊστάμενος Γενικής Διευθύνσεως ή ο Αρχιγραμματεύς της Ιεράς Συνόδου κατά περίπτωση, δύναται να μην εγκρίνει ή να περιορίζει τις ημέρες της κανονικής άδειας, καθώς επίσης και να ανακαλεί εγκαίρως και δικαιολογημένως την χορηγηθείσα κανονική άδεια. Η άδεια, που δεν χορηγήθηκε κατ' εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου, χορηγείται υποχρεωτικώς εντός του έτους ή του επομένου έτους.

6. Μη χορήγηση στον υπάλληλο της κανονικής άδειας, της οποίας δικαιούται κατ' έτος, καίτοι δεν συντρέχουν έκτακτοι και εξαιρετικοί υπηρεσιακοί λόγοι, ελεγχόμενη και διαπιστούμενη, κατ' εντολή του αρμοδίου προϊσταμένου Γενικής Διευθύνσεως ή του επιχωρίου Μητροπολίτη ή του Αρχιγραμματέως της Ιεράς Συνόδου κατά περίπτωση, συνεπάγεται υποχρεωτικώς την πειθαρχική δίωξη και τον καταλογισμό κατά ίσο μέρος του αντιστοίχου της αποζημιώσεως ποσού του επομένου εδαφίου σε βάρος του μη χορηγήσαντος την άδεια οργάνου, ως και του εγκρίναντος την μη χορήγηση προϊσταμένου τούτου. Η αποζημίωση για εκάστη ημέρα μη χορηγηθείσης αδικαιολογήτως κανονικής άδειας ορίζεται ίση προς ποσοστό 1/30 του μηνιαίου βασικού μισθού του υπαλλήλου προσαυξημένο κατά ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%).

Άρθρο 48

Δικαίωμα ειδικής άδειας

1. Ο εκκλησιαστικός υπάλληλος έχει δικαίωμα άδειας απουσίας με αποδοχές δέκα πέντε (15) εργασίμων ημερών σε περίπτωση γάμου και πέντε (5) εργασίμων ημερών σε περίπτωση θανάτου συζύγου του ή συγγενούς α' βαθμού και τριών (3) εργασίμων ημερών σε περίπτωση θανάτου συγγενούς β' βαθμού. Στον πατέρα υπάλληλο χορηγείται άδεια δύο (2) ημερών σε περίπτωση γεννήσεως

τέκνου. Η άδεια αυτή χορηγείται και στην περίπτωση υιοθεσίας, εφ' όσον το υιοθετηθέν τέκνο δεν έχει υπερβεί το 2ο έτος της ηλικίας του.

2. Επίσης ο υπάλληλος δικαιούται, κατόπιν αιτήσεως, ειδικής άδειας με αποδοχές διάρκειας μίας (1) έως τριών (3) ημερών, κατά περίπτωση, για την άσκηση του εκλογικού δικαιώματος ή για τη συμμετοχή σε δίκη ενώπιον οποιουδήποτε δικαστηρίου ή την εξέτασή του από προανακριτική ή ανακριτική αρχή. Στην περίπτωση συμμετοχής υπαλλήλου σε δίκη ενώπιον δικαστηρίου ή εξέτασής του από προανακριτική ή ανακριτική αρχή, ο υπάλληλος υποχρεούται μετά την επιστροφή του στην υπηρεσία από την ως άνω άδεια που έλαβε να προσκομίσει βεβαίωση συμμετοχής στην δίκη από την αρμόδια γραμματεία του δικαστηρίου ή εξέτασής του από την προανακριτική ή ανακριτική αρχή.

3. Ο εκκλησιαστικός υπάλληλος, που πάσχει ή έχει σύζυγο ή τέκνο που πάσχει από νόσημα, το οποίο απαιτεί τακτικές μεταγγίσεις αίματος ή χρήζει περιοδικής νοσηλείας, δικαιούται ειδικής άδειας με αποδοχές έως είκοσι δύο (22) εργάσιμες ημέρες τον χρόνο.

4. Η άδεια της προηγούμενης παραγράφου χορηγείται και σε υπαλλήλους που έχουν τέκνα, που πάσχουν από βαριά νοητική στέρωση ή σύνδρομο Down ή Διάχυτη Αναπτυξιακή Διαταραχή (Δ.Α.Δ.), εφ' όσον αυτά είναι ανήλικα ή ενήλικα που δεν εργάζονται λόγω των παθήσεων αυτών.

Σε περίπτωση που ο υπάλληλος δικαιούται ειδικής άδειας για περισσότερα από ένα πάσχοντα

πρόσωπα σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας, η ειδική άδεια με αποδοχές προσαυξάνεται κατ' ανώτατο όριο σε τριάντα δύο (32) εργάσιμες ημέρες τον χρόνο. Σε περίπτωση που για το ίδιο πάσχον πρόσωπο δικαιούχοι της άδειας είναι περισσότεροι του ενός υπάλληλοι, η ειδική άδεια με αποδοχές προσαυξάνεται κατ' ανώτατο όριο σε τριάντα δύο (32) εργάσιμες ημέρες τον χρόνο για το σύνολο των δικαιούχων υπαλλήλων αθροιστικώς. Με δήλωση των συνδικαιούχων υπαλλήλων καθορίζεται ο αριθμός των ημερών που θα λάβει κάθε δικαιούχος υπάλληλος από το σύνολο των τριάντα δύο (32) εργασιμών ημερών τον χρόνο που δικαιούνται για το ίδιο πάσχον πρόσωπο αθροιστικώς.

5. Εκκλησιαστικός υπάλληλος με αναπηρία ποσοστού πενήντα τοις εκατό (50%) και άνω δικαιούται από την υπηρεσία κάθε ημερολογιακό έτος άδειας με αποδοχές έξι (6) εργασιμών ημερών επιπλέον της κανονικής του άδειας. Σε περίπτωση που ο υπάλληλος δικαιούται της ειδικής άδειας για περισσότερα από ένα πάσχοντα πρόσωπα, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας, η ειδική άδεια με αποδοχές προσαυξάνεται κατ' ανώτατο όριο σε δέκα (10) εργάσιμες ημέρες κατ' έτος. Σε περίπτωση που για το ίδιο πάσχον πρόσωπο δικαιούχοι της άδειας είναι περισσότεροι του ενός υπάλληλοι, η ειδική άδεια με αποδοχές προσαυξάνεται κατ' ανώτατο όριο σε δέκα (10) εργάσιμες ημέρες κατ' έτος για το σύνολο των δικαιούχων υπαλλήλων αθροιστικά. Με δήλωση των συνδικαιούχων υπαλλήλων καθορίζεται ο αριθμός των ημερών που θα λάβει κάθε δικαιούχος υπάλληλος από το σύνολο των δέκα (10) εργασιμών ημερών κατ' έτος,

που δικαιούνται για το ίδιο πάσχον πρόσωπο αθροιστικά.

6. Οι άδειες των παραγράφων 4 και 5 χορηγούνται υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται σε αυτές και σε υπαλλήλους που έχουν ορισθεί δικαστικοί συμπαραστάτες και τους έχει ανατεθεί δικαστικώς και η επιμέλεια προσώπων, εφ' όσον η καθημερινή φροντίδα των προσώπων αυτών δεν παρέχεται από αρμόδια ιδρύματα και φορείς κοινωνικής πρόνοιας. Σε περίπτωση που η φροντίδα των προσώπων αυτών παρέχεται από αρμόδια ιδρύματα και φορείς κοινωνικής πρόνοιας, οι υπάλληλοι του προηγούμενου εδαφίου δικαιούνται, κατά περίπτωση, το ήμισυ των προβλεπόμενων αδειών των παραγράφων 4 και 5, υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται σε αυτές. Η άδεια της παραγράφου 4 χορηγείται στους δικαστικούς συμπαραστάτες και σε περίπτωση που οι συμπαραστατούμενοι πάσχουν από ανοϊκή συνδρομή, εφ' όσον πληρούνται και οι λοιπές προϋποθέσεις.

7. Εκκλησιαστικός υπάλληλος, ο οποίος ανταποκρίνεται σε πρόσκληση από υπηρεσία αιμοληψίας για κάλυψη έκτακτης ανάγκης, καθώς και υπάλληλος, ο οποίος μετέχει σε οργανωμένη ομαδική αιμοληψία ή σε διαδικασία παροχής αιμοπεταλίων, δικαιούται ειδικής άδειας απουσίας με πλήρεις αποδοχές δύο (2) ημερών για έξι (6) αιμοληψίες ή παροχές αιμοπεταλίων τον χρόνο κατ' ανώτατο όριο.

8. Ειδικώς για τους υπαλλήλους την παρ. 6 του άρθρου 42 του ν. 590/1977 (Α' 146) προβλέπεται πρόσθετη άδεια έξι (6) ημερών για την συμμετοχή τους σε ιερατικά καθήκοντα.

9. Εκκλησιαστικός υπάλληλος που εργάζεται πέραν του νόμιμου ημερήσιου ωραρίου του, δικαιούται υπηρεσιακής άδειας αναπληρώσεως με αποδοχές, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τις δέκα (10) ημέρες το έτος. Η ανωτέρω άδεια χορηγείται μόνον εφ' όσον: α) προκύπτει από το σύστημα ελέγχου τηρήσεως του ωραρίου ότι ο εκκλησιαστικός υπάλληλος έχει εργασθεί τουλάχιστον μία (1) ώρα ανά ημέρα πέραν του νόμιμου ωραρίου του, β) ο αμέσως προϊστάμενός του και ο προϊστάμενος της αμέσως υπερκείμενης οργανικής μονάδας και, εφ' όσον δεν υπάρχει ή δεν υπάρχουν, ο προϊστάμενος της οικείας Διευθύνσεως ή ο οικείος Μητροπολίτης ή ο Αρχιγραμματέας της Ιεράς Συνόδου κατά περίπτωση, βεβαιώνει εγγράφως ότι ο υπάλληλος εργάσθηκε πέραν του νόμιμου ημερήσιου ωραρίου του, για εξαιρετικά επείγουσα και ιδιαίτερα σημαντική εργασία που έπρεπε να ολοκληρωθεί μέσα σε συγκεκριμένη προθεσμία και γ) ο υπάλληλος δεν έχει λάβει υπερωριακή αμοιβή για τον χρόνο που εργάσθηκε πέραν του νόμιμου ημερήσιου ωραρίου του. Προκειμένου να χορηγηθεί μία (1) ημέρα υπηρεσιακή άδεια, ο υπάλληλος πρέπει να έχει εργασθεί τουλάχιστον μία (1) ώρα ανά ημέρα, πέραν του νόμιμου ωραρίου του και για χρονικό διάστημα τουλάχιστον ίσο με ποσοστό εβδομήντα πέντε τοις εκατό (75%) του ισχύοντος γι' αυτόν ημερήσιου ωραρίου στη διάρκεια ενός (1) μήνα.

10. Στις υπαλλήλους στις οποίες εφαρμόζονται μέθοδοι ιατρικής υποβοηθούμενης αναπαραγωγής του ν. 3305/2005 (Α' 17), όπως ισχύει, χορηγείται άδεια επτά (7) εργασιμών ημερών με πλήρεις αποδοχές, ύστερα από

βεβαίωση του θεράποντος ιατρού και του διευθυντή μονάδας ιατρικής υποβοηθούμενης αναπαραγωγής (Μ.Ι.Υ.Α.).

11. Χορηγείται μία (1) ημέρα τον χρόνο με αποδοχές για ετήσιο ιατρικό έλεγχο. Η άδεια χορηγείται έπειτα από βεβαίωση του θεράποντος ιατρού.

12. Υπάλληλοι που έχουν σύζυγο ή ανήλικο τέκνο που πάσχει από κακοήθεις νεοπλασίες, όπως λευχαιμίες, λεμφώματα και συμπαγείς όγκους, και ακολουθεί θεραπείες με χημικούς ή ανοσοτροποποιητικούς παράγοντες ή ακτινοθεραπεία δικαιούνται ειδικής άδειας, η οποία καλύπτει την ημέρα της θεραπείας και την επόμενη αυτής. Η άδεια αυτή χορηγείται κατόπιν σχετικής βεβαιώσεως περί πραγματοποιήσεως της θεραπείας και μετά την εξάντληση των δικαιούμενων αδειών κατά περίπτωση των παραγράφων 4 και 5.

Άρθρο 49

Άδεια άνευ αποδοχών

1. Επιτρέπεται η χορήγηση στον εκκλησιαστικό υπάλληλο, μετά από αίτησή του, άδειας χωρίς αποδοχές, εφόσον οι ανάγκες της υπηρεσίας το επιτρέπουν. Η άδεια αυτή δεν μπορεί να υπερβεί τις τριάντα (30) εργάσιμες ημέρες εντός του ίδιου ημερολογιακού έτους, η οποία μπορεί να επεκταθεί κατά δέκα πέντε (15) εργάσιμες ημέρες μετά από σύμφωνη γνώμη του Υπηρεσιακού Συμβουλίου. Η άδεια χορηγείται υποχρεωτικώς στο φυσικό, θετό και ανάδοχο γονέα, όταν πρόκειται για νοσηλεία ανήλικου τέκνου λόγω ασθένειας ή ατυχήματος που καθιστά αναγκαία την άμεση παρουσία του.

2. Στους εκκλησιαστικούς υπαλλήλους επιτρέπεται η χορήγηση συνεχόμενης άδειας χωρίς αποδοχές συνολικής διάρκειας έως πέντε (5) ετών, ύστερα από αίτησή τους και γνώμη του Υπηρεσιακού Συμβουλίου, για σοβαρούς ιδιωτικούς λόγους.

3. Εκκλησιαστικός υπάλληλος, του οποίου σύζυγος υπηρετεί στο εξωτερικό σε ορθόδοξη Ιερά Μητρόπολη ή άλλο εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο, σε υπηρεσία του ελληνικού Δημοσίου, νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου ή άλλου φορέα του δημοσίου τομέως ή της Γενικής Κυβερνήσεως ή σε υπηρεσία ή φορέα της Ευρωπαϊκής Ενώσεως ή σε διεθνή οργανισμό, στον οποίο μετέχει και η Ελλάδα, δικαιούται να λάβει άδεια χωρίς αποδοχές μέχρι έξι (6) έτη συνεχώς ή τμηματικώς, εφόσον έχει συμπληρώσει διετή πραγματική υπηρεσία.

4. Στον εκκλησιαστικό υπάλληλο που αποδέχεται θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση ή σε διεθνή οργανισμό, στον οποίο μετέχει η Ελλάδα, χορηγείται μετά από γνώμη του Υπηρεσιακού Συμβουλίου άδεια χωρίς αποδοχές μέχρι πέντε (5) έτη, η οποία μπορεί να παραταθεί με την ίδια διαδικασία για μία ακόμα πενταετία. Αν ο υπάλληλος δεν εμφανισθεί να αναλάβει καθήκοντα μέσα σε δύο (2) μήνες από την λήξη της άδειας, θεωρείται ότι παραιτήθηκε αυτοδικαίως από την υπηρεσία.

5. Ο χρόνος της άδειας χωρίς αποδοχές αποτελεί χρόνο πραγματικής υπηρεσίας μόνο στις περιπτώσεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου. Στις λοιπές περιπτώσεις η υπαλληλική ή εργασιακή σχέση κατά την διάρκεια της άδειας αυτής τελεί σε αναστολή, εκτός εάν

προβλέπεται διαφορετικά από τις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας, που καταλαμβάνουν και τους εκκλησιαστικούς υπαλλήλους.

6. Κατά τη διάρκεια των ανωτέρω αδειών του άρθρου αυτού ο υπάλληλος υποχρεούται να καταβάλλει τις νόμιμες κρατήσεις για κύρια και επικουρική ασφάλιση και στα ταμεία πρόνοιας, οι οποίες αντιστοιχούν στον βαθμό ή τον μισθό της υπηρεσίας στην οποία ανήκει οργανικώς.

Άρθρο 50

Άδεια μητρότητας

1. Στις υπαλλήλους, οι οποίες κυοφορούν, χορηγείται άδεια μητρότητας με πλήρεις αποδοχές υποχρεωτικώς δύο (2) μήνες πριν και τρεις (3) μήνες μετά τον τοκετό. Σε περίπτωση αποκτήσεως τέκνου πέραν του 3ου, η ως άνω άδεια προσαυξάνεται κάθε φορά κατά δύο (2) μήνες συμμετρως πριν και μετά τον τοκετό. Η άδεια λόγω κυοφορίας χορηγείται ύστερα από βεβαίωση του θεράποντος ιατρού για τον πιθανολογούμενο χρόνο τοκετού. Σε περίπτωση πολύδυμης κνήσεως, η άδεια λοχείας αυξάνεται κατά ένα (1) μήνα για κάθε τέκνο πέραν του ενός.

2. Όταν ο τοκετός πραγματοποιείται σε χρόνο μεταγενέστερο από αυτόν που είχε πιθανολογηθεί αρχικά, η άδεια που είχε χορηγηθεί, παρατείνεται μέχρι την πραγματική ημερομηνία του τοκετού, χωρίς αυτή η παράταση να συνεπάγεται αντίστοιχη μείωση του χρόνου της άδειας που χορηγείται μετά τον τοκετό. Όταν ο τοκετός πραγματοποιηθεί σε χρόνο προγενέστερο από αυτόν που είχε αρχικά πιθανολογηθεί, το υπόλοιπο της άδειας χορηγείται μετά τον τοκετό, ώστε να εξασφαλισθεί συνολικός χρόνος άδειας πέντε (5) μηνών. Τυχόν απώλεια του νεογνού, που επισυμβαίνει μετά την έναρξη της άδειας μητρότητας (κνήσεως και λοχείας), δεν επηρεάζει την συνολική πεντάμηνη διάρκεια αυτής.

3. Σε κυοφορούσες υπαλλήλους που έχουν ανάγκη ειδικής θεραπείας, μετά την εξάντληση της αναρρωτικής άδειας με αποδοχές, χορηγείται κανονική άδεια κυοφορίας με αποδοχές, μετά από βεβαίωση θεράποντος ιατρού και διευθυντή γυναικολογικής ή μαιευτικής κλινικής ή τμήματος δημόσιου νοσηλευτικού ιδρύματος.

4. Στις υπαλλήλους που υιοθετούν τέκνο, χορηγείται άδεια τριών (3) μηνών με πλήρεις αποδοχές εντός του πρώτου εξαμήνου μετά την περαίωση της διαδικασίας της υιοθεσίας, εφόσον το υιοθετημένο τέκνο είναι ηλικίας έως έξι (6) ετών. Ένας μήνας από την άδεια αυτή μπορεί να καλύπτει απουσία της υπαλλήλου κατά το προ της υιοθεσίας διάστημα.

5. Επιδόματα λόγω τοκετού, που καταβλήθηκαν στην υπάλληλο του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου λόγω υποχρεωτικής ασφαλίσεως σε ασφαλιστικούς οργανισμούς, εκπίπτουν από τις αποδοχές που καταβάλλονται κατά την διάρκεια της άδειας μητρότητας, εφόσον η ασφάλιση θεμελιώνεται και σε συνεισφορά του αυτού νομικού προσώπου.

6. Η άδεια μητρότητας είναι ιδιότυπη άδεια, δεν αποτελεί είδος κανονικής ή αναρρωτικής άδειας και δεν υπόκειται σε συμψηφισμό.

7. Για τις επί συμβάσει ιδιωτικού δικαίου υπαλλήλους η άδεια κυοφορίας χορηγείται κατά τις διατάξεις της

εργατικής νομοθεσίας που ισχύουν για τις εργαζόμενες υπαλλήλους σε επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις του ιδιωτικού τομέως.

Άρθρο 51

Άδεια για ανατροφή παιδιού

1. Όταν πρόκειται για ανατροφή παιδιού ηλικίας έως 6 ετών, επιτρέπεται η χορήγηση στον φυσικό ή θετό γονέα άδειας άνευ αποδοχών διαστήματος έως έξι (6) ετών συνολικά ή έως οκτώ (8) ετών, εφ' όσον η υιοθεσία δεν έχει ολοκληρωθεί μέχρι την ηλικία των έξι (6) ετών, η οποία χορηγείται με αίτηση του υπαλλήλου, συνεχόμενα ή τμηματικά, και χωρίς γνώμη του Υπηρεσιακού Συμβουλίου. Διάστημα τεσσάρων (4) μηνών της άδειας αυτής χορηγείται με πλήρεις αποδοχές στην περίπτωση γεννήσεως τρίτου (3ου) παιδιού και άνω.

2. Ο χρόνος εργασίας του γονέως εκκλησιαστικού υπαλλήλου μειώνεται κατά δύο (2) ώρες ημερησίως, εφ' όσον έχει τέκνα ηλικίας έως δύο (2) ετών και κατά μία (1) ώρα, εφ' όσον έχει τέκνα ηλικίας από δύο (2) έως τεσσάρων (4) ετών. Ο γονέας υπάλληλος δικαιούται για το συνεχές διάστημα των εννέα (9) μηνών άδειας με αποδοχές για ανατροφή παιδιού, εφ' όσον δεν κάνει χρήση του κατά το προηγούμενο εδάφιο μειωμένου ωραρίου. Το δικαίωμα της παρούσας παραγράφου μέχρι την γέννηση και του δεύτερου (2ου) τέκνου χορηγείται υποχρεωτικώς σύμφωνα με την επιλογή κατ' ευχέρεια του γονέως εκκλησιαστικού υπαλλήλου. Υπάλληλος που υιοθετεί ή αναδέχεται τέκνο ηλικίας έως τεσσάρων (4) ετών, δικαιούται, κατ' εξαίρεση, την χορήγηση του συνόλου της άδειας των εννέα (9) μηνών που προβλέπεται στην παρούσα, εφ' όσον μετά από την άδεια της παραγράφου 8 και μέχρι το τέκνο να συμπληρώσει την ηλικία των τεσσάρων (4) ετών, αιτηθεί να του χορηγηθεί η συνεχόμενη άδεια έναντι της διευκόλυνσεως του μειωμένου ωραρίου. Εάν μέχρι την συμπλήρωση των τεσσάρων (4) ετών απομένει διάστημα μικρότερο των εννέα (9) μηνών, χορηγείται άδεια για το διάστημα που υπολείπεται. Για τον γονέα που είναι άγαμος ή χήρος ή διαζευγμένος ή έχει αναπηρία ποσοστού εξήντα επτά τοις εκατό (67%) και άνω, το κατά μία ώρα μειωμένο ωράριο του πρώτου εδαφίου ή η άδεια της προηγούμενης παραγράφου προσαυξάνονται κατά έξι (6) μήνες ή ένα (1) μήνα αντιστοίχως. Ο νεοδιοριζόμενος εκκλησιαστικός υπάλληλος που κατά την τοποθέτησή του έχει τέκνο ηλικίας κάτω των τεσσάρων (4) ετών δικαιούται να λάβει συνεχόμενη άδεια ανατροφής τόσης διάρκειας όσο είναι με βάση το μειωμένο ωράριο αντιστοίχως το άθροισμα των ωρών, οι οποίες απομένουν από την ημερομηνία του διορισμού του μέχρι την συμπλήρωση του 4ου έτους ηλικίας του τέκνου του, πέραν του οποίου η συνέχιση της άδειας είναι επιτρεπτή. Ο χρόνος εργασίας γονέως υπαλλήλου μειώνεται κατά μία (1) ώρα ημερησίως για δύο (2) επιπλέον χρόνια, μετά από την απόκτηση τέταρτου τέκνου, ανεξαρτήτως της άδειας ή της διευκόλυνσεως που έχει επιλεγεί προηγουμένως. Το ίδιο δικαίωμα θεμελιώνεται και μετά από την απόκτηση κάθε τέκνου μετά το τέταρτο. Σε περίπτωση γεννήσεως διδύμων, τριδύμων κ.ο.κ. τέκνων χορηγείται επιπλέον άδεια ανατροφής χρονικής

διάρκειας έξι (6) μηνών με αποδοχές για κάθε τέκνο πέραν του ενός.

3. Αν και οι δύο γονείς είναι εκκλησιαστικοί υπάλληλοι με κοινή τους δήλωση που κατατίθεται στις υπηρεσίες τους καθορίζεται ποιος από τους δύο θα κάνει χρήση του μειωμένου ωραρίου ή της άδειας ανατροφής, εκτός αν με την ανωτέρω κοινή τους δήλωση καθορίσουν χρονικά διαστήματα των οποίων ο καθένας θα κάνει χρήση, αλλά πάντοτε διαδοχικώς και μέσα στα χρονικά όρια της προηγούμενης παραγράφου. Αν η/ο σύζυγος του/της υπαλλήλου εργάζεται στον δημόσιο ή ιδιωτικό τομέα, εφ' όσον δικαιούται ομοίων ολικώς ή μερικώς διευκολύνσεων, ο/η υπάλληλος δικαιούται να κάνει χρήση των διευκολύνσεων της παραγράφου 2 κατά το μέρος που η/ο σύζυγός του/της δεν κάνει χρήση των δικών της/του δικαιωμάτων ή κατά το μέρος που αυτά υπολείπονται των διευκολύνσεων της παραγράφου 2.

4. Όταν ο ένας γονέας λάβει την άδεια της παραγράφου 1 του παρόντος, ο άλλος δεν έχει δικαίωμα να κάνει χρήση των διευκολύνσεων της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού για το ίδιο διάστημα. Εφ' όσον η/ο σύζυγος του/της υπαλλήλου δεν εργάζεται ή δεν ασκεί οποιοδήποτε επάγγελμα, ο/η υπάλληλος δεν δικαιούται να κάνει χρήση των διευκολύνσεων της παραγράφου 1 και 2, εκτός αν λόγω σοβαρής παθήσεως ή βλάβης υφίσταται ανικανότητα να αντιμετωπίζει τις ανάγκες ανατροφής του παιδιού, σύμφωνα με βεβαίωση της υγειονομικής επιτροπής στην αρμοδιότητα της οποίας υπάγεται ο/η υπάλληλος.

5. Σε περίπτωση διαστάσεως, διαζυγίου, χηρείας ή γεννήσεως τέκνου και εν γένει μονογονεϊκής οικογένειας, την άδεια της παραγράφου 1 και τις διευκολύνσεις της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου δικαιούται ο γονέας που ασκεί την επιμέλεια.

6. Οι εκκλησιαστικές υπηρεσίες υποχρεούνται να διευκολύνουν τους υπαλλήλους που έχουν τέκνα, τα οποία παρακολουθούν μαθήματα πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, για να επισκέπτονται το σχολείο των παιδιών τους, με σκοπό την παρακολούθηση της σχολικής τους επιδόσεως.

7. Εκκλησιαστικοί υπάλληλοι που έχουν ανήλικα τέκνα δικαιούνται άδειας με αποδοχές έως τέσσερις (4) εργάσιμες ημέρες για κάθε ημερολογιακό έτος σε περίπτωση ασθένειας των τέκνων τους. Για τους υπαλλήλους που είναι τρίτεκνοι, η ως άνω άδεια ανέρχεται σε επτά (7) εργάσιμες ημέρες για κάθε ημερολογιακό έτος και για τους υπαλλήλους που είναι πολύτεκνοι σε δέκα (10) εργάσιμες ημέρες. Για τους εκκλησιαστικούς υπαλλήλους που είναι μονογονείς, η ως άνω άδεια ανέρχεται σε οκτώ (8) εργάσιμες ημέρες για κάθε ημερολογιακό έτος.

8. Σε εκκλησιαστικούς υπαλλήλους που υιοθετούν τέκνο, καθώς και σε υπαλλήλους που γίνονται ανάδοχοι γονείς, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 10 και 11 του ν. 4538/2018 (Α' 85), όπως ισχύει, πέραν των διευκολύνσεων της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, χορηγείται άδεια τριών (3) μηνών με πλήρεις αποδοχές εντός του πρώτου εξαμήνου μετά την περαίωση της διαδικασίας της υιοθεσίας ή της αναδοχής αντιστοίχως, εφ' όσον το υιοθετημένο ή το αναδεχόμενο τέκνο είναι ηλικίας έως έξι (6) ετών. Ένας μήνας από την άδεια αυτή

μπορεί να καλύπτει απουσία του υπαλλήλου κατά το προ της υιοθεσίας ή της αναδοχής διάστημα. Στους γονείς που αποκτούν τέκνο με την διαδικασία της παρένθετης μητρότητας, κατά το άρθρο 1464 ΑΚ, πέραν των διευκολύνσεων της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, χορηγείται άδεια τριών (3) μηνών με πλήρεις αποδοχές αμέσως μετά την γέννηση του τέκνου.

Άρθρο 52 Παροχή άδειας

1. Οι κατά τα άρθρα 47 έως 51 άδειες χορηγούνται εγγράφως και πάντως με αίτηση του εκκλησιαστικού υπαλλήλου προς την προϊστάμενη αυτού αρχή, με την επιφύλαξη ειδικότερων διατάξεων του παρόντος. Στην αίτηση της άδειας ορίζεται ο χρόνος ενάρξεως αυτής.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 47 παρ. 2 εδαφ. γ του παρόντος, λόγω εξαιρετικής υπηρεσιακής ανάγκης η αιτούμενη άδεια, όταν είναι υποχρεωτική η χορήγησή της, δύναται να αναβληθεί επί δέκα πέντε (15) το πολύ ημέρες. Αυτό δεν ισχύει για την άδεια του άρθρου 50 του παρόντος.

Άρθρο 53 Άδεια αναρρωτική

1. Στον εκκλησιαστικό υπάλληλο, που είναι ασθενής ή χρειάζεται να αναρρώσει, χορηγείται αναρρωτική άδεια με αποδοχές τόσων μηνών όσα είναι τα έτη της υπηρεσίας του, από την οποία αφαιρείται το σύνολο των αναρρωτικών αδειών, που τυχόν έχει λάβει μέσα στην προηγούμενη πενταετία. Αναρρωτική άδεια χορηγούμενη χωρίς διακοπή δεν μπορεί να υπερβεί τους δώδεκα (12) μήνες. Χρόνος υπηρεσίας τουλάχιστον έξι (6) μηνών θεωρείται ως πλήρες έτος. Υπάλληλος, ο οποίος δεν έχει συμπληρώσει χρόνο υπηρεσίας έξι (6) μηνών, δικαιούται να λάβει τις βραχυχρόνιες αναρρωτικές άδειες που προβλέπονται. Μετά την εξάντληση των ανωτέρω αδειών, ο υπάλληλος δικαιούται άδειας άνευ αποδοχών. Σε περίπτωση ατυχήματος κατά την εκτέλεση και εξ αιτίας της υπηρεσίας, ο εκκλησιαστικός υπάλληλος δικαιούται αναρρωτικής άδειας με αποδοχές ανεξαρτήτως χρόνου υπηρεσίας.

2. Στην αναρρωτική άδεια συνυπολογίζονται και οι ημέρες απουσίας λόγω ασθένειας που προηγήθηκαν της άδειας.

3. Στον υπάλληλο που πάσχει από δυσίατο νόσημα, χορηγείται αναρρωτική άδεια, της οποίας η διάρκεια είναι διπλάσια από τη διάρκεια των αδειών των προηγούμενων παραγράφων. Για την χορήγηση αυτής της άδειας, απαιτείται σχετική γνωμάτευση νοσοκομείου ή υγειονομικής επιτροπής.

4. Η αναρρωτική άδεια δεν συμψηφίζεται με την κανονική άδεια.

5. Δυσίατα νοσήματα είναι όσα καθορίζονται ως τέτοια για τους δημοσίους υπαλλήλους κατά την κείμενη νομοθεσία.

Άρθρο 54 Χορήγηση αναρρωτικής άδειας

1. Η αναρρωτική άδεια χορηγείται ανά μήνα με εξαίρεση την περίπτωση των δυσίατων νοσημάτων, όπως

αυτά ορίζονται με την απόφαση της παρ. 5 του άρθρου 53 που χορηγείται ανά εξάμηνο κατ' ανώτατο όριο. Η αναρρωτική άδεια χορηγείται από τον προϊστάμενο Γενικής Διευθύνσεως για τους υπαλλήλους που υπάγονται σε αυτή ή τον Αρχιγραμματέα της Ιεράς Συνόδου ή τον οικείο Μητροπολίτη κατά περίπτωση.

2. Βραχυχρόνιες αναρρωτικές άδειες χορηγούνται με γνωμάτευση θεράποντος ιατρού έως οκτώ (8) ημέρες κατ' έτος. Δύο (2) εξ αυτών, αλλά όχι συνεχόμενες, δύνανται να χορηγούνται μόνο με υπεύθυνη δήλωση του υπαλλήλου.

3. Ο εκκλησιαστικός υπάλληλος υποχρεούται να δεχθεί έλεγχο ή επίσκεψη από ελεγκτή ιατρό.

4. Η αποστολή ιατρού για έλεγχο υπαλλήλου, που κάνει χρήση βραχυχρόνιων αναρρωτικών αδειών κατ' επανάληψη, είναι υποχρεωτική για την υπηρεσία και η τυχόν παράλειψή της συνιστά πειθαρχικό παράπτωμα του αρμοδίου προϊσταμένου.

5. Ο έλεγχος των κατ' οίκον ασθενούντων ανατίθεται σε ιατρούς που υπηρετούν με οποιαδήποτε σχέση εργασίας στο εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο, με ειδικότητα Παθολογίας ή Γενικής Ιατρικής αν δεν υπάρχει ιατρός αντίστοιχης με την ασθένεια ειδικότητας, ή αν δεν υπάρχουν τέτοιοι, σε ιατρούς με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ή σύμβαση μισθώσεως έργου ή εντολής αντίστοιχης ειδικότητας, και ασκείται όταν δοθεί η εντολή από τον προϊστάμενο της αρμόδιας Γενικής Διευθύνσεως ή οικείο Μητροπολίτη ή τον Αρχιγραμματέα της Ιεράς Συνόδου κατά περίπτωση.

Άρθρο 55 Διαδικασία χορήγησης αναρρωτικής άδειας

1. Ο εκκλησιαστικός υπάλληλος που κωλύεται να προσέλθει στην εργασία του λόγω ασθένειας ενημερώνει την υπηρεσία για την αδυναμία αυτή την ίδια ημέρα.

2. Η υπηρεσία χορηγεί την αναρρωτική άδεια ύστερα από αίτηση του υπαλλήλου. Η αίτηση για αναρρωτική άδεια υποβάλλεται εντός επτά (7) ημερών από την απουσία του υπαλλήλου λόγω ασθένειας. Σε περίπτωση αδικαιολόγητης καθυστέρησης που δεν οφείλεται σε λόγους ανωτέρας βίας, γίνεται ανάλογη περικοπή της αναρρωτικής άδειας με ευθύνη του οργάνου που είναι αρμόδιο για την έκδοση της αποφάσεως χορηγήσεώς της. Η υπηρεσία σε όλως ειδικές περιπτώσεις μπορεί να κινεί τη διαδικασία χορηγήσεως αναρρωτικής άδειας αυτεπαγγέλτως.

3. Αναρρωτική άδεια πέραν των οκτώ (8) ημερών κατ' έτος χορηγείται ύστερα από γνωμάτευση της οικείας υγειονομικής επιτροπής, με εξαίρεση την περίπτωση που η άδεια χορηγείται βάσει γνωματεύσεως του διευθυντή κλινικής δημοσίου νοσοκομείου και εφ' όσον πρόκειται για νοσηλεία επτά (7) ημερών τουλάχιστον ή κατόπιν χειρουργικής επεμβάσεως.

4. Άδεια διάρκειας πέραν του ενός (1) μηνός για ψυχική νόσο δεν χορηγείται αν δεν έχει προηγηθεί νοσηλεία σε δημόσιο νοσοκομείο. Παράτασή της ή χορήγηση νέας άδειας, εφ' όσον υπερβαίνει, συνολικώς ή τμηματικώς, τον έναν (1) μήνα μέσα στο ίδιο ημερολογιακό έτος χορηγείται ύστερα από αναλυτική έκθεση θεράποντος ιατρού.

5. Το αρμόδιο για τη χορήγηση της αναρρωτικής άδειας όργανο είτε χορηγεί ολόκληρη την άδεια που προτείνει η απαιτούμενη ιατρική γνωμάτευση ή, εάν κρίνει τη γνωμάτευση ως ανατιολόγητη ή μη επαρκή, παραπέμπει τον ενδιαφερόμενο για εξέταση σε άλλο δημόσιο νοσοκομείο. Η αναρρωτική άδεια που προτείνεται από το έτερο δημόσιο νοσοκομείο χορηγείται υποχρεωτικώς.

6. Η αίτηση εκκλησιαστικού υπαλλήλου για παράταση αναρρωτικής άδειας υποβάλλεται το αργότερο μέσα στο τελευταίο δεκαπενθήμερο του χρόνου της άδειας που του έχει χορηγηθεί.

7. Επί ασθενοσίας παρατεινομένης πέραν των χρονικών ορίων των παρ. 1 του άρθρου 53 και παρ. 4 του παρόντος άρθρου περί αναρρωτικών αδειών, ο εκκλησιαστικός υπάλληλος, εάν δεν συντρέχει περίπτωση θέσεως αυτού σε διαθεσιμότητα κατά το άρθρο 83 του παρόντος, απολύεται κατά το άρθρο 136 του παρόντος μετά από απόφαση του οικείου Υπηρεσιακού Συμβουλίου, εάν, συνεπεία της ως άνω ασθενοσίας, εξακολουθεί να μην είναι σε θέση να ασκεί τα καθήκοντά του.

Άρθρο 56

1. Οι επί θητεία εκκλησιαστικοί υπάλληλοι ασθενούντες ή χρήζοντες αναρρώσεως δικαιούνται αναρρωτικής άδειας τόσων ημερών όσοι και οι μήνες της επί θητεία υπηρεσίας στο οικείο εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο. Παρατεινομένης της ασθενοσίας πέραν των ως άνω χρονικών ορίων, ο υπάλληλος απολύεται κατά το άρθρο 136 του παρόντος μετά από απόφαση του Υπηρεσιακού Συμβουλίου εάν, συνεπεία της ως άνω ασθενοσίας του, εξακολουθεί να μην είναι σε θέση να ασκεί τα καθήκοντά του.

2. Οι επί συμβάσει ιδιωτικού δικαίου εκκλησιαστικοί υπάλληλοι και το εργατοτεχνικό προσωπικό ασθενούντες ή χρήζοντες αναρρώσεως δικαιούνται αναρρωτικής άδειας κατά τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα και της εργατικής νομοθεσίας.

Άρθρο 57

1. Οι εκκλησιαστικοί υπάλληλοι και τα μέλη της οικογένειάς τους έχουν δικαίωμα σε υγειονομική περίθαλψη που περιλαμβάνει νοσοκομειακή, ιατρική και φαρμακευτική περίθαλψη.

2. Η νοσοκομειακή, ιατρική και φαρμακευτική περίθαλψη παρέχεται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά για τον οικείο φορέα ασφαλίσεως.

Άρθρο 58

Άδεια υπηρεσιακής - επαγγελματικής εκπαίδευσεως

1. Η άδεια υπηρεσιακής εκπαίδευσεως δύναται να χορηγηθεί σε όλους τους εκκλησιαστικούς υπαλλήλους που είναι κάτοχοι πτυχίου ΤΕΙ ή ΑΕΙ της ημεδαπής ή αλλοδαπής αναγνωρισμένου στην Ελλάδα, ανεξαρτήτως της κατηγορίας ή του κλάδου στον οποίον ανήκουν.

Για τη συμμετοχή και φοίτηση του εκκλησιαστικού υπαλλήλου σε προγράμματα μετεκπαιδύσεως και προγράμματα ή κύκλους μεταπτυχιακής εκπαίδευσεως ή εκπονήσεως διδακτορικού διπλώματος ημεδαπού δημο-

σίου πανεπιστημίου ή αναγνωρισμένου της αλλοδαπής, ο υπάλληλος δικαιούται να ζητήσει άδεια υπηρεσιακής εκπαίδευσεως. Άδεια δεν χορηγείται αν ο χρόνος υπηρεσίας του υπαλλήλου που απομένει μετά το πέρας της άδειας είναι μικρότερος του τετραπλάσιου της χρονικής διάρκειας της άδειας. Επίσης η ανωτέρω άδεια δεν χορηγείται αν ο υπάλληλος δεν έχει συμπληρώσει την δοκιμαστική υπηρεσία.

2. Η άδεια υπηρεσιακής εκπαίδευσεως χορηγείται υποχρεωτικώς από τον προϊστάμενο της αρμόδιας Γενικής Διευθύνσεως ή οικείο Μητροπολίτη ή τον Αρχιγραμματέα της Ιεράς Συνόδου κατά περίπτωση, ύστερα από αίτηση αυτού, εφ' όσον διατυπωθεί σύμφωνη γνώμη του Υπηρεσιακού Συμβουλίου, το οποίο συνεκτιμά εάν υφίσταται στενή (απόλυτη) συνάφεια της μετεκπαιδύσεως ή της μεταπτυχιακής εκπαίδευσεως με το αντικείμενο της υπηρεσίας του, την υπηρεσιακή επίδοση και τις γνώσεις του υπαλλήλου. Ειδικά, προκειμένου περί εκπαιδευτικής άδειας στο εξωτερικό, απαιτείται πολύ καλή γνώση της γλώσσας της χώρας, στην οποία πρόκειται να μεταβεί ο υπάλληλος.

3. Ομοίως η άδεια χορηγείται υποχρεωτικώς, εάν ο υπάλληλος έχει λάβει υποτροφία από το Ίδρυμα Κρατικών Υποτροφιών ή άλλα εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα. Υποτροφία από άλλο νομικό πρόσωπο ημεδαπό, διεθνές ή αλλοδαπό ή αλλοδαπή κυβέρνηση για μετεκπαίδευση ή μεταπτυχιακή εκπαίδευση συνεκτιμάται για τη χορήγηση της άδειας. Η άρνηση χορηγήσεως της άδειας πρέπει να αιτιολογείται ειδικώς.

4. Η άδεια υπηρεσιακής εκπαίδευσεως δεν μπορεί να υπερβεί το ένα (1) έτος. Σε περίπτωση φοιτήσεως σε προγράμματα ή κύκλους μεταπτυχιακών σπουδών διάρκειας δύο (2) ετών ή εκπονήσεως διδακτορικής διατριβής, η άδεια υπηρεσιακής εκπαίδευσεως του προηγούμενου εδαφίου μπορεί να παραταθεί άλλους έξι (6) μήνες ή ένα (1) έτος αντιστοίχως. Καθ' όλη την διάρκεια της υπηρεσίας του υπαλλήλου δεν μπορεί να χορηγηθεί σε αυτόν άδεια υπηρεσιακής εκπαίδευσεως πέρα των πέντε (5) ετών συνολικώς.

5. Ο εκκλησιαστικός υπάλληλος στον οποίο χορηγείται άδεια υπηρεσιακής εκπαίδευσεως λαμβάνει τις αποδοχές του. Σε περίπτωση τμηματικής χορηγήσεως της άδειας για μετεκπαίδευση ή μεταπτυχιακή εκπαίδευση στο εσωτερικό παρέχονται, για το χρονικό διάστημα της εκπαιδευτικής άδειας, αποδοχές αυξημένες κατά ποσοστό δέκα πέντε τοις εκατό (15%). Αν η μετεκπαίδευση ή μεταπτυχιακή εκπαίδευση γίνεται σε εκπαιδευτικό ίδρυμα το οποίο βρίσκεται εκτός της περιοχής του Δήμου που εδρεύει η υπηρεσία του υπαλλήλου, μπορεί να ορίζεται προσαύξηση αποδοχών έως και ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%) με απόφαση του Υπηρεσιακού Συμβουλίου. Στους υπαλλήλους που χορηγείται άδεια για μετεκπαίδευση ή μεταπτυχιακή εκπαίδευση στο εξωτερικό παρέχονται αποδοχές αυξημένες στο διπλάσιο. Η προσαύξηση των αποδοχών μειώνεται κατά το μέρος που καλύπτεται από υποτροφία ή άλλου είδους χρηματική αμοιβή ή αποζημίωση που τυχόν χορηγείται στον υπάλληλο στο εσωτερικό ή το εξωτερικό. Ο υπάλληλος δικαιούται επίσης οδοιπορικών εξόδων μεταβάσεως και επιστροφής.

6. Εφ' όσον ο εκκλησιαστικός υπάλληλος έτυχε εκπαιδευτικής άδειας μετ' αποδοχών απλών, μειωμένων ή προσαυξημένων υποχρεούται, μετά την λήξη αυτής, να προσφέρει τις υπηρεσίες του στο παρ' ω υπηρετεί νομικό πρόσωπο επί χρονικό διάστημα διπλάσιο του χρόνου της άδειας. Σε περίπτωση μη συμμορφώσεως προς την υποχρέωσή του αυτήν, υποχρεούται να επιστρέψει κάθε χρηματικό ποσό καταβληθέν σε αυτόν κατ' εντολήν της υπηρεσίας του κατά την διάρκεια της άδειας, κωλύεται δε επί μία πενταετία ο διορισμός αυτού σε άλλη θέση της Εκκλησίας της Ελλάδος ή ετέρου εκκλησιαστικού νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου.

7. Ο χρόνος της εκπαιδευτικής άδειας θεωρείται ως χρόνος πραγματικής υπηρεσίας.

8. Για τους λόγους της παρ. 1 του παρόντος άρθρου, ο εκκλησιαστικός υπάλληλος δικαιούται να αιτηθεί την άδεια του άρθρου 49 παρ. 2 του παρόντος χωρίς γνώμη του Υπηρεσιακού Συμβουλίου.

Η άδεια αυτή δεν χορηγείται σωρευτικά με την άδεια των παραγράφων 1 έως 7 του παρόντος άρθρου.

9. Ο εκκλησιαστικός υπάλληλος υποχρεούται μετά το πέρας της φοιτήσεώς του να καταθέσει στην υπηρεσία του τον τίτλο που απέκτησε εντός τριμήνου από την ορκωμοσία του ή άλλως επιτυχούς ολοκλήρωσης των σπουδών. Σε περίπτωση τυχόν ανεπιτυχούς ολοκλήρωσης επιστρέφεται η τυχόν προσαύξηση των αποδοχών του που κατεβλήθησαν βάσει της παρ. 5 εδ. β' του παρόντος άρθρου.

10. Η άδεια υπηρεσιακής εκπαίδευσης μπορεί να ανακαλείται για εξαιρετικούς λόγους που αφορούν στην υπηρεσία ή για λόγους που ανάγονται στην επίδοση του υπαλλήλου πριν από την πάροδο του χρόνου της λήξεώς της με πράξη του αρμόδιου για την χορήγηση της οργάνου, η οποία εκδίδεται μετά από σύμφωνη και ειδικώς αιτιολογημένη γνώμη του Υπηρεσιακού Συμβουλίου.

11. Ομοίως είναι δυνατόν να χορηγείται σε υπαλλήλους άδεια για λόγους επαγγελματικής εκπαίδευσης ή λήψεως τίτλου ιατρικής ειδικότητας μετά από σύμφωνη γνώμη του Υπηρεσιακού Συμβουλίου. Η άδεια είναι δυνατόν να χορηγείται με πλήρεις αποδοχές, εφ' όσον ο υπάλληλος δηλώνει ότι θα παρέχει υπηρεσίες κατά το διάστημά της σε ωράριο, που καθορίζει η υπηρεσία του.

Άρθρο 59

Άδεια για επιμορφωτικούς λόγους και εξετάσεις

1. Άδειες μικρής χρονικής διάρκειας έως δέκα (10) ημερών χορηγούνται υποχρεωτικώς μετά από αίτησή τους, σε υπαλλήλους που μετέχουν σε διαγωνισμούς για να λάβουν υποτροφία ή να εισαχθούν σε σχολή ανωτάτης εκπαίδευσης ή να εισαχθούν ή εξετασθούν στην Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοικήσεως του Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοικήσεως και Αυτοδιοικήσεως (Ε.Κ.Δ.Δ.Α.) ή σε Δομές διά βίου εκπαίδευσης ή για να επιλεγούν για φοίτηση σε κύκλους μεταπτυχιακών σπουδών, σε αντικείμενα που ενδιαφέρουν την υπηρεσία.

2. Όμοιες άδειες μπορεί να χορηγούνται για συμμετοχή σε συνέδρια, συνδιασκέψεις, σεμινάρια και κάθε είδους συναντήσεις επιστημονικού χαρακτήρα, στο εσωτερικό ή το εξωτερικό, εφ' όσον η συμμετοχή κρίνεται συμφέρουσα για την υπηρεσία.

3. Οι άδειες των προηγούμενων παραγράφων χορηγούνται από τον προϊστάμενο της αρμόδιας Γενικής Διευθύνσεως ή οικείο Μητροπολίτη ή τον Αρχιγραμματέα της Ιεράς Συνόδου κατά περίπτωση, μετά από γνώμη του αμέσου προϊσταμένου του υπαλλήλου, με αποδοχές για όλο τον χρόνο κατά τον οποίον υπάλληλος μετέχει στον διαγωνισμό ή τις λοιπές δραστηριότητες. Στον χρόνο αυτόν προστίθενται οι ημέρες που είναι αναγκαίες για την μετάβαση και την επιστροφή του εκκλησιαστικού υπαλλήλου.

4. Στους εκκλησιαστικούς υπαλλήλους που είναι μαθητές, σπουδαστές ή φοιτητές, προπτυχιακοί ή μεταπτυχιακοί ή διδακτορικοί, σε σχολεία και ιδρύματα και των τριών βαθμίδων εκπαίδευσης, χορηγείται άδεια εξετάσεων με αποδοχές από τον προϊστάμενο της αρμόδιας Γενικής Διευθύνσεως ή οικείο Μητροπολίτη ή τον Αρχιγραμματέα της Ιεράς Συνόδου κατά περίπτωση.

Η άδεια εξετάσεων δεν μπορεί να υπερβαίνει τις είκοσι (20) εργάσιμες ημέρες κάθε έτος και χορηγείται συνεχώς ή τμηματικώς κατά την εξεταστική περίοδο που ζητεί ο ενδιαφερόμενος. Για κάθε ημέρα εξετάσεων χορηγείται άδεια δύο (2) ημερών μέχρι εξαντήσεως των ημερών της προηγούμενης παραγράφου. Ο εκκλησιαστικός υπάλληλος υποχρεούται να προσκομίσει στην υπηρεσία του αντίστοιχη βεβαίωση εξετάσεως έκαστου μαθήματος μετά το πέρας της εξεταστικής περιόδου, άλλως η χορηγούμενη άδεια ανακαλείται αναδρομικώς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ

Άρθρο 60

Ηθικές αμοιβές - Αναγνώριση υπηρεσιών

1. Στους εκκλησιαστικούς υπαλλήλους, οι οποίοι προσφέρουν στο οικείο εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο εξαιρετικές υπηρεσίες ή επιδεικνύουν υπηρεσιακή επίδοση και απόδοση πέραν της εκ των καθηκόντων αυτών επιβαλλομένης, δύναται να τους απονέμονται οι κάτωθι ηθικές αμοιβές: α) Εύφημος μνεία, β) Ευαρέσκεια, γ) Έπαινος και δ) Μετάλλιο διακεκριμένων πράξεων μετά διπλώματος.

2. Οι ηθικές αμοιβές δύναται να απονέμονται και κατά ή μετά την αποχώρηση του υπαλλήλου, εφ' όσον ο υπάλληλος διήνυσε ευδόκιμη εικοσαετή τουλάχιστον παραμονή στην υπηρεσία του.

3. Είναι δυνατόν κατά διακριτική ευχέρεια να χορηγηθεί, με απόφαση του οικείου Μητροπολίτη ή της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου ή του οικείου Διοικητικού Συμβουλίου κατά περίπτωση, και μετά από ειδικώς αιτιολογημένη εισήγηση του Πρωτοσυγκέλλου ή της οικείας υπηρεσίας προς τα ανωτέρω όργανα αντιστοίχως, σε υπάλληλο χρηματικό ποσό σε αναγνώριση της υπηρεσιακής επιδόσεως και αποδόσεως πέραν της εκ των καθηκόντων του επιβαλλομένης, εάν αυτή είχε αιτιωδώς συγκεκριμένο και αποτιμητό οικονομικό αποτέλεσμα, πέραν του ευλόγως αναμενόμενου, για την υπηρεσία.

4. Η εύφημος μνεία, η ευαρέσκεια και ο έπαινος απονέμονται δι' αποφάσεως της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου μετά από πρόταση του επιχωρίου Μητροπολίτη ή Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου ή προϊσταμένου Διευ-

θύνσεως του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου στο οποίο υπηρετεί ο υπάλληλος.

5. Το μετάλλιο διακεκριμένων πράξεων απονέμεται δι' αποφάσεως της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου ύστερα από πρόταση του αρμοδίου κατά την προηγούμενη παράγραφο οργάνου και σύμφωνη γνώμη του Υπηρεσιακού Συμβουλίου.

6. Οι περί απονομής ηθικής αμοιβής πράξεις δημοσιεύονται διά του περιοδικού «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» και κοινοποιούνται δι' εγκυκλίου σε όλες τις υπηρεσίες του νομικού προσώπου, όπου υπηρετεί ο υπάλληλος.

7. Το σχήμα, οι διαστάσεις, οι επ' αυτού παραστάσεις κ.λπ. του μεταλλίου διακεκριμένων πράξεων και ο τύπος και το περιεχόμενο του διπλώματος, όπως και κάθε εν γένει σχετική λεπτομέρεια καθορίζονται με απόφαση της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου.

Άρθρο 61 Προβάδισμα

Το προβάδισμα μεταξύ των εκκλησιαστικών υπαλλήλων καθορίζεται ως εξής:

α) Μεταξύ υπαλλήλων που ανήκουν σε διαφορετικές κατηγορίες προηγούνται οι υπάλληλοι της κατηγορίας ΕΘ και ακολουθούν κατά σειρά οι υπάλληλοι της κατηγορίας ΠΕ, της κατηγορίας ΤΕ, της κατηγορίας ΔΕ και τέλος οι υπάλληλοι της κατηγορίας ΥΕ.

β) Μεταξύ υπαλλήλων που ανήκουν στην ίδια κατηγορία προηγούνται οι υπάλληλοι ανώτερου βαθμού με βάση την ιεραρχική κλίμακα των βαθμών του άρθρου 26.

γ) Μεταξύ υπαλλήλων του ίδιου κλάδου και βαθμού υπάρχει προβάδισμα επί τη βάσει της αρχαιότητάς τους, προβαδίζόντων σε κάθε περίπτωση των κληρικών. Το προβάδισμα μεταξύ των κληρικών υπαλλήλων της Εκκλησίας της Ελλάδος καθορίζεται, ανεξαρτήτως του υπηρεσιακού βαθμού ή των πρεσβείων της χειροτονίας, αλλά μόνον αναλόγως προς την κατεχόμενη θέση με απόφαση του Αρχιγραμματέως της Ιεράς Συνόδου.»

Άρθρο 4

Το άρθρο 62 του Κανονισμού της Εκκλησίας της Ελλάδος υπ' αρ. 5/1978 (Α' 48), που είχε καταργηθεί με το άρθρο 2 του Κανονισμού της Εκκλησίας της Ελλάδος υπ' αρ. 29/1985 (Α' 126), προστίθεται ως ακολούθως:

«ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟ Μεταβολές υπηρεσιακής καταστάσεως

Άρθρο 62 Ατομικός φάκελος

1. Ο ατομικός φάκελος συγκροτείται μετά τον διορισμό ή πρόσληψη του εκκλησιαστικού υπαλλήλου και περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία, τα οποία προσδιορίζουν την ατομική, οικογενειακή, περιουσιακή και υπηρεσιακή του κατάσταση. Ειδικότερα, ο ατομικός φάκελος περιλαμβάνει:

α) Τα στοιχεία ταυτότητας του υπαλλήλου, τα στοιχεία συζύγου και των τέκνων του, καθώς και δήλωση της περιουσιακής του καταστάσεως. Τα στοιχεία αυτά γνωστοποιούνται από τον υπάλληλο με υπεύθυνη δήλωση, που υποβάλλει στην υπηρεσία του κατά τον διορισμό ή

πρόσληψή του. Με τον ίδιο τρόπο δηλώνεται υποχρεωτικώς κάθε ουσιώδης μεταβολή των στοιχείων αυτών.

β) Τους τίτλους σπουδών ή άλλα τυπικά προσόντα.

γ) Αποφάσεις, έγγραφα ή άλλα στοιχεία που αναφέρονται στις προϋποθέσεις διορισμού - προσλήψεως του υπαλλήλου, στην υπηρεσιακή γενικά κατάσταση και δραστηριότητα του εκκλησιαστικού υπαλλήλου, όπως οι ιδίως οι εκθέσεις αξιολογήσεως των ουσιαστικών προσόντων, οι πειθαρχικές ποινές, οι άδειες, παρατηρήσεις της υπηρεσίας και αλληλογραφία σχετική με την απόδοσή του.

δ) Κάθε άλλο στοιχείο που ο εκκλησιαστικός υπάλληλος καταθέτει ο ίδιος στην υπηρεσία του, ζητώντας να συμπεριληφθεί στον ατομικό του φάκελο, εφ' όσον σχετίζεται με τα υπηρεσιακά του καθήκοντα και είναι πρόσφορο για την αξιολογήσή του.

2. Κάθε υπάλληλος δικαιούται να λάβει γνώση του ατομικού φακέλου του.

3. Η αρμόδια υπηρεσία προσωπικού υποχρεούται να τηρεί, να φυλάσσει και να ενημερώνει τον ατομικό φάκελο του εκκλησιαστικού υπαλλήλου, σύμφωνα με τις διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων.

4. Ο ατομικός φάκελος του εκκλησιαστικού υπαλλήλου τίθεται υπόψη του Υπηρεσιακού - Πειθαρχικού Συμβουλίου και του Α.Υ.Σ.Ε., καθώς και κάθε άλλου οργάνου που είναι αρμόδιο για την διενέργεια υπηρεσιακών κρίσεων, αξιολογήσεων και την έκδοση πράξεων για το υπηρεσιακό καθεστώς του.»

Άρθρο 5

Τα άρθρα 68 - 81 του Κανονισμού της Εκκλησίας της Ελλάδος υπ' αρ. 5/1978 (Α' 48) καταργούνται και αντικαθίστανται από τα κατωτέρω άρθρα 68-76, τα οποία έχουν ως εξής:

«ΤΜΗΜΑ Ε Αξιολόγηση - Βαθμολογικές Προαγωγές

Άρθρο 68 Αξιολόγηση

Τα ουσιαστικά και τυπικά προσόντα των εκκλησιαστικών υπαλλήλων, μόνιμων και με σχέση ιδιωτικού δικαίου, μετακλητών και αποσπασμένων, αξιολογούνται βάσει συστήματος ετήσιας αξιολογήσεως, το οποίο διέπεται από τις αρχές της αμεροληψίας, της επαγγελματικής ικανότητας του υπαλλήλου και της αποδοτικότητάς του κατά τον Κανονισμό της Εκκλησίας της Ελλάδος υπ' αριθ. 265/2015 (Α' 25), όπως εκάστοτε ισχύει. Ως επαγγελματικά-τεχνικά προσόντα νοούνται οι τίτλοι σπουδών, η γνώση ξένων γλωσσών, η πιστοποιημένη επιμόρφωση και άλλες ειδικές δραστηριότητες. Ως εργασιακή - διοικητική εμπειρία νοείται ο χρόνος υπηρεσίας, οι ικανότητες - δεξιότητες εντός υπηρεσίας και λοιπές ειδικές δραστηριότητες.

Άρθρο 69 Προαγωγή

1. Οι εκκλησιαστικοί υπάλληλοι προάγονται με βάση την αξιολόγηση και τον χρόνο υπηρεσίας - παραμονής τους στον εκάστοτε οριζόμενο βαθμό. Για την προαγωγή ο υπάλληλος οφείλει να έχει συμπληρώσει τον απαιτού-

μενο χρόνο στον βαθμό που κατέχει, σύμφωνα με την παρ. 3 του παρόντος, και να έχει υψηλή βαθμολογία στις εκθέσεις αξιολογήσεώς του.

2. Οι προαγωγές γίνονται ύστερα από απόφαση του Υπηρεσιακού Συμβουλίου του άρθρου 2 του παρόντος. Το αρμόδιο Υπηρεσιακό Συμβούλιο κρίνει αυτοτελώς έκαστο υποψήφιο προς προαγωγή με βάση: α) τις βαθμολογίες αξιολογήσεως των τριών (3) προηγούμενων ετών με απαιτούμενο μέσο όρο 6 και άνω, β) τα τυχόν στοιχεία του πειθαρχικού ελέγχου και γ) κάθε εν γένει κατά την κρίση του χρήσιμο στοιχείο ή έγγραφο. Μπορεί να μην υπάρξει αξιολόγηση εκκλησιαστικού υπαλλήλου, κατόπιν αιτιολογημένης απόφασης της προϊσταμένης αρχής αυτού.

3. Για τον απαιτούμενο χρόνο παραμονής σε κάθε βαθμό ισχύει ο αντίστοιχος χρόνος προαγωγής από βαθμό σε βαθμό που εκάστοτε ορίζεται για τους δημοσίους υπαλλήλους, με επιφύλαξη τυχόν ειδικών ρυθμίσεων, που προβλέπονται στον παρόντα Κανονισμό. Στον απαιτούμενο χρόνο υπηρεσίας δεν υπολογίζεται: α) ο χρόνος της διαθεσιμότητας, β) ο χρόνος της αργίας που επήλθε είτε εξ αιτίας ποινικής δώξεως που κατέληξε σε οποιαδήποτε καταδίκη είτε εξ αιτίας πειθαρχικής δώξεως που κατέληξε σε πειθαρχική ποινή τουλάχιστον προστίμου αποδοχών τριών (3) μηνών, γ) ο χρόνος της αδικαιολόγητης αποχής από τα καθήκοντα, δ) ο χρόνος της προσωρινής παύσεως, ε) ο χρόνος της αδειας άνευ αποδοχών που δεν αποτελεί χρόνο πραγματικής υπηρεσίας, στ) ο χρόνος αναστολής ασκήσεως καθηκόντων.

4. Η διαδικασία των προαγωγών κινείται από το αρμόδιο Υπηρεσιακό Συμβούλιο διά της υποβολής σχετικής αιτήσεως του εκκλησιαστικού υπαλλήλου, η οποία διαβιβάζεται διά του οικείου Μητροπολίτου ή του Διοικητικού Συμβουλίου του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου στο οποίο υπηρετεί ή του Αρχιγραμματέως της Ιεράς Συνόδου κατά περίπτωση. Σε περίπτωση άπρακτης παρελεύσεως ενός (1) μηνός από την υποβολή, ο υπάλληλος δικαιούται να διαβιβάσει ο ίδιος την αίτησή του εντός δέκα πέντε (15) ημερών, άλλως θεωρείται ως ανακληθείσα. Ο Πρόεδρος του Υπηρεσιακού Συμβουλίου συγκαλεί το Συμβούλιο σε συνεδρίαση προς λήψη απόφασης επί του σχετικού αιτήματος, εντός ενός (1) μηνός από την περιέλευση αυτού στην γραμματεία του Υπηρεσιακού Συμβουλίου. Δεν επιτρέπεται η αναβολή της συνεδρίασης με την επιφύλαξη λόγων ανωτέρας βίας. Η απόφαση οφείλει να είναι πλήρως και επαρκώς αιτιολογημένη. Ως προακτέος χαρακτηρίζεται ο εκκλησιαστικός υπάλληλος που εμφανίζει το απαραίτητο εκκλησιαστικό ήθος (υπηρεσιακές σχέσεις και συμπεριφορά), την διοικητική ικανότητα - αποτελεσματικότητα, ενδιαφέρον και δημιουργικότητα και την επιστημονική κατάρτιση για την άσκηση των καθηκόντων του ανωτέρου βαθμού. Ειδικώς για την προαγωγή στον Α' βαθμό, θα πρέπει ο υπάλληλος να έχει ιδιαίτερα υψηλή βαθμολογία στην αξιολογήσή του τόσο στα τυπικά προσόντα, όσο και στην εργασιακή εμπειρία (συνολικά από 7 και πάνω). Ως μη προακτέος χαρακτηρίζεται ο εκκλησιαστικός υπάλληλος ο οποίος δεν συγκεντρώνει τα προσόντα για την εκτέλεση των καθηκόντων του ανωτέρου βαθμού.

5. Ο Γραμματέας του Υπηρεσιακού Συμβουλίου οφείλει, εντός δεκαήμερου από της ημέρας συνεδρίασεως, να αποστείλει την εισήγηση του Συμβουλίου στον Μητροπολίτη της οικείας Ιεράς Μητροπόλεως ή τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου του οικείου εκκλησιαστικού νομικού προσώπου ή τον Αρχιγραμματέα της Ιεράς Συνόδου κατά περίπτωση προς έκδοση της αποφάσεως προαγωγής, ο οποίος με την επιφύλαξη του άρθρου 75, οφείλει εντός ανατρεπτικής προθεσμίας δέκα πέντε (15) ημερών από της περιελεύσεως της εισήγησεως, να εκδώσει την πράξη προαγωγής δημοσιευόμενη στο επίσημο Δελτίο «ΕΚΚΛΗΣΙΑ». Ο ανωτέρω δύναται να αρνηθεί την έκδοση της πράξεως προαγωγής για λόγους νομιμότητας, οπότε διαβιβάζει την υπόθεση αμελλητί στο Α.Υ.Σ.Ε., το οποίο και αποφαινεται οριστικώς και η απόφασή του οποίου είναι υποχρεωτική. Εάν η δεκαπενθήμερη προθεσμία παρέλθει άπρακτη, η εισήγηση του Υπηρεσιακού Συμβουλίου θεωρείται αποδεκτή, επέχει πλέον θέση αποφάσεως προαγωγής και η δημοσίευσή της στο επίσημο Δελτίο «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» διατάσσεται με απόφαση του Α.Υ.Σ.Ε., που διαπιστώνει τις ανωτέρω προϋποθέσεις πλασματικής αποδοχής, κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου υπαλλήλου.

6. Σε κάθε περίπτωση που ομοιόβαθμοι υπάλληλοι αξιολογούνται με τον ίδιο ακριβώς βαθμό και αιτούνται προαγωγής, ο αξιολογητής υποχρεούται να τους αξιολογήσει περαιτέρω και να τους κατατάξει, σε ξεχωριστό έντυπο, κατά φθίνουσα σειρά αξιολογήσεως.

7. Σε περίπτωση διαφωνίας του ενδιαφερομένου με την απόφαση του Υπηρεσιακού Συμβουλίου επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον του Ανωτάτου Υπηρεσιακού Συμβουλίου, ασκουμένη εντός προθεσμίας δέκα (10) ημερών από την κοινοποίηση της αποφάσεως.

Άρθρο 70

Πίνακες προακτέων

1. Εντός του μηνός Ιανουαρίου εκάστου έτους ο Αρχιγραμματέας της Ιεράς Συνόδου ή ο αρμόδιος προϊστάμενος Γενικής Διευθύνσεως του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου δημοσίως δικαίου ή ο Μητροπολίτης της οικείας Ι. Μητροπόλεως συντάσσει ονομαστικούς πίνακες προακτέων και μη προακτέων υπαλλήλων κειωρισμένως κατά κατηγορίες και κλάδους, περιλαμβάνοντας άπαντες τους κατά την 31η Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους υπηρετούντες υπαλλήλους. Οι πίνακες αυτοί περιέχουν τον συνολικό χρόνο υπηρεσίας εκάστου, τον πραγματικό και, κειωρισμένως, τον τυχόν πλεονάζοντα χρόνο στον τελευταίο βαθμό, τους τίτλους σπουδών, την ηλικία και κάθε άλλη χρήσιμη ένδειξη.

2. Κατά των πινάκων τούτων, ανακοινουμένων υποχρεωτικώς σε έκαστο ενδιαφερόμενο το βραδύτερο μέχρι 15 Φεβρουαρίου, επιτρέπεται ένσταση των ενδιαφερομένων, υποβαλλομένη μέχρι της τελευταίας ημέρας του μηνός Φεβρουαρίου. Επί των ενστάσεων αποφαινεται το Υπηρεσιακό Συμβούλιο κατά της αποφάσεως του οποίου κειωρεί προσφυγή ασκουμένη εντός προθεσμίας δέκα (10) ημερών ενώπιον του Ανωτάτου Υπηρεσιακού Συμβουλίου. Οι πίνακες καθίστανται οριστικοί, εάν παρέλθουν άπρακτες οι προθεσμίες ενστάσεως ή προσφυγής ή όταν

εκδοθούν οι επ' αυτών αποφάσεις του Υπηρεσιακού Συμβουλίου ή του Ανωτάτου Υπηρεσιακού Συμβουλίου.

Άρθρο 71

Παράλειψη από προαγωγή

1. Το Υπηρεσιακό Συμβούλιο παραλείπει την προαγωγή, αν κατά τον χρόνο αυτής εκκρεμεί ποινική ή πειθαρχική κατηγορία εις βάρος του υπαλλήλου.

2. Ο υπάλληλος δικαιούται να κριθεί εκ νέου, όταν η κατηγορία αποδειχθεί τελεσίδικα αβάσιμη, οπότε το Υπηρεσιακό Συμβούλιο οφείλει να συνεδριάσει μέσα σε έναν (1) μήνα από την κοινοποίηση στην αρμόδια υπηρεσία της τελεσίδικης απαλλακτικής κρίσεως και αίτηση του ενδιαφερομένου. Η ανωτέρω προαγωγή ισχύει αναδρομικώς.

Άρθρο 72

Προϊστάμενοι οργανικών μονάδων

1. Καθήκοντα προϊστάμενων των οργανικών μονάδων ανατίθενται είτε μέσω διαδικασίας επιλογής μεταξύ των εχόντων τα νόμιμα προσόντα εκκλησιαστικών υπαλλήλων είτε κατ' απόλυτη εκλογή και δι' αναθέσεως καθηκόντων σε μετακλητό ή επί θητεία υπάλληλο, όπου επιτρέπεται από τον οικείο οργανισμό. Αρμόδιο όργανο επιλογής προϊσταμένων είναι η Διαρκής Ιερά Σύνοδος για την Εκκλησία της Ελλάδος, το Διοικητικό Συμβούλιο για την Αποστολική Διακονία και το Διορθόδοξο Κέντρο της Εκκλησίας της Ελλάδος και ο οικείος Μητροπολίτης για τις Ιερές Μητροπόλεις.

2. Σε περίπτωση που η τοποθέτηση προϊσταμένων Γενικών Διευθύνσεων, Διευθύνσεων, Τμημάτων και αυτοτελών Γραφείων ή αντιστοίχου επιπέδου οργανικών μονάδων των εκκλησιαστικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, πραγματοποιείται μέσω διαδικασίας επιλογής μεταξύ των ήδη απασχολουμένων και εχόντων τα νόμιμα προσόντα υπαλλήλων της εκκλησιαστικής υπηρεσίας, η επιλογή είναι ενιαία περιλαμβανομένων των υπαλλήλων με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, που πληρούν τις προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου και ανήκουν στις ίδιες κατηγορίες, βαθμούς και ειδικότητες αντίστοιχες των κατηγοριών, βαθμών κλάδων μονίμων υπαλλήλων του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου, με αυτές που προβλέπονται στο άρθρο 26 του παρόντος Κανονισμού. Ως χρόνος υπηρεσίας των υπαλλήλων με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου δεν νοείται ο χρόνος που έχει ληφθεί υπόψη για μισθολογική ή άλλη εξέλιξη για ειδικούς λόγους, χωρίς να είναι χρόνος πραγματικής εκκλησιαστικής υπηρεσίας.

3. Ως προϊστάμενοι Γενικών Διευθύνσεων επιλέγονται με διαδικασία επιλογής μόνιμοι ή ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου υπάλληλοι της κατηγορίας ΠΕ με βαθμό Α' ή Β' και δέκα πέντε (15) τουλάχιστον έτη υπηρεσίας, οι οποίοι έχουν διατελέσει ή είναι προϊστάμενοι Διευθύνσεως για είκοσι τέσσερις (24) τουλάχιστον μήνες κατά την ημέρα υποβολής της αιτήσεως υποψηφιότητας.

Εάν δεν υπάρχουν υποψήφιοι με τα προαναφερόμενα προσόντα, επιλέγονται υποψήφιοι με δέκα (10) τουλάχιστον έτη υπηρεσίας, που έχουν διατελέσει ή είναι προ-

ϊστάμενοι Διευθύνσεως κατά την ημέρα υποβολής της αιτήσεως υποψηφιότητας.

4. Ως προϊστάμενοι Διευθύνσεων ή αντίστοιχου επιπέδου οργανικών μονάδων επιλέγονται με διαδικασία επιλογής οι υπάλληλοι που έχουν ασκήσει καθήκοντα προϊσταμένου Τμήματος με βαθμό Α' ή Β' ή Γ'. Εάν δεν υπάρχουν ή δεν επαρκούν οι υποψήφιοι με τα προαναφερόμενα προσόντα, επιλέγονται υπάλληλοι με βαθμό Α' ή Β' ή Γ'.

5. Ως προϊστάμενοι Τμημάτων και αυτοτελών Γραφείων ή αντιστοίχου επιπέδου οργανικών μονάδων, επιλέγονται υπάλληλοι με βαθμό Α' ή Β' ή Γ'.

6. Οι τοποθετηθέντες προϊστάμενοι υπηρεσιακών μονάδων διανύουν τριετή θητεία και εξακολουθούν να ασκούν τα καθήκοντά τους επί τρεις (3) μήνες μετά τη λήξη της θητείας τους, εκτός αν έχει γίνει επανεπιλογή και τοποθέτησή τους ως νέου προϊσταμένου.

7. Το αρμόδιο για την τοποθέτηση προϊσταμένων οργάνου μπορεί να ορίσει ως αναπληρωτή προϊσταμένου οργανικής μονάδας, που απουσιάζει ή κωλύεται, έναν από τους προϊσταμένους των υποκειμένων οργανικών μονάδων ή άλλον υπάλληλο που υπηρετεί στην ίδια οργανική μονάδα.

8. Κατά τη διαδικασία επιλογής μεταξύ των υπηρετούντων υπαλλήλων οι προϊστάμενοι των οργανικών μονάδων επιλέγονται και τοποθετούνται, με απόφαση της οικείας αρχής και μετά από γνώμη του Α.Υ.Σ.Ε., αναλόγως με τα προσόντα, την εμπειρία και την ειδίκευση που διαθέτουν. Το Α.Υ.Σ.Ε. συνεκτιμά επίσης τον συνολικό χρόνο υπηρεσίας, τον χρόνο υπηρεσίας σε θέση ευθύνης, την οικογενειακή κατάσταση, την ηλικία.

Άρθρο 73

Υπάλληλος κριθείς δύο (2) συναπτές φορές ως μη προακτέος παραπέμπεται υποχρεωτικώς στο οικείο Υπηρεσιακό Συμβούλιο με το ερώτημα της απολύσεως.

Άρθρο 74

Υπάλληλοι παραλειπόμενοι από τις προαγωγές με την αιτιολογία ότι εκκρεμεί κατ' αυτών ποινική ή πειθαρχική κατηγορία, η οποία αποδεικνύεται εκ των υστέρων αβάσιμη, κρίνονται εκ νέου από το Υπηρεσιακό Συμβούλιο εντός μηνός από της περιελεύσεως στην αρμοδία υπηρεσία της τελεσίδικης απαλλακτικής κρίσεως επί της κατηγορίας και, κρινόμενοι προακτέοι, προάγονται κατά την οικεία σειρά και αναδρομικώς άνευ απολήψεως τυχόν διαφοράς αποδοχών.

Άρθρο 75

Υπάλληλος κριθείς ως προακτέος από το Υπηρεσιακό Συμβούλιο, καίτοι κατά τον χρόνο της κρίσεως εκκρεμούσε κατ' αυτού ποινική ή πειθαρχική κατηγορία, δύναται να παραλειφθεί των προαγωγών κατόπιν αιτιολογημένης αποφάσεως του εκδίδοντος την πράξη προαγωγής οργάνου.

Άρθρο 76

Τοποθέτηση σε οργανική θέση

1. Ο εκκλησιαστικός υπάλληλος, μετά τον διορισμό ή πρόσληψή του, τοποθετείται, με απόφαση του Προέδρου

της Δ.Ι.Σ. ή (κατ' εντολήν του) υπό του Αρχιγραμματέως της Ιεράς Συνόδου ή του οικείου Μητροπολίτη ή του Προέδρου του συλλογικού οργάνου διοικήσεως του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου κατά περίπτωση, σε θέση για την κατάληψη της οποίας συμμετείχε στη διαδικασία διορισμού ή προσλήψεως ή υπέβαλε αίτηση ή αναφέρεται στην απόφαση διορισμού ή στη σύμβαση εργασίας του. Σε περίπτωση που ο υπάλληλος μπορεί να τοποθετηθεί σε περισσότερες θέσεις, συνεκτιμάται για την τοποθέτησή του σε συγκεκριμένη θέση η αίτηση προτιμήσεως που τυχόν έχει υποβάλει. Γνώμη του Υπηρεσιακού Συμβουλίου δεν απαιτείται, εάν από την διαδικασία διορισμού ή προσλήψεως προκύπτουν η θέση και η υπηρεσιακή μονάδα στην οποία πρόκειται να διορισθεί ή προσληφθεί ο υπάλληλος.

2. Η τοποθέτηση σε θέσεις της ίδιας αρχής ή νομικού προσώπου γίνεται χωρίς γνώμη του Υπηρεσιακού Συμβουλίου.»

Άρθρο 6

Τα άρθρα 82 - 145 του Κανονισμού της Εκκλησίας της Ελλάδος υπ' αρ. 5/1978 (Α' 48) καταργούνται και αντικαθίστανται από τα κατωτέρω άρθρα 82-140, που έχουν ως εξής:

«Τμήμα ΣΤ Διαθεσιμότητα

Άρθρο 82 Θέση σε διαθεσιμότητα

1. Ο υπάλληλος τίθεται σε διαθεσιμότητα λόγω ασθενείας ή καταργήσεως της θέσεώς του, σύμφωνα με τις διατάξεις των επομένων άρθρων.

2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των επομένων άρθρων, η πράξη θέσεως του υπαλλήλου σε διαθεσιμότητα και η πράξη επαναφοράς του στην υπηρεσία, εκδίδονται από τον Μητροπολίτη της οικείας Ιεράς Μητροπόλεως ή τον Πρόεδρο του συλλογικού οργάνου διοικήσεως του οικείου εκκλησιαστικού νομικού προσώπου ή τον Αρχιγραμματέα της Ιεράς Συνόδου, μετά από απόφαση του Υπηρεσιακού Συμβουλίου.

3. Κατά την διάρκεια της διαθεσιμότητας παύει η άσκηση των καθηκόντων του υπαλλήλου, κύριων ή παρεπόμενων. Ο χρόνος της διαθεσιμότητας δεν υπολογίζεται στη βαθμολογική και μισθολογική εξέλιξη του υπαλλήλου.

Άρθρο 83 Διαθεσιμότητα λόγω ασθενείας

1. Ο υπάλληλος τίθεται, αυτεπάγγελα ή με αίτησή του, σε διαθεσιμότητα λόγω ασθενείας, όταν αυτή παρατείνεται πέρα από τον μέγιστο χρόνο αναρρωτικής αδειας, και είναι ιάσιμη κατά την εκτίμηση της υγειονομικής επιτροπής.

2. Η διαθεσιμότητα αρχίζει από τη λήξη της αναρρωτικής αδειας και δεν μπορεί να υπερβεί το ένα (1) έτος και για τα δυσίατα νοσήματα τα δύο (2) έτη.

3. Κατά το τελευταίο δίμηνο πριν από τη λήξη του ανωτάτου ορίου διαθεσιμότητας, η αρμόδια υγειονομική επιτροπή υποχρεούται, ύστερα από ερώτημα της υπηρε-

σίας, να γνωμοδοτήσει για την ικανότητα του υπαλλήλου να επανέλθει στα καθήκοντά του. Αν η υγειονομική επιτροπή γνωματεύσει αρνητικά, ο υπάλληλος απολύεται υποχρεωτικώς. Ο υπάλληλος μπορεί να παραπεμφθεί προς εξέταση στην αρμόδια υγειονομική επιτροπή, ύστερα από αίτησή του ή αυτεπάγγελα και πριν από τον χρόνο λήξεως της διαθεσιμότητας. Στην περίπτωση αυτή, αν η επιτροπή γνωματεύσει αρνητικά, ο υπάλληλος απολύεται υποχρεωτικώς με τη λήξη του χρόνου της διαθεσιμότητας.

4. Οι διατάξεις των άρθρων 30-38 του παρόντος Κανονισμού εφαρμόζονται και για τους υπαλλήλους που τίθενται σε διαθεσιμότητα λόγω ασθενείας.

Άρθρο 84

Διαθεσιμότητα λόγω καταργήσεως θέσεως

1. Σε διαθεσιμότητα τίθεται αυτοδικαίως ο υπάλληλος του οποίου καταργήθηκε η θέση, εφ' όσον δεν μεταταχθεί.

2. Η διαθεσιμότητα διαρκεί οκτώ (8) μήνες μετά την πάροδο των οποίων ο υπάλληλος απολύεται.

Ο υπάλληλος δεν απολύεται στην περίπτωση που εντός του ως άνω χρονικού διαστήματος: α) έχει εκδοθεί πρόσκληση μετατάξεως και ο υπάλληλος έχει υποβάλει σχετική αίτηση - υπεύθυνη δήλωση για τη μετάταξη - μεταφορά του έως την έκδοση των τελικών πινάκων και υπό την προϋπόθεση ότι θα συμπεριληφθεί σε αυτούς ή β) αν εντός του ανωτέρω χρονικού διαστήματος έχουν εκδοθεί ήδη οι τελικοί πίνακες από αρμόδιο όργανο και μέχρι της δημοσιεύσεως στο ΦΕΚ της πράξεως μετατάξεως - μεταφοράς του.

Άρθρο 85

Αποδοχές διαθεσιμότητας

1. Ο υπάλληλος κατά τη διάρκεια της διαθεσιμότητας δικαιούται των τριών τετάρτων των αποδοχών του.

2. Επιδόματα ασθενείας, που καταβάλλονται σε υπαλλήλους εκκλησιαστικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου κατά την διάρκεια της διαθεσιμότητας, εκπίπτουν από τις αποδοχές του υπαλλήλου, εφ' όσον η ασφάλισή του θεμελιώνεται και σε συνεισφορά του νομικού προσώπου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ

Αργία - Αναστολή ασκήσεως καθηκόντων

Άρθρο 86

Αυτοδίκαιη αργία

1. Τίθεται αυτοδικαίως σε αργία:

α) ο υπάλληλος ο οποίος στερήθηκε την προσωπική του ελευθερία, ύστερα από ένταλμα προσωρινής κράτησεως ή δικαστική απόφαση, έστω και αν απολύθηκε με εγγύηση,

β) ο υπάλληλος κατά του οποίου εκδόθηκε ένταλμα προσωρινής κράτησεως και στην συνέχεια ήρθη η προσωρινή κράτησή του ή αντικαταστάθηκε με περιοριστικούς όρους,

γ) ο υπάλληλος στον οποίο επιβλήθηκε τελεσιδίκως η ποινή της οριστικής ή προσωρινής παύσεως.

Η αργία αρχίζει από την κοινοποίηση της πειθαρχικής αποφάσεως και λήγει την τελευταία ημέρα της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας ή την ημέρα που δημοσιεύθηκε η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, εφ' όσον έχει ασκηθεί προσφυγή,

δ) ο υπάλληλος, ο οποίος παραπέμφθηκε αμετακλήτως ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου για κακούργημα ή για τα αδικήματα της κλοπής, υπεξαίρεσεως (κοινής και στην υπηρεσία), απάτης, εκβίασης, πλαστογραφίας, δωροδοκίας, απιστίας περί την υπηρεσία, καθώς και για οποιοδήποτε έγκλημα κατά της γενετήσιας ελευθερίας ή έγκλημα οικονομικής εκμεταλλεύσεως της γενετήσιας ζωής,

ε) ο υπάλληλος στον οποίο επιβλήθηκε οριστικώς η ποινή της οριστικής ή προσωρινής παύσεως και

στ) ο υπάλληλος ο οποίος έχει παραπεμφθεί στο αρμόδιο πειθαρχικό όργανο για τα παραπτώματα που δύνανται να επισύρουν την πειθαρχική ποινή της οριστικής παύσεως (περ. η παρ. 1 άρθρο 92).

2. Ο υπάλληλος επανέρχεται αυτοδικαίως στα καθήκοντά του, εάν εκλείψει ο λόγος για τον οποίον έχει τεθεί σε αργία. Ειδικότερα:

α) υπάλληλος ο οποίος τέθηκε σε αργία στις περιπτώσεις α' έως δ' της παραγράφου 1 ασκεί εκ νέου τα καθήκοντά του αν αθωωθεί με τελεσίδικη δικαστική απόφαση ή ακυρωθεί η οριστική ή προσωρινή παύση,

β) η αργία της περιπτώσεως ε' της παραγράφου 1 αρχίζει από την κοινοποίηση στον υπάλληλο της πρωτοβάθμιας πειθαρχικής αποφάσεως και λήγει με την έναρξη της εκτελέσεως της πειθαρχικής ποινής της οριστικής ή προσωρινής παύσεως που του επιβλήθηκε τελεσίδικως. Επίσης λήγει με την έκδοση αποφάσεως σε δεύτερο βαθμό ή δικαστικής αποφάσεως που είτε απαλλάσσει τον υπάλληλο από την πειθαρχική ευθύνη είτε του επιβάλλει ποινή διαφορετική από την οριστική ή προσωρινή παύση,

γ) η αργία της περ. στ' της παρ. 1 αρχίζει από την κοινοποίηση στον υπάλληλο του παραπεμπτηρίου εγγράφου και λήγει με την έκδοση πρωτοβάθμιας πειθαρχικής αποφάσεως που τον απαλλάσσει ή του επιβάλλει ποινή διαφορετική από την οριστική ή προσωρινή παύση. Αν του επιβληθεί κάποια από τις ποινές αυτές η αργία συνεχίζεται και λήγει σύμφωνα με την προηγούμενη περίπτωση.

3. Η διαπιστωτική πράξη θέσεως σε αργία εκδίδεται αμελλητί από τον οικείο Μητροπολίτη ή τον Πρόεδρο του Δ.Σ. ή άλλου συλλογικού οργάνου διοικήσεως του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου ή τον Αρχιγραμματέα της Ιεράς Συνόδου κατά περίπτωση.

4. Ο υπάλληλος επανέρχεται αυτοδικαίως στα καθήκοντά του:

α) μετά από τελεσίδικη αθωωτική απόφαση ποινικού δικαστηρίου, εφ' όσον προσκομίζεται βεβαίωση του προέδρου του οικείου δικαστικού σχηματισμού ή απόσπασμα διατακτικού της αθωωτικής αποφάσεως,

β) είτε αφότου εκτελέσθηκε η πειθαρχική ποινή της προσωρινής παύσεως που έχει επιβληθεί ή μετά από απόφαση του Α.Υ.Σ.Ε. ή του αρμόδιου δικαστηρίου που απαλλάσσει τον υπάλληλο ή του επιβάλλει ποινή δια-

φορητική από την οριστική ή προσωρινή παύση και εφ' όσον προσκομίζεται σχετική βεβαίωση του προέδρου του Α.Υ.Σ.Ε. ή του προέδρου του οικείου δικαστικού σχηματισμού ή απόσπασμα διατακτικού της δικαστικής αποφάσεως, και

γ) μετά από απόφαση του πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου, με την οποία ο υπάλληλος απαλλάσσεται από την πειθαρχική ευθύνη ή του επιβάλλεται πειθαρχική ποινή διαφορετική από την οριστική παύση για πειθαρχικό παράπτωμα της περιπτώσεως στ' της παραγράφου 1 και εφ' όσον προσκομίζεται σχετική βεβαίωση του προέδρου του πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου.

5. Ο υπάλληλος επανέρχεται στην υπηρεσία του από την κοινοποίηση σε αυτόν της διαπιστωτικής πράξεως επανόδου στα καθήκοντά του από το όργανο της παραγράφου 3, που διαπιστώνει τις προϋποθέσεις της προηγούμενης παραγράφου.

Άρθρο 87

Δυνητική θέση σε αργία - Αναστολή ασκήσεως καθηκόντων

1. Αν συντρέχουν λόγοι συμφέροντος της υπηρεσίας, μπορεί να τίθεται σε αργία ο υπάλληλος, κατά του οποίου:

α) έχει ασκηθεί ποινική δίωξη για αδίκημα, το οποίο μπορεί να επισύρει την έκπτωση από την υπηρεσία.

β) έχει ασκηθεί πειθαρχική δίωξη για παράπτωμα, το οποίο μπορεί να επισύρει την ποινή της προσωρινής παύσεως ή

γ) υπάρχουν αποχρώσεις ενδείξεις για έκνομη διαχείριση, οι οποίες στηρίζονται σε έκθεση της προϊσταμένης αρχής ή αρμοδίου Επιθεωρητή ή εντεταλμένου από την προϊσταμένη αρχή ελεγκτή.

Σε περιπτώσεις κατεπείγοντος ή επιτακτικού συμφέροντος της υπηρεσίας δύναται να ανατεθούν άλλα καθήκοντα στον διαχειριστή υπάλληλο έως την έκδοση της πράξεως αργίας.

2. Σε επείγουσες περιπτώσεις επιτακτικού συμφέροντος της υπηρεσίας και πριν γνωμοδοτήσει το Πειθαρχικό Συμβούλιο, μπορεί να επιβληθεί στον υπάλληλο από το όργανο της παραγράφου 1 το μέτρο της αναστολής ασκήσεως των καθηκόντων του. Μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την επιβολή της αργίας το Πειθαρχικό Συμβούλιο συνέρχεται και γνωμοδοτεί για την θέση του υπαλλήλου σε αργία μετά από αίτημα της υπηρεσίας. Η αναστολή ασκήσεως των καθηκόντων αίρεται αυτοδικαίως, εάν το Πειθαρχικό Συμβούλιο δεν γνωμοδοτήσει για την θέση σε αργία εντός της ανωτέρω προθεσμίας.

3. Η πράξη με την οποία ο υπάλληλος τίθεται σε δυνητική αργία ή επαναφέρεται στα καθήκοντά του, εκδίδεται από τον Μητροπολίτη της οικείας Ιεράς Μητροπόλεως ή τον πρόεδρο του συλλογικού οργάνου διοικήσεως του οικείου εκκλησιαστικού νομικού προσώπου ή τον Αρχιγραμματέα της Ιεράς Συνόδου, ύστερα από γνώμη του Πειθαρχικού Συμβουλίου. Για τη θέση του υπαλλήλου σε αργία απαιτείται προηγούμενη ακρόαση αυτού από το όργανο που επιβάλλει την αργία.

4. Εντός τρίμηνης αποκλειστικής προθεσμίας από την πάροδο ενός (1) έτους από τη θέση σε αργία, το

Πειθαρχικό Συμβούλιο υποχρεούται να γνωμοδοτήσει, ύστερα από ερώτημα του οργάνου του πρώτου εδαφίου της παρ. 3 για τη συνέχιση ή μη της αργίας, άλλως η αργία αίρεται. Σε κάθε περίπτωση, η αργία αίρεται αυτοδικαίως μετά από την πάροδο διετίας από την έκδοση της αποφάσεως θέσεως του υπαλλήλου σε αργία.

5. Η αργία αρχίζει από την κοινοποίηση στον υπάλληλο της σχετικής πράξεως. Ο υπάλληλος επανέρχεται στα καθήκοντά του από την κοινοποίηση σε αυτόν της διαπιστωτικής πράξεως επαναφοράς του οργάνου του πρώτου εδαφίου της παρ. 3 μετά από την τελεσιδικία της ποινικής αποφάσεως που δεν συνεπάγεται έκπτωση εφ' όσον προσκομίζεται βεβαίωση του προέδρου του οικείου δικαστικού σχηματισμού ή απόσπασμα διατακτικού της δικαστικής αποφάσεως ή μετά από την έκδοση πειθαρχικής αποφάσεως, η οποία δεν επιβάλλει την ποινή της προσωρινής παύσεως, εφ' όσον προσκομίζεται βεβαίωση του προέδρου του Πειθαρχικού Συμβουλίου ή του Α.Υ.Σ.Ε. ή αυτοδικαίως από την συμπλήρωση της διετίας κατά την προηγούμενη παράγραφο.

Άρθρο 88

Συνέπειες αργίας

1. Ο υπάλληλος ο οποίος τελεί σε κατάσταση αργίας απέχει από την άσκηση των κύριων και παρεπόμενων καθηκόντων του.

2. Στον υπάλληλο που τελεί σε κατάσταση αργίας ή αναστολής ασκήσεως καθηκόντων καταβάλλεται το ήμισυ των αποδοχών του. Το υπόλοιπο ή μέρος αυτού μπορεί να αποδοθεί σε αυτόν, μετά από ειδικά αιτιολογημένη απόφαση του Πειθαρχικού Συμβουλίου, εφ' όσον απαλλαγεί με τελεσίδικη δικαστική απόφαση ή τιμωρηθεί με πειθαρχική ποινή κατώτερη από την οριστική παύση. Εάν ο υπάλληλος απαλλαγεί από κάθε πειθαρχική ευθύνη ή αποδειχθεί αβάσιμη η υπόνοια για έκνομη διαχείριση, επιστρέφεται το μέρος των αποδοχών που παρακρατήθηκε. Ειδικά στην περίπτωση αναστολής ασκήσεως καθηκόντων, το μέρος των αποδοχών που παρακρατήθηκε κατά την διάρκεια αυτής επιστρέφεται σε περίπτωση που ο υπάλληλος δεν τεθεί σε αυτοδικαίως αργία κατά το άρθρο 86 ή δυνητική αργία σύμφωνα με το άρθρο 87.

3. Ο υπάλληλος, στον οποίο επιβλήθηκε πειθαρχική ποινή οριστικής παύσεως για το παράπτωμα της αδικαιολόγητης αποχής από την εκτέλεση των καθηκόντων του, δεν δικαιούται αποδοχών αργίας.

4. Οι διατάξεις των άρθρων 30 - 38 του παρόντος Κανονισμού εφαρμόζονται και κατά την διάρκεια της αργίας.

ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟ

Πειθαρχικό Δίκαιο

ΤΜΗΜΑ Α

Πειθαρχικά παραπτώματα και ποινές

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α

Πειθαρχικά παραπτώματα και βασικές αρχές

Άρθρο 89

Το πειθαρχικό παράπτωμα συντελείται με υπαίτια πρά-

ξη ή παράλειψη του εκκλησιαστικού υπαλλήλου που μπορεί να του καταλογισθεί.

Άρθρο 90

Απαρίθμηση πειθαρχικών παραπτωμάτων

1. Πειθαρχικά παραπτώματα είναι:

α) πράξεις με τις οποίες εκδηλώνεται άρνηση αναγνωρίσεως του Συντάγματος ή του Καταστατικού Χάρτη της Εκκλησίας της Ελλάδος ή έλλειψη αφοσιώσεως στην Πατριδα και την Δημοκρατία, προσβολή του πολιτεύματος, επιβουλή της θρησκευτικής ειρήνης κατά την έννοια του Ποινικού Κώδικα, έλλειψη σεβασμού προς την Ανατολική Ορθόδοξη Εκκλησία του Χριστού, τους Αρχιερείς και την Ιερά Σύνοδο ή επιβουλή της ενότητας της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας του Χριστού,

β) κάθε παράβαση υπαλληλικού καθήκοντος που προσδιορίζεται από τις υποχρεώσεις που επιβάλλουν στον υπάλληλο οι κείμενες διατάξεις περιλαμβανομένου του παρόντος Κανονισμού, οι εγκύκλιοι του Κράτους, εντολές και οδηγίες της προϊστάμενης αρχής του υπαλλήλου, τα εγκύκλια σημειώματα και οι εγκύκλιοι της Ιεράς Συνόδου ή του οικείου Ιεράρχη.

Το υπαλληλικό καθήκον σε καμία περίπτωση δεν επιβάλλει στον υπάλληλο πράξη ή παράλειψη που να αντίκειται προς τις διατάξεις του Συντάγματος και των νόμων υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 32 του παρόντος,

γ) εγκλήματα σχετικά με την υπηρεσία κατά την έννοια του Ποινικού Κώδικα,

δ) τα αδικήματα κατά της δημόσιας τάξεως, κατά της περιουσίας της υπηρεσίας, τα σχετικά με τα υπομνήματα της υπηρεσίας και με την κατάχρηση της υπαλληλικής ιδιότητας κατά την έννοια του Ποινικού Κώδικα, όπως ιδίως η παράβαση καθήκοντος κατά τον Ποινικό Κώδικα ή άλλους ειδικούς ποινικούς νόμους, καθώς και η εν γένει απόκτηση οικονομικού οφέλους ή ανταλλάγματος προς όφελος του ιδίου του υπαλλήλου ή τρίτου προσώπου, κατά την άσκηση των καθηκόντων του ή εξ αφορμής αυτών,

ε) η αναξιοπρεπής ή ανάρμοστη ή ανάξια για υπάλληλο συμπεριφορά ή η έλλειψη εκκλησιαστικού φρονήματος εντός ή εκτός υπηρεσίας. Ιδιάζουσα περίπτωση παρόμοιας συμπεριφοράς αποτελούν τα εγκλήματα κατά της ζωής, διακινδυνεύσεως της ζωής, κατά της σωματικής ακεραιότητας, προσωπικής ελευθερίας, κατά της γενετήσιας ελευθερίας, τα σχετικά με την οικογένεια, ασχέτως εάν ασκήθηκε γι' αυτά ποινική δίωξη. Δεν συνιστά ανάρμοστη συμπεριφορά ή αναξιοπρεπή ή ανάξια για υπάλληλο διαγωγή άνευ ετέρου η άσκηση συνδικαλιστικής, πολιτικής ή κοινωνικής δράσεως ή η συμμετοχή τους σε εκλογές αναδείξεως μελών της Βουλής, Ευρωβουλής ή Ο.Τ.Α.

στ) η παραβίαση της αρχής της αμεροληψίας,

ζ) η παραβίαση της αρχής της ισότητας, των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχολήσεως και η προσβολή της τιμής ή απειλής κατά τρίτου λόγω της καταγωγής ή υπηκοότητας, φύλου, γλώσσας, σωματικής ή ψυχικής ασθένειας ή του γενετήσιου προσανατολισμού του,

η) η παραβίαση της υποχρεώσεως εχεμύθειας,

σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 33 του παρόντος και των απορρήτων της υπηρεσίας,

θ) η επαναλαμβανόμενη απειθεία,

ι) η αδικαιολόγητη αποχή από την εκτέλεση των καθηκόντων,

ια) η παραβίαση των υποχρεώσεων του άρθρου 30 του παρόντος, καθώς και η αδικαιολόγητη προτίμηση νεώτερων υποθέσεων με παραμέληση παλαιότερων,

ιβ) η άρνηση παροχής πληροφορήσεως σε πολίτες και τις αρχές,

ιγ) η προδήλως αδικαιολόγητη μη εξυπηρέτηση τρίτων και η υπαίτια μη έγκαιρη διεκπεραίωση των υποθέσεων τους, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις,

ιδ) η χρησιμοποίηση της υπαλληλικής ιδιότητας ή πληροφοριών που κατέχει ο υπάλληλος λόγω της υπηρεσίας ή της θέσεώς του, για εξυπηρέτηση ιδιωτικών συμφερόντων ή αλλότριων επαγγελματικών συμφερόντων του ίδιου ή τρίτων προσώπων,

ιε) η αδικαιολόγητη άρνηση προσελεύσεως για ιατρική εξέταση,

ιστ) η άμεση ή μέσω τρίτου προσώπου και για λογαριασμό του συμμετοχή σε δημοπρασία την οποία διενεργεί επιτροπή, μέλος της οποίας είναι ο υπάλληλος ή όταν η εισήγηση της επιτροπής εγκρίνεται από όργανο, στο οποίο μετέχει ή εισηγείται ο υπάλληλος,

ιζ) η κακόβουλη άσκηση κριτικής των πράξεων της προϊσταμένης αρχής που γίνεται δημοσίως, γραπτώς ή προφορικώς, με σκόπιμη χρήση εν γνώσει εκδηλών ανακριβών στοιχείων ή με χαρακτηριστικά απρεπείς εκφράσεις,

ιη) η άρνηση συμπράξεως, συνεργασίας, χορηγήσεως στοιχείων ή εγγράφων κατά την διεξαγωγή έρευνας, επιθεωρήσεως ή ελέγχου από εκκλησιαστικές ή διοικητικές αρχές,

ιθ) η αδικαιολόγητη μη έγκαιρη σύνταξη ή η σύνταξη μεροληπτικής εκθέσεως αξιολογήσεως ή η σύνταξη εκθέσεως με κρίσεις ή χαρακτηρισμούς που δεν εξειδικεύονται με αναφορά συγκεκριμένων στοιχείων,

κ) η άρνηση ή παρέλκυση εκτελέσεως υπηρεσίας,

κα) η χρησιμοποίηση τρίτων προσώπων για την απόκτηση υπηρεσιακής εύνοιας ή την πρόκληση ή ματαίωση εντολής της υπηρεσίας,

κβ) η σύναψη στενών κοινωνικών σχέσεων με πρόσωπα, με αφορμή τον χειρισμό θεμάτων αρμοδιότητας του υπαλλήλου, από την αντιμετώπιση των οποίων εξαρτώνται ουσιώδη συμφέροντα των προσώπων αυτών,

κγ) η φθορά λόγω σκοπίμως ακατάλληλης χρήσεως, η εγκατάλειψη ή η παράνομη χρήση πράγματος το οποίο ανήκει στην υπηρεσία,

κδ) η παράλειψη από τα πειθαρχικά όργανα δώδεξας και τιμωρίας πειθαρχικού παραπτώματος, με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 93 του παρόντος, κε) η άσκηση εργασίας ή έργου με αμοιβή χωρίς προηγούμενη άδεια της υπηρεσίας,

κστ) η απλή απειθεία,

κζ) η μη τήρηση του ωραρίου από τον υπάλληλο και η παράλειψη του προϊσταμένου να ελέγχει την τήρησή του,

κη) η αμέλεια ή ατελής εκπλήρωση του υπηρεσιακού καθήκοντος,

κθ) η αδικαιολόγητη άρνηση συνεργασίας με τις λοιπές εκκλησιαστικές και δημόσιες αρχές και η μη εφαρμογή των διατάξεων περί απλουστεύσεως των διαδικασιών και καταπολεμήσεως της γραφειοκρατίας,

λ) τα ειδικά πειθαρχικά παραπτώματα που προβλέπονται στα άρθρα 36 (παρ. 2), 113 (παρ. 2) και στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 127 του παρόντος Κανονισμού,

λα) η κατάθεση, η χρήση, η συμπερίληψη και η διατήρηση στον ατομικό υπηρεσιακό φάκελο υπαλλήλου, πλαστού, νοθευμένου ή παραποιημένου πιστοποιητικού ή τίτλου ή βεβαιώσεως ή άλλου εγγράφου.

2. Διατάξεις που ορίζουν ειδικά πειθαρχικά παραπτώματα διατηρούνται σε ισχύ.

Άρθρο 91

Εφαρμογή αρχών και κανόνων του ποινικού δικαίου

1. Αρχές και κανόνες του ποινικού δικαίου και της ποινικής δικονομίας εφαρμόζονται αναλόγως και στο πειθαρχικό δίκαιο, εφ' όσον δεν αντίκεινται στις ρυθμίσεις του παρόντος Κανονισμού και συνάδουν με την φύση και τον σκοπό της πειθαρχικής διαδικασίας.

2. Εφαρμόζονται ιδίως οι αρχές και οι κανόνες που αφορούν:

α) στους λόγους αποκλεισμού της υπαιτιότητας και της ικανότητας προς καταλογισμό,

β) στις ελαφρυντικές ή επιβαρυντικές περιστάσεις για την επιμέτρηση της πειθαρχικής ποινής,

γ) στην έμπρακτη μετάνοια,

δ) στο δικαίωμα σιγής του πειθαρχικώς διωκόμενου,

ε) στην πραγματική και νομική πλάνη,

στ) στο τεκμήριο της αθωότητας του πειθαρχικώς διωκόμενου,

ζ) στην προστασία των δικαιολογημένων συμφερόντων του πειθαρχικώς διωκόμενου ή της υπηρεσίας για την διατύπωση δυσμενών κρίσεων και εκφράσεων ή την διενέργεια εκδηλώσεων εκ μέρους του εν λόγω υπαλλήλου, εφ' όσον δεν στοιχειοθετείται το πειθαρχικό παράπτωμα της αναξιοπρεπούς ή ανάρμοστης ή ανάξιας για υπάλληλο συμπεριφοράς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β

Πειθαρχικές ποινές

Άρθρο 92

Πειθαρχικές ποινές

1. Οι πειθαρχικές ποινές που επιβάλλονται στους υπαλλήλους είναι:

α) η έγγραφη επίπληξη,

β) το πρόστιμο έως τις αποδοχές δώδεκα (12) μηνών,

γ) η στέρηση του δικαιώματος για προαγωγή από ένα (1) έως πέντε (5) έτη,

δ) η στέρηση του δικαιώματος συμμετοχής σε διαδικασία επιλογής προϊσταμένου οργανικής μονάδας οποιουδήποτε επιπέδου από ένα (1) έως πέντε (5) έτη,

ε) η αφαίρεση της ασκήσεως των καθηκόντων προϊσταμένου οργανικής μονάδας οποιουδήποτε επιπέδου για την θητεία ή το υπόλοιπό της,

στ) ο υποβιβασμός έως δύο (2) βαθμούς,

ζ) η προσωρινή παύση από τρεις (3) έως είκοσι τέσσερις (24) μήνες με πλήρη στέρηση των αποδοχών και η) η ποινή της οριστικής παύσεως, η οποία μπορεί να επιβληθεί μόνο για τα ακόλουθα παραπτώματα: των παραβάσεων του άρθρου 90 παρ. 1 περ. α-β του παρόντος, τα αδικήματα κατά της δημοσίας τάξεως, κατά της παρουσίας της υπηρεσίας, τα σχετικά με τα υπομνήματα της υπηρεσίας και με την κατάχρηση της υπαλληλικής ιδιότητας κατά την έννοια του Ποινικού Κώδικα, όπως ιδίως η παράβαση καθήκοντος κατά τον Ποινικό Κώδικα ή άλλους ειδικούς ποινικούς νόμους, καθώς και η εν γένει απόκτηση οικονομικού οφέλους ή ανταλλάγματος προς όφελος του ιδίου του υπαλλήλου ή τρίτου προσώπου, κατά την άσκηση των καθηκόντων του ή εξ αφορμής αυτών, της αποκτήσεως οικονομικού οφέλους ή ανταλλάγματος προς όφελος του ιδίου του υπαλλήλου ή τρίτου προσώπου κατά την άσκηση των καθηκόντων του ή εξ αφορμής αυτών, της επαναλαμβανόμενης απείθειας, της χαρακτηριστικώς αναξιοπρεπούς ή ανάξιας για υπάλληλο διαγωγής ή ελλιπίσεως εκκλησιαστικού φρονήματος εντός ή εκτός υπηρεσίας, η παραβίαση της υποχρεώσεως εχεμύθειας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 33 του παρόντος και των απορρήτων της υπηρεσίας, της αδικαιολόγητης αποχής από την εκτέλεση των υπηρεσιακών καθηκόντων πάνω από είκοσι δύο (22) εργάσιμες ημέρες συνεχώς ή πάνω από συνολικά τριάντα (30) εργάσιμες ημέρες σε διάστημα ενός (1) έτους ή πάνω από πενήντα (50) εντός μίας διετίας, της σοβαρής απείθειας, της άμεσης ή μέσω τρίτου προσώπου και για λογαριασμό του συμμετοχής σε δημοπρασία την οποία διενεργεί επιτροπή, μέλος της οποίας είναι ο υπάλληλος ή όταν η εισήγηση της επιτροπής εγκρίνεται από όργανο, στο οποίο μετέχει ή εισηγείται ο υπάλληλος, της εμμονής σε άρνηση προσελεύσεως για εξέταση από υγειονομική επιτροπή, η άσκηση εργασίας ή έργου με αμοιβή χωρίς προηγούμενη άδεια της υπηρεσίας. Επίσης, η ποινή της οριστικής παύσεως μπορεί να επιβληθεί στον υπάλληλο για οποιοδήποτε παράπτωμα αν κατά την προηγούμενη της διαπράξεώς του διετία τού είχαν επιβληθεί τρεις (3) τουλάχιστον πειθαρχικές ποινές ανώτερες του προστίμου αποδοχών ενός (1) μηνός ή κατά το προηγούμενο της διαπράξεώς του έτος είχε τιμωρηθεί για το ίδιο παράπτωμα με ποινή ανώτερη του προστίμου αποδοχών ενός (1) μηνός.

Στους εργαζομένους με σύμβαση εργασίας Ιδιωτικού Δικαίου Αορίστου Χρόνου ή ορισμένου χρόνου επιβάλλονται οι ποινές των ανωτέρω περιπτώσεων α' έως ζ'. Σε περίπτωση τελέσεως παραπτώματος που δικαιολογεί την οριστική παύση κατά την ανωτέρω περίπτωση η' ακολουθείται διαδικασία καταγγελίας της συμβάσεως από την υπηρεσία για σπουδαίο λόγο μετά από γνώμη του Υπηρεσιακού Συμβουλίου, το οποίο απευθύνει ειδική πρόσκληση με περιγραφή του παραπτώματος στον εργαζόμενο να εκφέρει εγγράφως τις απόψεις του, χωρίς να αποκλείεται η παράστασή του κατά την κρίση του Συμβουλίου.

2. Για την επιβολή οποιασδήποτε πειθαρχικής ποινής σε υπάλληλο συνεκτιμώνται οι ιδιαίτερες συνθήκες τελέσεως του παραπτώματος, η εν γένει προσωπικότητα του

υπαλλήλου, καθώς και η υπηρεσιακή του εικόνα, όπως προκύπτει από τον ατομικό φάκελο, το προσωπικό του μητρώο και τηρείται η αρχή της αναλογικότητας.

3. Όταν επιβάλλονται οι πειθαρχικές ποινές των περ. γ' έως ζ' της παρ. 1 και συντρέχουν επιβαρυντικές περιστάσεις, το Πειθαρχικό Συμβούλιο μπορεί να επιβάλει επιπλέον διοικητική κύρωση από 3.000 έως 30.000 ευρώ. Όταν επιβάλλεται η πειθαρχική ποινή της οριστικής παύσεως για πειθαρχικά παραπτώματα που σχετίζονται με οικονομικό αντικείμενο, το Πειθαρχικό Συμβούλιο μπορεί να επιβάλει επιπλέον διοικητική κύρωση από 10.000 έως 100.000 ευρώ.

4. α) Για τα παραπτώματα των περ. α', β', γ', δ', θ' της παρ. 1 του άρθρου 90 δεν μπορεί να επιβληθεί ποινή κατώτερη του υποβιβασμού.

β) Για το παράπτωμα της περ. ι' της παρ. 1 του άρθρου 90 δεν μπορεί να επιβληθεί ποινή κατώτερη της προσωρινής παύσεως, εφ' όσον η αδικαιολόγητη αποχή από την εκτέλεση των υπηρεσιακών καθηκόντων υπερβαίνει τις είκοσι δύο (22) εργάσιμες ημέρες συνεχώς ή τις τριάντα (30) εργάσιμες ημέρες σε διάστημα ενός (1) έτους.

γ) Για τα παραπτώματα των περ. ε', ιδ', ιε', ιστ', ιη', ιθ', κα', κβ', κδ' της παρ. 1 του άρθρου 90 δεν μπορεί να επιβληθεί ποινή κατώτερη του προστίμου.

δ) Για τα λοιπά παραπτώματα μπορεί να επιβληθεί οποιαδήποτε πειθαρχική ποινή με εξαίρεση την οριστική παύση, με την επιφύλαξη του τελευταίου εδαφίου της περιπτώσεως η' της παραγράφου 1.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ

Δίωξη πειθαρχικών παραπτωμάτων

Άρθρο 93

Δίωξη πειθαρχικών παραπτωμάτων

1. Η δίωξη και η τιμωρία πειθαρχικών παραπτωμάτων αποτελεί καθήκον των πειθαρχικών οργάνων.

2. Κατ' εξαίρεση για παραπτώματα που θα επέσυραν την ποινή της έγγραφης επιπλήξεως, η δίωξη απόκειται στη διακριτική εξουσία των πειθαρχικών οργάνων, τα οποία λαμβάνουν υπόψη αφ' ενός το συμφέρον της υπηρεσίας και αφ' ετέρου τις συνθήκες διαπράξεώς τους και την υπηρεσιακή γενικώς διαγωγή του υπαλλήλου. Αν το πειθαρχικό όργανο αποφασίσει να μην ασκήσει δίωξη, υποχρεούται να ενημερώσει, με αιτιολογημένη έκθεσή του, τον αμέσως ανώτερο πειθαρχικώς προϊστάμενο. Αντίγραφο της εκθέσεως χορηγείται στον υπάλληλο και τίθεται στο προσωπικό του μητρώο. Το αντίγραφο αυτό δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για δυσμενή κρίση του υπαλλήλου.

3. Δεν επιτρέπεται δεύτερη δίωξη για το ίδιο πειθαρχικό παράπτωμα.

4. Η βαθμολογική ή η μισθολογική εξέλιξη ή ανανέωση ή μη θητείας του υπαλλήλου ή ο αναδιορισμός ή μη του μετακλητού υπαλλήλου δεν αίρει το πειθαρχικώς κολάσιμο παραπτώματος που διαπράχθηκε πριν από την εξέλιξη αυτή.

5. Πράξεις που έχουν τελεσθεί από υπάλληλο κατά την διάρκεια προγενέστερης υπηρεσίας του σε εκκλησια-

στική υπηρεσία τιμωρούνται πειθαρχικώς, εάν δεν έχει παρέλθει ο χρόνος παραγραφής τους.

Άρθρο 94

Σχέση πειθαρχικού παραπτώματος και ποινής

1. Σε περίπτωση που ο υπάλληλος διέπραξε περισσότερα πειθαρχικά παραπτώματα επιβάλλεται, κατά συγχώνευση, μία συνολική ποινή, κατά την επιμέτρηση της οποίας λαμβάνεται υπόψη από το πειθαρχικό όργανο η βαρύτητα όλων των πειθαρχικών παραπτωμάτων.

2. Κατά την επιμέτρηση των πειθαρχικών ποινών λαμβάνονται υπόψη οι αρχές και οι κανόνες των περ. β', γ', ε' και ζ της παρ. 2 του άρθρου 91. Η υποτροπή αποτελεί ιδιαίτερος επιβαρυντική περ. για την επιμέτρηση της ποινής.

Άρθρο 95

Παραγραφή πειθαρχικών παραπτωμάτων

1. Τα πειθαρχικά παραπτώματα παραγράφονται μετά πέντε (5) έτη από την ημέρα που διαπράχθηκαν. Τα πειθαρχικά παραπτώματα που επισύρουν οριστική παύση παραγράφονται μετά επτά (7) έτη. Κατ' εξαίρεση για το πειθαρχικό παράπτωμα της περ. δ' της παρ. 1 του άρθρου 90, η παραγραφή αρχίζει από την ημερομηνία που ο αρμόδιος πειθαρχικός προϊστάμενος έλαβε γνώση της τελέσεως της πράξεως.

2. Πειθαρχικό παράπτωμα, το οποίο αποτελεί και ποινικό αδίκημα, δεν παραγράφεται πριν παραγραφεί το ποινικό αδίκημα. Για τα παραπτώματα αυτά οι πράξεις της ποινικής διαδικασίας διακόπτουν την παραγραφή του πειθαρχικού παραπτώματος.

3. Η άσκηση διώξεως, η κλήση σε απολογία, η παραπομπή στο Πειθαρχικό Συμβούλιο διακόπτουν την παραγραφή. Στις περιπτώσεις αυτές ο συνολικός χρόνος διακοπής της παραγραφής έως την έκδοση της πρωτοβάθμιας πειθαρχικής αποφάσεως δεν μπορεί να υπερβεί τα επτά (7) έτη και προκειμένου για τα παραπτώματα που επισύρουν οριστική παύση τα δέκα (10) έτη. Με την λήξη του χρόνου διακοπής εκκινεί εκ νέου ο χρόνος παραγραφής της παραγράφου 1.

4. Η παραγραφή του πειθαρχικού παραπτώματος διακόπτεται επίσης από την τέλεση νέου πειθαρχικού παραπτώματος, το οποίο αποσκοπεί στην απόκρυψη ή την παρεμπόδιση της πειθαρχικής διώξεως του πρώτου. Στην περίπτωση αυτή το πρώτο παράπτωμα παραγράφεται, όταν παραγραφεί το δεύτερο, εφ' όσον η παραγραφή του δεύτερου συντελείται σε χρόνο μεταγενέστερο της παραγραφής του πρώτου.

5. Δεν παραγράφεται το πειθαρχικό παράπτωμα για το οποίο εκδόθηκε πειθαρχική απόφαση, που επιβάλλει πειθαρχική ποινή σε πρώτο βαθμό.

Άρθρο 96

Λήξη πειθαρχικής ευθύνης

1. Ο υπάλληλος, ο οποίος απώλεσε την υπαλληλική ιδιότητα με οποιονδήποτε τρόπο δεν διώκεται πειθαρχικώς, η πειθαρχική όμως διαδικασία η οποία τυχόν έχει αρχίσει, συνεχίζεται και μετά την λύση της υπαλληλικής ή εργασιακής σχέσεως, με εξαίρεση την περίπτωση του θανάτου.

2. Όταν συντρέχει η περίπτωση της προηγούμενης παραγράφου, το Πειθαρχικό Συμβούλιο μπορεί να επιβάλει οποιαδήποτε από τις προβλεπόμενες πειθαρχικές ποινές. Σε περίπτωση που η επιβλητέα πειθαρχική ποινή είναι ανώτερη του προστίμου, το Πειθαρχικό Συμβούλιο την μετατρέπει αναλόγως με την βαρύτητα του παραπτώματος σε ποινή προστίμου αποδοχών έως δώδεκα (12) μηνών, με δυνατότητα επιβολής και διοικητικής κυρώσεως σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 3 του άρθρου 92.

Άρθρο 97

Σχέση της πειθαρχικής διαδικασίας με την ποινική δίκη

1. Η πειθαρχική διαδικασία είναι αυτοτελής και ανεξάρτητη από την ποινική ή άλλη δίκη.

2. Η ποινική δίκη δεν αναστέλλει την πειθαρχική διαδικασία. Το πειθαρχικό όργανο όμως μπορεί με απόφασή του, η οποία είναι ελευθέρως ανακλητή, να διατάξει, για εξαιρετικούς λόγους, την αναστολή της πειθαρχικής διαδικασίας, η οποία δεν πρέπει να υπερβαίνει το ένα (1) έτος. Αναστολή δεν επιτρέπεται σε περίπτωση που το πειθαρχικό παράπτωμα προκάλεσε δημόσιο σκάνδαλο ή θίγει σοβαρά το κύρος της υπηρεσίας.

3. Το πειθαρχικό όργανο δεσμεύεται από την κρίση που περιέχεται σε αμετάκλητη απόφαση ποινικού δικαστηρίου ή σε αμετάκλητο απαλλακτικό βούλευμα, μόνο ως προς την ύπαρξη ή την ανυπαρξία πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αντικειμενική υπόσταση πειθαρχικού παραπτώματος.

4. Αν μετά την έκδοση πειθαρχικής αποφάσεως με την οποία απαλλάσσεται ο υπάλληλος ή επιβάλλεται ποινή κατώτερη από την οριστική παύση, εκδοθεί αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση ποινικού δικαστηρίου, με την οποία διαπιστώνονται πραγματικά περιστατικά που συνιστούν την αντικειμενική υπόσταση παραπτώματος της περιπτώσεως ή της παραγράφου 1 του άρθρου 90 του παρόντος, η πειθαρχική διαδικασία επαναλαμβάνεται με την διαδικασία του άρθρου 126. Επίσης επαναλαμβάνεται η πειθαρχική διαδικασία, αν μετά την έκδοση καταδικαστικής πειθαρχικής αποφάσεως, που επιβάλλει οποιαδήποτε ποινή, εκδοθεί αμετάκλητη αθωωτική ποινική απόφαση ή αμετάκλητο απαλλακτικό βούλευμα για την πράξη ή την παράλειψη, για την οποία τιμωρήθηκε πειθαρχικώς ο υπάλληλος.

5. Η επανάληψη της πειθαρχικής διαδικασίας επιτρέπεται και όταν έχει εκδοθεί καταδικαστική πειθαρχική απόφαση, χωρίς να έχει λάβει υπόψη καταδικαστική ποινική απόφαση που προηγήθηκε.

6. Ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών ανακοινώνει αμέσως στην προϊσταμένη αρχή του υπαλλήλου κάθε ποινική διώξη που ασκείται κατ' αυτού. Ο Γραμματέας του Δικαστηρίου ή του δικαστικού συμβουλίου ανακοινώνει αμέσως στην ίδια αρχή τα παραπεμπτικά ή απαλλακτικά βουλεύματα σε κάθε βαθμό δικαιοδοσίας, καθώς και τις εκδιδόμενες σε κάθε βαθμό δικαιοδοσίας καταδικαστικές ή αθωωτικές αποφάσεις κατά του υπαλλήλου. Σε περίπτωση εγκλεισμού σε σωφρονιστικό κατάστημα, ο διευθυντής φυλακών γνωστοποιεί τούτο, χωρίς

καθυστέρηση, στην προϊσταμένη αρχή του υπαλλήλου. Με την επιφύλαξη των καταδικαστικών αποφάσεων όπου η άσκηση της πειθαρχικής δίωξης είναι υποχρεωτική, τα αρμόδια πειθαρχικά όργανα οφείλουν εντός είκοσι (20) ημερών μετά την ως άνω ενημέρωσή τους να αποφαινόνται αιτιολογημένα για την άσκηση ή μη πειθαρχικής δίωξης σε βάρος του υπαλλήλου.

Άρθρο 98
Αυτοτέλεια κολασίμου του
πειθαρχικού παραπτώματος

Σε περίπτωση αποκαταστάσεως, απονομής χάριτος ή άρσεως με οποιονδήποτε άλλον τρόπο του κολασίμου ή μεταβολής των συνεπειών της ποινικής καταδίκης, δεν αίρεται το πειθαρχικώς κολάσιμο της πράξεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ
Πειθαρχικά όργανα

Άρθρο 99
Πειθαρχικά όργανα

Πειθαρχική εξουσία στους υπαλλήλους ασκούν:

- α) οι πειθαρχικώς προϊστάμενοί τους,
- β) τα Διοικητικά Συμβούλια ή άλλα συλλογικά όργανα διοικήσεως των εκκλησιαστικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου,
- γ) το Πειθαρχικό Συμβούλιο της Εκκλησίας της Ελλάδος του άρθρου 2,
- ε) το Ανώτατο Υπηρεσιακό Συμβούλιο της Εκκλησίας της Ελλάδος (Α.Υ.Σ.Ε.) του άρθρου 3,
- στ) το Διοικητικό Εφετείο και
- ζ) το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Άρθρο 100
Πειθαρχικώς προϊστάμενοι

Πειθαρχικώς προϊστάμενοι των υπαλλήλων των εκκλησιαστικών νομικών προσώπων που ανήκουν στην αρμοδιότητά τους είναι:

Α. ο Αρχιγραμματεύς της Ιεράς Συνόδου για όλους τους υπαλλήλους της Εκκλησίας της Ελλάδος, ο οποίος είναι ο κατά σειρά ανώτερος όλων των προϊσταμένων της περιπτώσεως Γ.

Β. Στις Ιερές Μητροπόλεις κατά σειρά: α) ο Μητροπολίτης, β) ο Πρωτοσύγκελλος ή ο Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος ως αναπληρωτής του, για τους υπαλλήλους των Ιερών Μητροπόλεων, και είναι οι κατά σειρά ανώτεροι των προϊσταμένων της κατωτέρω περιπτώσεως Γ.

Γ. Για όσα εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου διαθέτουν οργανικές μονάδες κατά τον οργανισμό τους επίσης πειθαρχικοί προϊστάμενοι είναι κατά σειρά:

- α) ο προϊστάμενος Γενικής Διευθύνσεως του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου, στην οποία υπάγεται ο υπάλληλος,
- β) ο προϊστάμενος Διευθύνσεως του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου, στην οποία υπάγεται ο υπάλληλος.

Άρθρο 101
Αρμοδιότητα πειθαρχικώς προϊσταμένων

1. Όλοι οι πειθαρχικώς προϊστάμενοι δύνανται να επιβάλουν την ποινή της έγγραφης επιπλήξεως.

Την ποινή του προστίμου δύνανται να επιβάλουν οι εξής με τις κατωτέρω διακρίσεις:

α) ο Αρχιγραμματεύς της Ιεράς Συνόδου και ο οικείος Μητροπολίτης έως και τις αποδοχές δύο (2) μηνών για τους υπαλλήλους της Εκκλησίας της Ελλάδος και των Ιερών Μητροπόλεων αντιστοίχως,

β) ο Πρωτοσύγκελλος ή ο Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος ως αναπληρωτής του Πρωτοσυγγέλλου, ο αρμόδιος προϊστάμενος Γενικής Διευθύνσεως έως και τις αποδοχές ενός (1) μηνός για τους υπαλλήλους της Εκκλησίας της Ελλάδος, των Ιερών Μητροπόλεων, των λοιπών εκκλησιαστικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου κατά περίπτωση,

γ) ο προϊστάμενος Διευθύνσεως έως και το ένα τρίτο των μηνιαίων αποδοχών για ένα μήνα για τους υπαλλήλους της Εκκλησίας της Ελλάδος, των Ιερών Μητροπόλεων, των λοιπών εκκλησιαστικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου κατά περίπτωση.

Όλες οι ανωτέρω ποινές υπόκεινται σε έφεση ενώπιον του Α.Υ.Σ.Ε.

2. Η αρμοδιότητα των πειθαρχικώς προϊσταμένων είναι αμεταβίβαστη, εκτός εάν από διάταξη νόμου ή κανονισμού προβλέπεται διαφορετικά.

3. Αρμόδιος πειθαρχικώς προϊστάμενος είναι εκείνος στον οποίο υπάγεται οργανικώς ο υπάλληλος κατά τον χρόνο τελέσεως του παραπτώματος. Αν ο υπάλληλος υπηρετεί σε άλλη υπηρεσία από αυτήν της οργανικής του θέσεως, αρμόδιος πειθαρχικώς προϊστάμενος είναι ο προϊστάμενος της υπηρεσίας στην οποία υπηρετεί ο υπάλληλος κατά τον χρόνο τελέσεως του πειθαρχικού παραπτώματος, εφ' όσον το πειθαρχικό παράπτωμα σχετίζεται με την άσκηση καθηκόντων του στην υπηρεσία αυτή.

4. Οι πειθαρχικώς προϊστάμενοι, ο Μητροπολίτης για την Ιερά Μητρόπολή του, το Δ.Σ. για την Αποστολική Διακονία ή το Διορθόδοξο Κέντρο της Εκκλησίας της Ελλάδος και τα συλλογικά όργανα διοικήσεως των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, η Διαρκής Ιερά Σύνοδος για τους υπαλλήλους της Εκκλησίας της Ελλάδος, επιλαμβάνονται αυτεπαγγέλτως.

5. Αν έχουν επιληφθεί αρμοδίως περισσότεροι πειθαρχικώς προϊστάμενοι, η πειθαρχική διαδικασία συνεχίζεται μόνο από εκείνον που κάλεσε πρώτος σε απολογία τον υπάλληλο. Ο ανώτερος πειθαρχικώς προϊστάμενος ή το Διοικητικό Συμβούλιο του νομικού προσώπου ή η Διαρκής Ιερά Σύνοδος κατά περίπτωση έχουν οπωσδήποτε αρμοδιότητα να ζητήσουν την παραπομπή σε αυτούς της πειθαρχικής υποθέσεως, εφ' όσον δεν έχει εκδοθεί οριστική πειθαρχική απόφαση.

6. Αν έχει επιληφθεί ο πειθαρχικώς προϊστάμενος και κρίνει ότι το παράπτωμα επισύρει ποινή της αρμοδιότητας του ανωτέρου του πειθαρχικώς προϊσταμένου μέχρι και τον Μητροπολίτη, την Ιερά Σύνοδο ή το Διοικητικό Συμβούλιο του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου κατά περίπτωση, παραπέμπει την υπόθεση σε οποιονδήποτε εξ αυτών, οι οποίοι αν κρίνουν ότι η προσήκουσα ποινή είναι ανώτερη και της δικής τους αρμοδιότητας παραπέμπουν το θέμα στο Πειθαρχικό Συμβούλιο.

Άρθρο 102

Αρμοδιότητα διοικητικών συμβουλίων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου

Τα διοικητικά συμβούλια και λοιπά συλλογικά όργανα διοικήσεως ως προς τους υπαλλήλους των εκκλησιαστικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου δύνανται να επιβάλουν τις ποινές της έγγραφης επιπλήξεως και του προστίμου έως και τις αποδοχές τριών (3) μηνών, που υπόκεινται σε έφεση ενώπιον του Α.Υ.Σ.Ε.

Άρθρο 103

Αρμοδιότητα Πειθαρχικού Συμβουλίου

1. Το Πειθαρχικό Συμβούλιο δύνανται να επιβάλει οποιαδήποτε πειθαρχική ποινή. Το Πειθαρχικό Συμβούλιο κρίνει σε πρώτο βαθμό ύστερα από παραπομπή της υποθέσεως σε αυτό.

2. Το Α.Υ.Σ.Ε. αποφαινεται σε δεύτερο βαθμό ύστερα από έφεση κατά αποφάσεων του Πειθαρχικού Συμβουλίου ή των διοικητικών συμβουλίων και συλλογικών οργάνων διοικήσεως των Ν.Π.Δ.Δ. και σε πρώτο βαθμό για την εκδίκαση του παραπτώματος της παρ. 2 του άρθρου 105 του παρόντος. Το Α.Υ.Σ.Ε. είναι το αρμόδιο πειθαρχικό όργανο των ανωτάτων υπαλλήλων των εκκλησιαστικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, το οποίο κρίνει σε πρώτο και τελευταίο βαθμό.

Άρθρο 104

Ενιαία κρίση πειθαρχικών παραπτωμάτων

1. Περισσότερα του ενός πειθαρχικά παραπτώματα του ίδιου υπαλλήλου είναι δυνατόν, κατά την κρίση του πειθαρχικού οργάνου, να κρίνονται ενιαίως, εφ' όσον σχετίζονται με καθήκοντα υπηρεσιών του ίδιου εκκλησιαστικού νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου.

2. Περισσότεροι υπάλληλοι που διώκονται για το ίδιο ή για συναφή πειθαρχικά παραπτώματα, είναι δυνατόν να κρίνονται ενιαίως, εφ' όσον συντρέχει η προϋπόθεση της προηγούμενης παραγράφου.

3. Αν στις περιπτώσεις των παρ. 1 και 2 του παρόντος άρθρου τα πειθαρχικά όργανα που είναι αρμόδια να επιληφθούν είναι διαφορετικά, αρμόδιο για την κρίση όργανο είναι:

α) μεταξύ περισσότερων πειθαρχικών προϊσταμένων ο ιεραρχικώς ανώτερος, και σε περίπτωση προϊσταμένων του αυτού ιεραρχικού επιπέδου, εκείνος που έχει επιληφθεί πρώτος,

β) μεταξύ πειθαρχικώς προϊσταμένου, διοικητικού συμβουλίου ή άλλου συλλογικού οργάνου διοικήσεως των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και Πειθαρχικού Συμβουλίου, το τελευταίο.

γ) μεταξύ του Πειθαρχικού Συμβουλίου και Πειθαρχικού Συμβουλίου ή διοικητικού συμβουλίου ή άλλου συλλογικού οργάνου διοικήσεως, το Πειθαρχικό Συμβούλιο.

ΤΜΗΜΑ Β

Πειθαρχική διαδικασία

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α

Άσκηση πειθαρχικής δίωξης

Άρθρο 105

Άσκηση πειθαρχικής δίωξης

1. Η πειθαρχική δίωξη αρχίζει είτε με την κλήση του

υπαλλήλου σε απολογία από το μονομελές πειθαρχικό όργανο είτε με την παραπομπή του στο Πειθαρχικό Συμβούλιο. Η πειθαρχική διαδικασία ολοκληρώνεται το αργότερο εντός δύο (2) μηνών από την κλήση σε απολογία είτε με την έκδοση πειθαρχικής αποφάσεως μονομελούς οργάνου είτε με παραπομπή ενώπιον του Πειθαρχικού Συμβουλίου. Σε περίπτωση παραπομπής ενώπιον του Πειθαρχικού Συμβουλίου, η πειθαρχική διαδικασία ολοκληρώνεται εντός δύο (2) μηνών από την παραπομπή, εκτός αν απαιτείται η διεξαγωγή ανακρίσεως οπότε ολοκληρώνεται εντός τεσσάρων (4) μηνών.

2. Η υπαίτια παράβαση των διατάξεων των δύο τελευταίων εδαφίων της προηγούμενης παραγράφου αποτελεί πειθαρχικό παράπτωμα. Το παράπτωμα αυτό, για τα μη Αρχιερατικά μέλη του Πειθαρχικού Συμβουλίου, εκδικάζεται μετά από παραπομπή ενώπιον του Α.Υ.Σ.Ε.

Άρθρο 106

Παραπομπή στο Πειθαρχικό Συμβούλιο

1. Αν ο πειθαρχικώς προϊστάμενος κρίνει ότι το πειθαρχικό παράπτωμα τιμωρείται με ποινή της αρμοδιότητας του Πειθαρχικού Συμβουλίου, παραπέμπει απ' ευθείας την υπόθεση στο Πειθαρχικό Συμβούλιο. Για τους υπαλλήλους νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου που έχουν διοικητικό συμβούλιο ή άλλο συλλογικό όργανο διοικήσεως η πειθαρχική υπόθεση παραπέμπεται για τον ίδιο λόγο στο Πειθαρχικό Συμβούλιο από το διοικητικό συμβούλιο ή άλλο συλλογικό όργανο διοικήσεως του νομικού προσώπου. Η παραπομπή είναι υποχρεωτική όταν υπάρχει αιτιολογημένη εισήγηση αρμόδιας υπηρεσίας.

2. Η Διαρκής Ιερά Σύνοδος όταν λάβει γνώση πειθαρχικού παραπτώματος που τελέσθηκε από υπάλληλο εκκλησιαστικού νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, δύνανται να παραπέμπει την υπόθεση ενώπιον του οικείου Πειθαρχικού Συμβουλίου για την άσκηση του πειθαρχικού ελέγχου.

3. Δεν επιτρέπεται παραπομπή στο Πειθαρχικό Συμβούλιο μετά την έκδοση οριστικής αποφάσεως για το ίδιο παράπτωμα από οποιοδήποτε πειθαρχικό όργανο.

Άρθρο 107

Διαδικασία και συνέπειες παραπομπής

1. Στο έγγραφο, με το οποίο η υπόθεση παραπέμπεται στο Πειθαρχικό Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 106 του παρόντος, πρέπει να προσδιορίζονται επακριβώς κατά τόπο και χρόνο τα πραγματικά περιστατικά που συνιστούν το πειθαρχικό παράπτωμα και ο διωκόμενος υπάλληλος.

2. Το παραπεμπτήριο έγγραφο κοινοποιείται στον διωκόμενο υπάλληλο σύμφωνα με τις διατάξεις

του άρθρου 121 και αποστέλλεται με τον φάκελο της υποθέσεως στο Πειθαρχικό Συμβούλιο. Αν κατά την διαδικασία ανακύψουν ευθύνες και για άλλους υπαλλήλους που δεν περιλαμβάνονται στο παραπεμπτήριο έγγραφο, το Συμβούλιο τους καλεί σύμφωνα με τα αναφερόμενα στο έγγραφο αυτό σε απολογία και συνεχίζει την περαιτέρω διαδικασία, χωρίς να είναι απαραίτητη η ιδιαίτερη κοινοποίηση του παραπεμπτηρίου εγγράφου. Στην περίπτωση αυτή μπορεί να αποφασίζει την συνεκδίκαση των παραπτωμάτων αυτών με τα παραπτώματα των περιλαμβανομένων στο παραπεμπτήριο.

3. Η έκδοση του παραπεμπτηρίου εγγράφου καταργεί την εκκρεμή πειθαρχική διαδικασία ενώπιον άλλου πειθαρχικού οργάνου.

4. Το παραπεμπτήριο έγγραφο δεν ανακαλείται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β

Προκαταρκτική έρευνα - Ε.Δ.Ε. -
Πειθαρχική ανάκριση

Άρθρο 108

Προκαταρκτική εξέταση

1. Προκαταρκτική εξέταση είναι η άτυπη συλλογή και καταγραφή στοιχείων για να διαπιστωθεί η τέλεση πειθαρχικού παραπτώματος και οι συνθήκες τελέσεώς του.

2. Προκαταρκτική εξέταση μπορεί να ενεργήσει ή να διατάξει κάθε πειθαρχικώς προϊστάμενος του υπαλλήλου ή το Διοικητικό Συμβούλιο ή άλλο συλλογικό όργανο διοικήσεως του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου. Η προκαταρκτική εξέταση περατώνεται εντός μηνός από την ημερομηνία κατά την οποία ο πειθαρχικώς προϊστάμενος ή το Διοικητικό Συμβούλιο ή άλλο συλλογικό όργανο διοικήσεως του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου έλαβε γνώση των περιστατικών, που πιθανόν συνιστούν πειθαρχικό παράπτωμα ή, αν η προκαταρκτική εξέταση διεξάγεται από υπάλληλο ύστερα από εντολή του πειθαρχικώς προϊσταμένου ή του Διοικητικού Συμβουλίου ή άλλου συλλογικού οργάνου διοικήσεως του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, από την ημερομηνία που κοινοποιήθηκε στον υπάλληλο η απόφαση της αναθέσεώς της.

3. Αν αυτός που ενεργεί ή διατάσσει προκαταρκτική εξέταση κρίνει, με βάση τα στοιχεία που έχουν συγκεντρωθεί, ότι δεν συντρέχει περίπτωση πειθαρχικής δίωξης, περατώνει την εξέταση με αιτιολογημένη έκθεσή του. Στην περίπτωση αυτή δεν αποκλείεται η ενέργεια προκαταρκτικής εξετάσεως από ανώτερο πειθαρχικώς προϊστάμενο. Αν, αντιθέτως, αυτός που ενεργεί ή διατάσσει προκαταρκτική εξέταση κρίνει ότι έχει διαπραχθεί πειθαρχικό παράπτωμα, το οποίο τιμωρείται με ποινή της αρμοδιότητάς του, καλεί τον υπάλληλο σε απολογία, σύμφωνα με το άρθρο 117 του παρόντος. Αν κρίνει, είτε πριν από την κλήση του υπαλλήλου σε απολογία είτε μετά την απολογία του, ότι δικαιολογείται η επιβολή βαρύτερης ποινής, ενεργεί σύμφωνα με όσα ορίζονται στην παρ. 6 του άρθρου 101 του παρόντος. Αν, τέλος, κρίνει ότι το πειθαρχικό παράπτωμα χρειάζεται περαιτέρω διερεύνηση, διατάσσει την ενέργεια ένορκης διοικητικής εξετάσεως.

4. Κατά την προκαταρκτική εξέταση που ενεργείται για υποθέσεις δύναται να αποφασίζεται από τον ενεργούντα ή διατάσσοντα αυτήν η προστασία της ανωνυμίας των υπαλλήλων, οι οποίοι, χωρίς να εμπλέκονται καθ' οιονδήποτε τρόπο στην τέλεση των ως άνω πράξεων ή να αποβλέπουν σε ίδιον όφελος, συμβάλλουν με τις πληροφορίες που παρέχουν στην αποκάλυψη και δίωξή τους. Η προστασία αυτή γίνεται με παροχή αντιγράφου του εγγράφου της καταθέσεως αυτών που συνέβαλαν

στην αποκάλυψη από τον ενεργούντα την προκαταρκτική εξέταση, στον ύποπτο τελέσεως πειθαρχικού αδικήματος, με απάλειψη των στοιχείων ταυτότητας και κατοικίας τους.

Μετά το πέρας της προκαταρκτικής εξετάσεως η ανωνυμία του υπαλλήλου εξακολουθεί να προστατεύεται.

Άρθρο 109

Εκκλησιαστική Διοικητική Εξέταση (Ε.Δ.Ε.)

1. Η εκκλησιαστική διοικητική εξέταση (Ε.Δ.Ε.) ενεργείται, ενόρκως κατά τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, κάθε φορά που η υπηρεσία έχει σοβαρές υπόνοιες ή σαφείς ενδείξεις για την διάπραξη πειθαρχικού παραπτώματος. Η εξέταση αυτή αποσκοπεί στη συλλογή στοιχείων για τη διαπίστωση της τελέσεως πειθαρχικού παραπτώματος και τον προσδιορισμό των προσώπων που τυχόν ευθύνονται, καθώς και στη διερεύνηση των συνθηκών κάτω από τις οποίες αυτό έχει τελεσθεί. Η εκκλησιαστική διοικητική εξέταση δεν συνιστά έναρξη πειθαρχικής δίωξης.

2. Η εκκλησιαστική διοικητική εξέταση διατάσσεται από οποιονδήποτε πειθαρχικώς προϊστάμενο και ενεργείται από υπάλληλο μόνιμο ή μετακλητό ή αορίστου χρόνου ή επί θητεία του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου. Η ενέργεια της εκκλησιαστικής διοικητικής εξετάσεως μπορεί να ανατίθεται και σε υπάλληλο άλλου εκκλησιαστικού νομικού προσώπου, μετά από έγκρισή του. Η εκκλησιαστική διοικητική εξέταση περατώνεται εντός δύο (2) μηνών από την ημερομηνία που κοινοποιήθηκε στον υπάλληλο η απόφαση αναθέσεως διεξαγωγής της. Ο υπάλληλος, ο οποίος διεξάγει την εκκλησιαστική διοικητική εξέταση, μπορεί να ζητήσει, με αιτιολογημένη αίτησή του, παράταση της προθεσμίας αυτής έως ένα (1) μήνα. Αν ο υπάλληλος, στον οποίο αποδίδεται η διάπραξη του πειθαρχικού παραπτώματος, είναι προϊστάμενος οργανικής μονάδας οποιουδήποτε επιπέδου, η εντολή για διενέργεια εκκλησιαστικής διοικητικής εξετάσεως ανατίθεται σε προϊστάμενο τουλάχιστον ίδιου επιπέδου οργανικής μονάδας.

3. Κατά την εξέταση του υπαλλήλου, στον οποίο αποδίδεται η διάπραξη πειθαρχικού παραπτώματος, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 113 παράγραφος 3 και 115 του παρόντος.

4. Η εκκλησιαστική διοικητική εξέταση ολοκληρώνεται με την υποβολή αιτιολογημένης εκθέσεως του υπαλλήλου που την ενεργεί. Η έκθεση αυτή υποβάλλεται, με όλα τα στοιχεία που συγκεντρώθηκαν, στον πειθαρχικώς προϊστάμενο ο οποίος διέταξε τη διενέργεια της εξετάσεως.

Εφ' όσον με την έκθεση διαπιστώνεται η διάπραξη πειθαρχικού παραπτώματος από συγκεκριμένο υπάλληλο, ο πειθαρχικώς προϊστάμενος ασκεί την πειθαρχική δίωξη εντός τριών (3) μηνών από την υποβολή της εκθέσεως.

5. Διατάξεις που προβλέπουν τη διενέργεια ένορκων διοικητικών εξετάσεων οποιασδήποτε μορφής από ειδικά όργανα δεν θίγονται.

6. Οι διατάξεις των παρ. 5, 7 και 8 του άρθρου 110, καθώς και οι διατάξεις των άρθρων 112 και 114 του παρόντος, εφαρμόζονται αναλόγως.

Άρθρο 110

Πειθαρχική ανάκριση

1. Πειθαρχική ανάκριση διεξάγεται υποχρεωτικώς κατά τη διαδικασία ενώπιον του Πειθαρχικού Συμβουλίου. Κατ' εξαίρεση δεν είναι υποχρεωτική η ανάκριση στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) όταν τα πραγματικά περιστατικά που συνιστούν την αντικειμενική υπόσταση του πειθαρχικού παραπτώματος προκύπτουν από τον φάκελο κατά τρόπο αναμφισβήτητο,

β) όταν ο υπάλληλος ομολογεί με την απολογία του κατά τρόπο μη επιδεχόμενο αμφισβήτηση ότι διέπραξε το πειθαρχικό παράπτωμα,

γ) όταν ο υπάλληλος συλλαμβάνεται επ' αυτοφώρω κατά την διάπραξη ποινικού αδικήματος που αποτελεί συγχρόνως και πειθαρχικό παράπτωμα,

δ) όταν έχει προηγηθεί ανάκριση ή προανάκριση συμφώνως προς τις διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για ποινικό αδίκημα που αποτελεί και πειθαρχικό παράπτωμα,

ε) όταν έχει διενεργηθεί, πριν την έκδοση του παραπεμπτηρίου εγγράφου, Ε.Δ.Ε. ή άλλη εκκλησιαστική εξέταση, κατά την οποία διαπιστώθηκε διάπραξη πειθαρχικού παραπτώματος από συγκεκριμένο υπάλληλο. Το ίδιο ισχύει όταν η διάπραξη πειθαρχικού παραπτώματος προκύπτει από έκθεση δικαστικού οργάνου ή άλλου ελεγκτικού οργάνου.

2. Η πειθαρχική ανάκριση διεξάγεται από υπάλληλο τουλάχιστον ομοιόβαθμο του διωκόμενου, που μπορεί να είναι και μέλος του Πειθαρχικού Συμβουλίου. Αν σε εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου δεν υπάρχει επαρκής αριθμός υπαλλήλων, που να πληροί την ανωτέρω προϋπόθεση, η διεξαγωγή της πειθαρχικής ανακρίσεως ανατίθεται σε υπάλληλο άλλου εκκλησιαστικού νομικού προσώπου με έγκριση της προϊσταμένης αρχής του.

3. Δεν ενεργούν πειθαρχική ανάκριση: α) τα πρόσωπα στα οποία αποδίδεται το πειθαρχικό παράπτωμα, β) οι πειθαρχικώς προϊστάμενοι που έχουν εκδώσει την πειθαρχική απόφαση, η οποία κρίνεται κατ' έφεση, γ) τα πρόσωπα που έχουν ενεργήσει εκκλησιαστική διοικητική εξέταση και δ) τα πρόσωπα που έχουν ασκήσει την πειθαρχική δίωξη. Ο εγκαλούμενος μπορεί να ζητήσει με έγγραφη αίτηση μέσα σε τρεις (3) ημέρες από την κλήση του για εξέταση την εξαίρεση εκείνου που διεξάγει την ανάκριση. Στην αίτηση πρέπει να εκτίθενται κατά τρόπο σαφή και συγκεκριμένο οι λόγοι της εξαιρέσεως και να αναφέρονται τα στοιχεία στα οποία θεμελιώνονται οι προβαλλόμενοι ισχυρισμοί. Για την αίτηση εξαιρέσεως αποφασίζει το Πειθαρχικό Συμβούλιο χωρίς τη συμμετοχή εκείνου του οποίου ζητείται η εξαίρεση, που αναπληρώνεται νομίμως. Αν η αίτηση γίνει δεκτή, οι ανακριτικές πράξεις που στο μεταξύ ενεργήθηκαν είναι άκυρες και επαναλαμβάνονται εξ αρχής.

4. Όποιος διεξάγει ανάκριση δικαιούται να ενεργήσει ανακριτικές πράξεις και εκτός της έδρας του.

Επίσης, δικαιούται να ζητήσει την ενέργεια ανακριτικών πράξεων και εκτός της έδρας του από οποιαδήποτε εκκλησιαστική ή διοικητική αρχή.

5. Η πειθαρχική ανάκριση είναι μυστική.

6. Η πειθαρχική ανάκριση περατώνεται εντός μηνός από την ημερομηνία κοινοποιήσεως της σχετικής αποφάσεως του Πειθαρχικού Συμβουλίου στον υπάλληλο που θα την διενεργήσει, ο οποίος μπορεί να ζητήσει με αιτιολογημένη αίτησή του παράταση της προθεσμίας αυτής. Η παράταση αυτή δεν υπερβαίνει τον ένα (1) μήνα.

7. Η πειθαρχική ανάκριση μπορεί να επεκταθεί στην έρευνα και άλλων παραπτωμάτων του ίδιου υπαλλήλου, εφ' όσον προκύπτουν επαρκή στοιχεία.

8. Καθήκοντα γραμματέα εκτελεί υπάλληλος ο οποίος ορίζεται από τον ενεργούντα ή διατάσσοντα την ανάκριση.

Άρθρο 111

Ανακριτικές πράξεις

1. Ανακριτικές πράξεις είναι:

- α) η αυτοψία,
- β) η εξέταση μαρτύρων,
- γ) η πραγματογνωμοσύνη,
- δ) η εξέταση του διωκόμενου.

2. Δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο ανακριτικής πράξεως θέμα που κατά τον νόμο καλύπτεται από το απόρρητο της υπηρεσίας, εκτός αν συμφωνεί η αρμόδια υπηρεσία.

3. Για την ανακριτική πράξη συντάσσεται έκθεση που υπογράφεται από όσους συνέπραξαν. Αν κάποιος από τους μάρτυρες είναι αναλφάβητος ή αρνείται να υπογράψει ή βρίσκεται σε φυσική αδυναμία να υπογράψει, γίνεται σχετική μνεία στην έκθεση.

Άρθρο 112

Αυτοψία

1. Με την επιφύλαξη όσων ορίζονται στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 110 του παρόντος, η αυτοψία διενεργείται αυτοπροσώπως από εκείνον που διεξάγει την πειθαρχική ανάκριση με την παρουσία γραμματέα.

2. Η αυτοψία διοικητικών εγγράφων ή εγγράφων ιδιωτικών, που έχουν κατατεθεί σε δημόσια ή εκκλησιαστική αρχή, διενεργείται στον χώρο όπου φυλάσσονται.

3. Έγγραφα που κατέχονται από ιδιώτη παραδίδονται στον ανακριτή και επιστρέφονται υποχρεωτικώς μετά το τέλος της πειθαρχικής διαδικασίας. Ο ανακριτής, ύστερα από αίτηση του ιδιώτη, υποχρεούται να χορηγήσει ατελώς απόδειξη παραλαβής και επίσημο αντίγραφο των εγγράφων που παραλήφθηκαν. Κατ' εξαίρεση, η αυτοψία ιδιωτικών εγγράφων, τα οποία είναι απολύτως αναγκαία για την διεκπεραίωση τρέχουσας υποθέσεως του κατόχου τους ή άλλου προσώπου, διενεργείται από τον ανακριτή στον τόπο όπου βρίσκονται.

4. Αυτοψία μη εγγράφων επικοινωνιών διενεργείται μετά από εκτύπωσή τους, εφ' όσον είναι δυνατή, και το έντυπο της εκτύπωσης βεβαιώνεται υπογραφομένο και χρονολογούμενο από τον ανακριτή.

Άρθρο 113

Μάρτυρες

1. Οι μάρτυρες εξετάζονται ενόρκως, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

2. Η μη εμφάνιση ή η άρνηση καταθέσεως του μάρτυρα χωρίς εύλογη αιτία αποτελεί πειθαρχικό παράπτωμα, αν είναι υπάλληλος. Εύλογη αιτία θεωρείται και η συγγένεια του διωκόμενου με τον μάρτυρα σε ευθεία γραμμή ή έως και τον δεύτερο βαθμό σε πλάγια γραμμή.

3. Ο διωκόμενος δικαιούται κατά την διάρκεια της πειθαρχικής ανακρίσεως και της εκκλησιαστικής διοικητικής εξετάσεως και μέχρι το τέλος της εξετάσεώς του να ζητήσει εγγράφως την εξέταση μαρτύρων. Ο ανακριτής υποχρεούται να εξετάσει πέντε (5) τουλάχιστον από τους προτεινόμενους μάρτυρες.

4. Αν η εκκλησιαστική διοικητική εξέταση δεν στρεφόταν κατά συγκεκριμένου προσώπου, το Πειθαρχικό Συμβούλιο υποχρεούται να διενεργήσει συμπληρωματική ανάκριση, προκειμένου να παρασχεθεί η δυνατότητα στον διωκόμενο να εξετασθεί ανωμοτί ή να προτείνει την εξέταση μαρτύρων, εκτός εάν αυτός δηλώσει ενώπιον του Συμβουλίου ότι δεν επιθυμεί να εξετασθεί ανωμοτί ή να προτείνει την εξέταση μαρτύρων.

Άρθρο 114

Πραγματογνώμονες

Ως πραγματογνώμονες ορίζονται ιδιώτες ή εκκλησιαστικοί ή δημόσιοι υπάλληλοι ή υπάλληλοι νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και Ο.Τ.Α., καθώς και αξιωματικοί των ενόπλων δυνάμεων, των σωμάτων ασφαλείας και του λιμενικού σώματος. Οι πραγματογνώμονες, πριν από την διενέργεια της πραγματογνωμοσύνης, ορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Άρθρο 115

Εξέταση διωκόμενου

Κατά την πειθαρχική ανάκριση καλείται οπωσδήποτε για εξέταση ο διωκόμενος υπάλληλος τελευταίος. Ο υπάλληλος εξετάζεται ανωμοτί και μπορεί να παρίσταται μετά δικηγόρου. Η μη προσέλευση του διωκόμενου ή η άρνησή του να εξετασθεί, δεν εμποδίζει την πρόοδο της ανακρίσεως. Σε περίπτωση συμπληρώσεως της ανακρίσεως ο διωκόμενος καλείται εκ νέου για εξέταση, εάν προέκυψαν νέα στοιχεία.

Άρθρο 116

Ενέργειες μετά την ανάκριση

1. Ο πρόεδρος του Πειθαρχικού Συμβουλίου, όταν λάβει το παραπεμπτήριο έγγραφο, ορίζει ως εισηγητή της πειθαρχικής υποθέσεως ένα από τα μέλη του συμβουλίου, στο οποίο και παραδίδεται ο φάκελος.

2. Ο πρόεδρος του Πειθαρχικού Συμβουλίου, όταν διαβιβασθεί σε αυτόν το πόρισμα της πειθαρχικής ανακρίσεως ή, σε περίπτωση μη διενέργειας ανακρίσεως κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 110 του παρόντος, όταν κρίνει ότι η υπόθεση είναι ώριμη για συζήτηση, την εισάγει στο Πειθαρχικό Συμβούλιο για να αποφασίσει την κλήση σε απολογία του διωκόμενου υπαλλήλου ή την απαλλαγή του χωρίς αυτήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ

Απολογία

Άρθρο 117

Κλήση σε απολογία

1. Πειθαρχική ποινή δεν επιβάλλεται, εάν ο υπάλληλος δεν κληθεί προηγουμένως σε απολογία. Η εξέταση του διωκόμενου κατά το στάδιο της εκκλησιαστικής διοικητικής εξετάσεως ή της πειθαρχικής ανακρίσεως δεν αναπληρώνει την κλήση σε απολογία.

2. Στην κλήση σε απολογία καθορίζεται σαφώς το αποδιδόμενο πειθαρχικό παράπτωμα και τάσσεται εύλογη προθεσμία για απολογία. Η προθεσμία αυτή δεν μπορεί να είναι βραχύτερη από πέντε (5) ημέρες είτε καλείται σε απολογία από τον πειθαρχικώς προϊστάμενο είτε καλείται από το Διοικητικό Συμβούλιο ή άλλο συλλογικό όργανο διοικήσεως ή Πειθαρχικό Συμβούλιο. Η προθεσμία για απολογία μπορεί να παραταθεί μία μόνο φορά και έως το τριπλάσιο της αρχικής προθεσμίας, μετά από αιτιολογημένη έγγραφη αίτηση του διωκόμενου. Εκπρόθεσμη απολογία λαμβάνεται υποχρεωτικώς υπόψη, εφ' όσον υποβάλλεται πριν από την έκδοση της αποφάσεως. Η παράλειψη της κλήσεως σε απολογία καλύπτεται από την υποβολή έγγραφης απολογίας με πρωτοβουλία του διωκόμενου.

3. Όταν μετά την κλήση του διωκόμενου σε απολογία ακολουθεί παραπομπή σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 101 του παρόντος σε ανώτερο πειθαρχικώς προϊστάμενο ή στο Πειθαρχικό Συμβούλιο ή στα όργανα του άρθρου 102 του παρόντος, δεν απαιτείται νέα κλήση σε απολογία.

4. Μετά την κλήση σε απολογία, η υπόθεση περατούται με την έκδοση αποφάσεως.

Άρθρο 118

Απολογία

1. Η απολογία υποβάλλεται πάντοτε εγγράφως. Ενώπιον του διοικητικού συμβουλίου ή άλλου συλλογικού οργάνου διοικήσεως ή του Πειθαρχικού Συμβουλίου είναι δυνατό να επιτραπεί στον διωκόμενο και η προφορική συμπληρωματική απολογία. Επιτρέπεται η μαγνητοφώνηση της διαδικασίας απολογίας κατόπιν ενημερώσεως του διωκόμενου.

2. Η απολογία παραδίδεται με απόδειξη στο όργανο, το οποίο καλεί σε απολογία. Μπορεί όμως και να αποσταλεί ταχυδρομικώς με συστημένη επιστολή ή ηλεκτρονικό ταχυδρομείο. Στην περίπτωση του προηγουμένου εδαφίου το εμπρόθεσμο της υποβολής της κρίνεται από τον χρόνο της ταχυδρομώσεως.

3. Πριν από την απολογία ο διωκόμενος έχει δικαίωμα να ζητήσει να λάβει γνώση και αντίγραφα, με δαπάνες του, του φακέλου της πειθαρχικής υποθέσεως. Το γεγονός ότι έλαβε γνώση αποδεικνύεται με πράξη, η οποία υπογράφεται από τον υπάλληλο, ο οποίος τηρεί τον φάκελο, και τον διωκόμενο ή μόνο από τον πρώτο, αν ο δεύτερος αρνηθεί να υπογράψει. Αν ο διωκόμενος υπάλληλος δεν υπηρετεί στην έδρα του οργάνου που τον καλεί σε απολογία, του χορηγείται σχετική άδεια.

4. Με την απολογία του ο υπάλληλος έχει δικαίωμα να ζητήσει εύλογη προθεσμία για να υποβάλει έγγραφα στοιχεία. Η παροχή της προθεσμίας και η διάρκεια της εναπόκεινται στην κρίση του οργάνου, το οποίο τον καλεί σε απολογία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ

Διαδικασία ενώπιον Πειθαρχικού Συμβουλίου

Άρθρο 119

Προσδιορισμός ημέρας συνεδριάσεως -
Παράσταση διωκόμενου

1. Μετά την υποβολή της απολογίας ή την παρέλευση της προθεσμίας υποβολής της, ο πρόεδρος του Πειθαρχικού Συμβουλίου προσδιορίζει με πράξη του την ημέρα κατά την οποία θα συζητηθεί η υπόθεση. Η ημέρα, η ώρα και ο τόπος της συνεδριάσεως κοινοποιούνται κατά το άρθρο 121 στον διωκόμενο πριν από πέντε (5) τουλάχιστον πλήρεις ημέρες.

2. Ο διωκόμενος υπάλληλος έχει δικαίωμα να παραστεί είτε αυτοπροσώπως είτε διά ή μετά πληρεξουσίου δικηγόρου ενώπιον του Πειθαρχικού Συμβουλίου και των διοικητικών συμβουλίων ή άλλων συλλογικών οργάνων διοικήσεως των εκκλησιαστικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και αποχωρεί πριν από την έναρξη συζητήσεως, την ψηφοφορία και λήψη αποφάσεως. Η μη προσέλευση του διωκόμενου δεν εμποδίζει την πρόοδο της διαδικασίας.

3. Αν το Πειθαρχικό Συμβούλιο κρίνει ανεπαρκή τα αποδεικτικά στοιχεία, αναβάλλει την κρίση της υποθέσεως και διατάσσει συμπληρωματική ανάκριση.

4. Η υπηρεσία του διωκόμενου υποχρεούται να του χορηγήει ανάλογη άδεια για να προσέλθει ενώπιον πειθαρχικού οργάνου κατά την κρίση της υποθέσεώς του.

5. Πρακτικά τηρούνται κατά τις συνεδριάσεις των διοικητικών συμβουλίων ή άλλων συλλογικών οργάνων διοικήσεως των εκκλησιαστικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, όταν ενεργούν ως πειθαρχικά όργανα, από υπάλληλό τους που ορίζεται ως γραμματέας και υπογράφονται από τον πρόεδρό τους ή τον αναπληρωτή του και τον γραμματέα.

Άρθρο 120

Κωλύματα και εξαίρεση μελών
Πειθαρχικού Συμβουλίου

1. Μέλη του Πειθαρχικού Συμβουλίου, που δεν δικαιούνται να διεξάγουν ανάκριση σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 110 του παρόντος ή έχουν διενεργήσει πειθαρχική ανάκριση στην κρινόμενη υπόθεση, κωλύονται να μετάσχουν στη σύνθεσή του κατά την κρίση της υποθέσεως αυτής.

2. Ο διωκόμενος μπορεί με έγγραφη αίτησή του να ζητήσει την εξαίρεση μελών του Πειθαρχικού Συμβουλίου, με την προϋπόθεση ότι με τα υπόλοιπα μέλη, τακτικά και αναπληρωματικά, υπάρχει απαρτία. Η αίτηση αυτή, που υποβάλλεται δύο (2) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συζήτηση της υποθέσεως, πρέπει να περιέχει κατά τρόπο σαφή και συγκεκριμένο τους λόγους της εξαιρέσεως και να συνοδεύεται από τα στοιχεία με τα οποία αυτοί αποδεικνύονται. Για την αίτηση εξαιρέσεως το Πειθαρχικό Συμβούλιο αποφασίζει αιτιολογημένα με συμμετοχή των νομίμων αναπληρωτών των μελών των οποίων ζητείται η εξαίρεση. Τα μέλη που εξαιρούνται αντικαθίστανται από τα αναπληρωματικά τους. Αν εξαιρεθεί το τακτικό και το αναπληρωματικό του μέλος, το Συμβούλιο συνεδριάζει

με τα υπόλοιπα μέλη του, εφ' όσον έχει απαρτία. Η εξαίρεση αναπληρωματικού μέλους μπορεί να ζητηθεί και την ημέρα της συνεδριάσεως. Στην περίπτωση αυτή το Συμβούλιο αποφασίζει αμέσως επί της αιτήσεως εξαιρέσεως με τα υπόλοιπα μέλη του.

3. Στην περίπτωση της παρ. 4 του άρθρου 97 του παρόντος αποκλείεται να μετάσχει στο Πειθαρχικό Συμβούλιο ο ανακριτής ή αυτός που συμμετείχε στο Πειθαρχικό Συμβούλιο κατά την πρώτη κρίση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε

Γενικές διαδικαστικές διατάξεις

Άρθρο 121

Κοινοποιήσεις στον διωκόμενο

Η κλήση σε απολογία και κάθε πρόσκληση ή ειδοποίηση του υπαλλήλου επιδίδονται με δικαστικό επιμελητή ή άλλο εκκλησιαστικό ή δημόσιο όργανο στον ίδιο προσωπικά ή στην κατοικία που έχει δηλώσει στην υπηρεσία του, σε πρόσωπο με το οποίο συνοικεί ή στον Ιερό Ναό, όπου διακονεί, ή στην Ιερά Μονή όπου εγκαταβιοί, εάν πρόκειται για κληρικό ή μοναχό αντιστοίχως ή στης κατάσταση της υπηρεσίας, που εργάζεται. Για την επίδοση αυτή συντάσσεται αποδεικτικό. Εάν δεν καταστεί δυνατή η επίδοση λόγω απουσίας του υπαλλήλου ή των συνοίκων του, συντάσσεται σχετική έκθεση, το έγγραφο τοιχοκολλάται στον τόπο της επιδόσεως και συντάσσεται έκθεση που υπογράφεται από έναν μάρτυρα. Σε περίπτωση αγνώστου διαμονής του υπαλλήλου το έγγραφο τοιχοκολλάται στο κατάστημα της υπηρεσίας του υπαλλήλου και συντάσσεται έκθεση που υπογράφεται από έναν μάρτυρα. Σε περίπτωση αρνήσεως παραλαβής, το έγγραφο τοιχοκολλάται στον τόπο της επιδόσεως και αυτός που διενεργεί την επίδοση συντάσσει πράξη, στην οποία βεβαιώνεται η άρνηση από τον ίδιο και υπογράφεται και από έναν μάρτυρα.

Άρθρο 122

Εκτίμηση αποδείξεων

1. Το πειθαρχικό όργανο εκτιμά ελεύθερα τις αποδείξεις. Για να μορφώσει την κρίση του, μπορεί να λάβει υπόψη του και αποδεικτικά στοιχεία που δεν προκύπτουν από την πειθαρχική διαδικασία, αλλά από άλλη νόμιμη διαδικασία, εφ' όσον έλαβε γνώση τους ο διωκόμενος.

2. Συναφή πειθαρχικά παραπτώματα, τα οποία διαπιστώνονται κατά την εκτίμηση των αποδείξεων, δύνανται να αποτελέσουν αντικείμενο της ίδιας πειθαρχικής κρίσεως, ακόμα και εάν δεν περιλαμβάνονται στο έγγραφο ασκήσεως διώξεως ή στο παραπεμπτήριο έγγραφο, μόνον εφ' όσον ο διωκόμενος κληθεί σε απολογία και γι' αυτά.

3. Η κρίση πρέπει να στηρίζεται σε αποδεδειγμένα πραγματικά γεγονότα και να είναι ειδικώς αιτιολογημένη.

Άρθρο 123

Πειθαρχική απόφαση

1. Η πειθαρχική απόφαση διατυπώνεται εγγράφως.
2. Στην απόφαση μνημονεύονται:
 - α) ο τόπος και ο χρόνος εκδόσεώς της,

β) το ονοματεπώνυμο, η ιδιότητα και ο βαθμός πειθαρχικού οργάνου ή των μελών του διοικητικού συμβουλίου ή του Πειθαρχικού Συμβουλίου,

γ) το ονοματεπώνυμο, η ιδιότητα και ο βαθμός του κρινομένου,

δ) τα πραγματικά περιστατικά και στοιχεία που συλλογίζονται την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση του πειθαρχικού παραπτώματος, προσδιορισμένα κατά τόπο και χρόνο,

ε) η υποβολή ή όχι απολογίας,

στ) η αιτιολογία της απόφασης,

ζ) η γνώμη των μελών του συλλογικού οργάνου που μειοψήφησαν και

η) η απαλλαγή του κρινομένου ή η ποινή που του επιβάλλεται.

Αν η πειθαρχική απόφαση περί της ενοχής του διωκόμενου λαμβάνεται κατά πλειοψηφία, όλα τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου ή Πειθαρχικού Συμβουλίου ψηφίζουν για την επιβλητέα ποινή. Λευκή ψήφος ή αποχή από την ψηφοφορία δεν επιτρέπεται. Η παράλειψη των στοιχείων που αναφέρονται στις περιπτώσεις α', β' και γ' εκτός του ονοματεπώνυμου, δεν συνεπάγεται ακυρότητα της απόφασης, εφ' όσον αυτά προκύπτουν από τον φάκελο της υποθέσεως.

3. Η πειθαρχική απόφαση υπογράφεται από το όργανο που την εκδίδει. Όταν αυτή εκδίδεται από συλλογικό όργανο, υπογράφεται από τον πρόεδρο και τον γραμματέα.

4. Η πειθαρχική απόφαση κοινοποιείται σε αντίγραφο με τη φροντίδα της υπηρεσίας στον υπάλληλο και γνωστοποιείται στα όργανα που δικαιούνται να ασκήσουν έφεση. Η κοινοποίηση της απόφασης στον υπάλληλο ενεργείται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 121 του παρόντος. Στον υπάλληλο γνωστοποιείται επίσης η τυχόν δυνατότητα ασκήσεως εφέσεως, κατά περίπτωση, ενώπιον του Α.Υ.Σ.Ε. και η σχετική προθεσμία ασκήσεώς της.

5. Η οριστική πειθαρχική απόφαση, η οποία κρίνει την ενοχή ή και την ποινή, δεν ανακαλείται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ

Έφεση - Επανάληψη πειθαρχικής διαδικασίας

Άρθρο 124

Έφεση

1. Οι πειθαρχικές αποφάσεις των πειθαρχικών προϊσταμένων και των συλλογικών οργάνων του παρόντος, υπόκεινται σε έφεση ενώπιον του Α.Υ.Σ.Ε.. Ο ενδιαφερόμενος ενημερώνεται υποχρεωτικώς και εγγράφως για το δικαίωμά του να ασκήσει την ανωτέρω έφεση (ενδικοφανή προσφυγή), ειδάλλως το ένδικο βοήθημά του δεν είναι απαράδεκτο λόγω μη ασκήσεως της εφέσεως.

2. Οι αποφάσεις του Πειθαρχικού Συμβουλίου υπόκεινται σε έφεση ενώπιον του Α.Υ.Σ.Ε., από τον υπάλληλο που τιμωρήθηκε ή από τον πειθαρχικώς προϊστάμενό του ή τον οικείο Μητροπολίτη ή τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου ή άλλου συλλογικού οργάνου διοικήσεως του οικείου νομικού προσώπου ή τον Αρχιγραμματέα της Ιεράς Συνόδου κατά περίπτωση.

3. Ειδικότερα έφεση ενώπιον του Α.Υ.Σ.Ε. δικαιούνται να ασκήσουν:

α) ο υπάλληλος που τιμωρήθηκε και

β) υπέρ της διοικήσεως ή υπέρ του υπαλλήλου, κάθε πειθαρχικώς προϊστάμενος, οι Μητροπολίτες, οι Πρόεδροι των συλλογικών οργάνων του άρθρου 102 και ο Αρχιγραμματέας της Ιεράς Συνόδου.

4. Η έφεση ασκείται μέσα σε προθεσμία είκοσι (20) ημερών από την κοινοποίηση της αποφάσεως ή την πλήρη γνώση αυτής από τον υπάλληλο ή από την περιέλευσή της στα όργανα που δικαιούνται να ασκήσουν έφεση. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά είκοσι (20) ημέρες για εκείνους που διαμένουν στο εξωτερικό.

Ειδικά στην περίπτωση επιβολής ποινής προστίμου αποδοχών, όταν ασκείται έφεση υπέρ της διοικήσεως, η προθεσμία για την άσκηση εφέσεως εκ μέρους του υπαλλήλου αρχίζει από την κοινοποίηση σε αυτόν αντιγράφων της πειθαρχικής αποφάσεως και της εφέσεως υπέρ της διοικήσεως ή από την πλήρη γνώση αυτών.

5. Το Α.Υ.Σ.Ε., όταν κρίνει μετά από έφεση του υπαλλήλου ή υπέρ του, δεν δύναται να χειροτερεύσει τη θέση του. Όταν κρίνει έφεση υπέρ της διοικήσεως, δεν δύναται να επιβάλει ελαφρύτερη ποινή από αυτήν που επιβλήθηκε. Όταν ασκούνται εφέσεις τόσο από τον υπάλληλο, όσο και υπέρ της διοικήσεως, το Α.Υ.Σ.Ε. τις κρίνει από κοινού και δεν δεσμεύεται ως προς την ποινή που θα επιβάλει.

6. Η προθεσμία για την άσκηση εφέσεως και η άσκησή της αναστέλλουν την εκτέλεση της πειθαρχικής αποφάσεως. Το Πειθαρχικό Συμβούλιο μπορεί να αποφασίζει την άμεση εκτέλεση της πειθαρχικής αποφάσεως, αν συντρέχουν λόγοι συμφέροντος της υπηρεσίας, εκτός εάν με αυτήν έχει επιβληθεί η πειθαρχική ποινή της οριστικής παύσεως ή του υποβιβασμού.

7. Η έφεση κατά των αποφάσεων των πειθαρχικώς προϊσταμένων κατατίθεται, με ποινή απαραδέκτου στο Α.Υ.Σ.Ε., αυτοπροσώπως ή με συστημένη αλληλογραφία, συντασσόμενης εκθέσεως καταθέσεως που υπογράφεται από τον Γραμματέα του Πειθαρχικού Συμβουλίου και τον εκκαλούντα ή τον πληρεξούσιό του σε περίπτωση αυτοπρόσωπης καταθέσεως. Το Πειθαρχικό Συμβούλιο διαβιβάζει την έφεση αμελλητί στο Α.Υ.Σ.Ε. με τον πλήρη φάκελο της πειθαρχικής υποθέσεως. Στις περιπτώσεις αποστολής της εφέσεως με συστημένη αλληλογραφία, ως ημερομηνία καταθέσεως λογίζεται η ημερομηνία καταθέσεως της συστημένης αλληλογραφίας στο ταχυδρομικό κατάστημα.

Άρθρο 125

Προσφυγή

1. Δικαίωμα προσφυγής ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας έχουν οι μόνιμοι υπάλληλοι κατά των αποφάσεων του Α.Υ.Σ.Ε. που επιβάλλουν τις πειθαρχικές ποινές του υποβιβασμού ή της οριστικής παύσεως.

2. Δικαίωμα προσφυγής ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου έχουν οι μόνιμοι υπάλληλοι κατά όλων των πειθαρχικών αποφάσεων που επιβάλλουν ποινές κατώτερες του υποβιβασμού.

3. Η προθεσμία για την άσκηση της ανωτέρω προσφυγής αρχίζει από την κοινοποίηση ή την πλήρη γνώση της αποφάσεως. Η προθεσμία και η άσκηση της προσφυγής ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας ή του

αρμοδίου Διοικητικού Εφετείου διέπονται από τις κείμενες διατάξεις περί των δικαστηρίων αυτών με την επιφύλαξη της επομένης παραγράφου.

4. Μόνη η προθεσμία για την άσκηση της προσφυγής και η άσκησή της δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της πειθαρχικής απόφασης, με εξαίρεση τις πειθαρχικές αποφάσεις που επιβάλλουν την ποινή της οριστικής παύσεως ή του υποβιβασμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε

Άρθρο 126

Επανάληψη της πειθαρχικής διαδικασίας

1. Την επανάληψη της πειθαρχικής διαδικασίας, σύμφωνα με τις παρ. 4 και 5 του άρθρου 97 του παρόντος, επιτρέπεται να ζητήσουν:

α) τα όργανα των παρ. 1 και 2 του άρθρου 106 του παρόντος, όταν έχει εκδοθεί καταδικαστική ποινική απόφαση και

β) ο υπάλληλος, όταν έχει εκδοθεί αθωωτική ποινική απόφαση εντός αποκλειστικής προθεσμίας ενός (1) έτους από την δημοσίευσή της.

2. Η αίτηση για την επανάληψη της πειθαρχικής διαδικασίας απευθύνεται στο αρμόδιο Πειθαρχικό Συμβούλιο ή στο Α.Υ.Σ.Ε. κατά περίπτωση.

3. Αν έχει εκδοθεί καταδικαστική ποινική απόφαση, κατά την επανάληψη της πειθαρχικής διαδικασίας μπορεί να επιβληθεί πειθαρχική ποινή ανώτερη από αυτήν που είχε επιβληθεί. Αν έχει εκδοθεί αθωωτική ποινική απόφαση, μπορεί να επιβληθεί ελαφρύτερη ποινή ή να απαλλαγεί ο υπάλληλος. Αν ο υπάλληλος είχε τιμωρηθεί με οριστική ή προσωρινή παύση ή υποβιβασμό, το Πειθαρχικό Συμβούλιο ή το Α.Υ.Σ.Ε. μπορεί μετά την επανάληψη της πειθαρχικής διαδικασίας και την έκδοση αποφάσεως του Πειθαρχικού Συμβουλίου ή του Α.Υ.Σ.Ε. να αποφασίσει και την βαθμολογική ή μισθολογική του αποκατάσταση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ

Εκτέλεση αποφάσεως - Διαγραφή ποινών - Δαπάνες

Άρθρο 127

Εκτέλεση αποφάσεως

1. Η τελεσίδικη πειθαρχική απόφαση εκτελείται υποχρεωτικώς. Η εκτέλεση γίνεται από την οικεία υπηρεσία ή το εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου. Παράλειψη εκτελέσεως της ποινής αποτελεί πειθαρχικό παράπτωμα.

2. Σε περίπτωση απορρίψεως προσφυγής κατά αποφάσεως που επιβάλλει την ποινή της οριστικής παύσεως, η λύση της υπαλληλικής σχέσεως επέρχεται αυτοδικαίως από την δημοσίευση της αποφάσεως του Συμβουλίου της Επικρατείας.

3. Κατά τον χρόνο της προσωρινής παύσεως ο υπάλληλος απέχει από κάθε υπηρεσία. Ο χρόνος της προσωρινής παύσεως δεν θεωρείται χρόνος πραγματικής υπηρεσίας.

4. Όποιος τιμωρείται με υποβιβασμό δεν κρίνεται για προαγωγή ούτε συμμετέχει στην διαδικασία επιλογής προϊσταμένων, πριν παρέλθει από την ημερομηνία εκτε-

λέσεως της πειθαρχικής αποφάσεως χρονικό διάστημα ίσο με τον χρόνο που απαιτείται για προαγωγή.

5. Η πειθαρχική απόφαση, η οποία επιβάλλει πρόστιμο ως ποινή ή χρηματικό ποσό ως διοικητική κύρωση, εκτελείται από τον προϊστάμενο της υπηρεσίας που εντέλλεται την πληρωμή των αποδοχών του υπαλλήλου. Αν λυθεί η υπαλληλική σχέση, το πρόστιμο και το ποσό της διοικητικής κυρώσεως εισπράττεται σύμφωνα με τις διατάξεις για την διοικητική εκτέλεση και είσπραξη εσόδων. Για την καταβολή βαρύνεται αποκλειστικά ο υπάλληλος που τιμωρήθηκε και όχι οι κληρονόμοι του. Το πρόστιμο υπολογίζεται στις αποδοχές που λαμβάνει ο υπάλληλος κατά τον χρόνο εκδόσεως της πρωτοβάθμιας πειθαρχικής αποφάσεως. Όταν αυτό ορίζεται έως το ένα πέμπτο (1/5) των αποδοχών του, παρακρατείται εφ' άπαξ από τις αποδοχές του πρώτου μήνα μετά την τελεσίδικια της αποφάσεως. Όταν είναι μεγαλύτερο, παρακρατείται τμηματικώς κατά μήνα. Η μηνιαία παρακράτηση καθορίζεται με την πειθαρχική απόφαση και δεν επιτρέπεται να είναι ανώτερη από το ένα πέμπτο (1/5) των αποδοχών του υπαλλήλου.

6. Σε περίπτωση που ο διωκόμενος υπάλληλος αθωωθεί αμετάκλητα, περίληψη της αποφάσεως αναρτάται στο διαδίκτυο ή δημοσιοποιείται με κάθε πρόσφορο τρόπο.

Άρθρο 128

Διαγραφή πειθαρχικών ποινών

1. Διαγράφονται αυτοδικαίως η ποινή της επιπλήξεως μετά τρία (3) έτη, του προστίμου μετά οκτώ (8) έτη και οι λοιπές ποινές, εκτός από τις ποινές της οριστικής και προσωρινής παύσεως και του υποβιβασμού, μετά δέκα (10) έτη, εφ' όσον κατά το αντίστοιχο χρονικό διάστημα ο υπάλληλος δεν τιμωρήθηκε με άλλη ποινή. Ο χρόνος της διαγραφής υπολογίζεται από την εκτέλεση της πειθαρχικής ποινής.

2. Ο πειθαρχικός φάκελος ποινής που διαγράφεται, αφαιρείται από το προσωπικό μητρώο και τον ατομικό φάκελο του υπαλλήλου, τίθεται στο αρχείο της υπηρεσίας και δεν επιτρέπεται εφεξής να αποτελεί στοιχείο κρίσεώς του.

Άρθρο 129

Δαπάνες πειθαρχικής διαδικασίας

1. Η πειθαρχική διαδικασία διεξάγεται ατελώς.
2. Όταν διατάσσεται πραγματογνωμοσύνη, οι αμοιβές των πραγματογνωμόνων εκκαθαρίζονται από το πειθαρχικό όργανο και καταβάλλονται από το οικείο εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου.

ΜΕΡΟΣ ΣΤ

Λύση υπαλληλικής σχέσεως

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α

Λύση υπαλληλικής σχέσεως

Άρθρο 130

Λόγοι λύσεως

Η υπαλληλική σχέση λύεται με τον θάνατο, την αποδοχή της παραιτήσεως, την έκπτωση και την απόλυση του υπαλλήλου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Παραίτηση

Άρθρο 131 Παραίτηση

1. Η παραίτηση αποτελεί δικαίωμα του υπαλλήλου και υποβάλλεται εγγράφως. Αίρεση, όρος ή προθεσμία στην αίτηση παραίτησεως θεωρούνται ότι δεν έχουν γραφεί.

2. Η παραίτηση θεωρείται ότι δεν έχει υποβληθεί αν κατά τον χρόνο της υποβολής της εκκρεμεί ποινική δίωξη για αδίκημα που κωλύει τον διορισμό ή πρόσληψη ή επισύρει οριστική παύση ή εκκρεμεί πειθαρχική δίωξη για παράπτωμα που μπορεί να επισύρει την ποινή της οριστικής παύσεως ή αν η ποινική ή πειθαρχική δίωξη ασκηθεί μέσα σε δύο (2) μήνες από την υποβολή της αιτήσεως παραίτησεως και πριν από την αποδοχή της.

3. Ο υπάλληλος, που έχει τις υποχρεώσεις του άρθρου 58, δεν έχει δικαίωμα να παραιτηθεί πριν λήξει ο χρόνος που ορίζεται στην διάταξη αυτήν.

4. Ο υπάλληλος μέσα σε αποκλειστική προθεσμία ενός (1) μήνα από την υποβολή της αιτήσεως παραίτησεως μπορεί να την ανακαλέσει εγγράφως, εφ' όσον αυτή δεν έχει γίνει αποδεκτή σύμφωνα με την επόμενη παράγραφο.

5. Η αίτηση παραίτησεως του μονίμου ή του μετακλητού ή επί θητεία υπαλλήλου γίνεται αποδεκτή με πράξη που εκδίδεται από το αρμόδιο όργανο και δημοσιεύεται σε περίληψη στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Η υπηρεσία δεν μπορεί να κάνει αποδεκτή την αίτηση παραίτησεως πριν από την πάροδο δέκα πέντε (15) ημερών από την υποβολή της. Αν μέσα σε δέκα πέντε (15) ημέρες από την πάροδο δέκα πέντε (15) ημερών από την υποβολή της αιτήσεως παραίτησεως ο υπάλληλος επανέλθει με δεύτερη αίτηση, εμμένοντας στην παραίτησή του, αυτή γίνεται αυτοδικαίως αποδεκτή και λύεται η υπαλληλική σχέση από την ημέρα υποβολής της δεύτερης αιτήσεως σε κάθε περίπτωση.

Η αίτηση παραίτησεως θεωρείται ότι έχει γίνει αποδεκτή και λύεται αυτοδικαίως η υπαλληλική σχέση, αν παρέλθει άπρακτη προθεσμία δύο (2) μηνών από την υποβολή της. Για την λύση της υπαλληλικής σχέσεως εκδίδεται διαπιστωτική πράξη, περίληψη της οποίας δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

6. Στην περίπτωση ασκήσεως πειθαρχικής δίωξεως μετά την υποβολή αιτήσεως παραίτησεως, εφ' όσον η πειθαρχική υπόθεση δεν εκδικασθεί σε πρώτο βαθμό εντός έξι (6) μηνών, ο υπάλληλος δικαιούται να υποβάλει νέα αίτηση παραίτησεως κατά τους όρους της παραγράφου 5.

7. Οι διατάξεις του αστικού και εργατικού δικαίου διέπουν την παραίτηση του εκκλησιαστικού υπαλλήλου με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ Έκπτωση

Άρθρο 132 Αυτοδίκαιη έκπτωση λόγω ποινικής καταδίκης

1. Ο υπάλληλος εκπίπτει αυτοδικαίως της υπηρεσίας, εφ' όσον με αμετάκλητη δικαστική απόφαση:

α) καταδικασθεί σε ποινή τουλάχιστον πρόσκαιρης καθέρξεως ή σε οποιαδήποτε ποινή για αδίκημα από τα αναφερόμενα στην περ. η' της παρ. 1 του άρθρου 5 ή που επισύρει οριστική παύση

ή σε οποιαδήποτε ποινή για λιποταξία,

β) του επιβληθεί στέρηση πολιτικών δικαιωμάτων,

γ) καταδικασθεί σε οποιαδήποτε ποινή για οποιοδήποτε έγκλημα κατά της γενετήσιας ελευθερίας ή για οποιοδήποτε έγκλημα οικονομικής εκμεταλλεύσεως της γενετήσιας ζωής.

2. Η έκπτωση επέρχεται από την ημερομηνία δημοσίευσής της αμετάκλητης καταδικαστικής αποφάσεως. Για την έκπτωση εκδίδεται διαπιστωτική πράξη, περίληψη της οποίας δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 133

Επαναφορά στην υπηρεσία μετά από έκπτωση

1. Υπάλληλος που εξέπεσε, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 132 του παρόντος, επανέρχεται στην υπηρεσία από την οποία εξέπεσε, μετά από έκδοση προεδρικού διατάγματος κατά την παρ. 1 του άρθρου 47 του Συντάγματος, το οποίο αίρει τις συνέπειες της ποινής.

2. Η επαναφορά γίνεται σε κενή οργανική θέση με απόφαση του οικείου εκκλησιαστικού νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου με απόφαση του Μητροπολίτη, ή του Διοικητικού Συμβουλίου ή άλλου συλλογικού οργάνου διοικήσεως ή της Δ.Ι.Σ. κατά περίπτωση. Αν δεν υπάρχει κενή θέση, επαναφέρεται σε προσωποπαγή θέση που συνιστάται με την απόφαση επαναφοράς και καταλαμβάνει την πρώτη θέση που θα κενωθεί, οπότε καταργείται αυτοδικαίως η προσωποπαγής θέση.

Άρθρο 134

Έκπτωση λόγω απώλειας ιθαγένειας

Ο υπάλληλος εκπίπτει αυτοδικαίως της υπηρεσίας από την ημερομηνία που απώλεσε την ελληνική ιθαγένεια ή την ιθαγένεια κράτους - μέλους της Ευρωπαϊκής Ενώσεως. Για την έκπτωση εκδίδεται διαπιστωτική πράξη, περίληψη της οποίας δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Απόλυση

Άρθρο 135 Λόγοι απολύσεως

Ο υπάλληλος απολύεται μόνο για τους επόμενους λόγους:

α) επιβολή της πειθαρχικής ποινής της οριστικής παύσεως,

β) σωματική ή πνευματική ανικανότητα,

γ) κατάργηση της θέσεως στην οποία υπηρετεί,

δ) συμπλήρωση ορίου ηλικίας,

ε) μη προαγωγή λόγω ακαταλληλότητας για δύο (2) συνεχόμενες φορές.

Άρθρο 136

Απόλυση για σωματική ή πνευματική ανικανότητα

1. Ο υπάλληλος απολύεται ύστερα από απόφαση του

Υπηρεσιακού Συμβουλίου, αν διαπιστωθεί σωματική ή πνευματική ανικανότητα, σύμφωνα με τον παρόντα Κανονισμό. Δεν απολύεται ο υπάλληλος αν η ανικανότητά του επιτρέπει την άσκηση άλλων καθηκόντων και υφίσταται σχετική οργανική θέση ή εργασιακή ανάγκη.

2. Ο μόνιμος υπάλληλος που απολύεται σύμφωνα με την παρ. 1 του παρόντος άρθρου αναδιορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 24 του παρόντος Κανονισμού.

Άρθρο 137

Απόλυση λόγω καταργήσεως θέσεως

1. Ο υπάλληλος απολύεται, αν καταργηθεί η θέση στην οποία υπηρετεί.

2. Αν καταργηθούν ορισμένες μόνο θέσεις του ίδιου κλάδου, απολύονται οι υπάλληλοι, οι οποίοι συγκεντρώνουν τα λιγότερα ουσιαστικά προσόντα, ύστερα από απόφαση του Υπηρεσιακού Συμβουλίου. Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται προσφυγή στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

3. Τα ανωτέρω ισχύουν και σε περίπτωση καταργήσεως θέσεων μετά από συγχώνευση κλάδων ή υπηρεσιών.

4. Οι κατά τις ανωτέρω διατάξεις προς απόλυση υπάλληλοι δικαιούνται, με αίτησή τους, να μεταταγούν σε κενή οργανική θέση άλλης εκκλησιαστικής αρχής ή δημόσιας υπηρεσίας ή κάθε είδους Ν.Π.Δ.Δ. ή Ο.Τ.Α. κατά τον παρόντα Κανονισμό.

5. Ο υπάλληλος δικαιούται να επαναδιορισθεί, αν επανασυσταθεί η ίδια ή όμοια θέση μέσα σε ένα (1) έτος από την απόλυσή του.

Άρθρο 138

Αυτοδικαίη απόλυση λόγω ορίου ηλικίας

1. Ο υπάλληλος απολύεται αυτοδικαίως από την υπηρεσία με την συμπλήρωση του εξηκοστού εβδόμου (67ου) έτους της ηλικίας του.

2. Ο υπάλληλος με αίτησή του, που υποβάλλεται έξι (6) μήνες πριν την συμπλήρωση του ορίου της παραγράφου 1, δύναται να ζητήσει να παραμείνει στην υπηρεσία για ορισμένο χρόνο, και η αίτηση κρίνεται κατά την διακριτική ευχέρεια και τις υπηρεσιακές ανάγκες του φορέως και δύναται να γίνει δεκτή, εν όλω ή εν μέρει, μετά από γνώμη του Υπηρεσιακού Συμβουλίου.

3. Ως ημέρα γεννήσεως, για την εφαρμογή των προηγούμενων παραγράφων, θεωρείται η 31η Δεκεμβρίου του έτους γεννήσεως.

4. Ως πραγματική υπηρεσία θεωρείται κάθε υπηρεσία που έχει παρασχεθεί στο Δημόσιο, εκκλησιαστικό ή κρατικό νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ή Ο.Τ.Α. με σχέση εργασίας δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου ή που αναγνωρίζεται ως πραγματική υπηρεσία με βάση ειδικές διατάξεις. Ο χρόνος στρατεύσεως πριν από την έναρξη της υπαλληλικής ή εργασιακής σχέσεως δεν θεωρείται χρόνος πραγματικής υπηρεσίας.

Άρθρο 139

Πράξη λύσεως της υπαλληλικής σχέσεως

1. Η υπαλληλική σχέση για τους λόγους του άρθρου 135 λύεται με απόφαση του Πρόεδρου της Ιεράς Συνόδου ή του Μητροπολίτη ή του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου ή άλλου συλλογικού οργάνου διοικήσεως

των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου κατά περίπτωση, περίληψη της οποίας δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

2. Εκτός από τις περιπτώσεις αυτοδικαίης λύσεως, η υπαλληλική σχέση λύεται με την κοινοποίηση της αποφάσεως λύσεως στον ενδιαφερόμενο. Αν η απόφαση αυτή δεν κοινοποιηθεί μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από τη δημοσίευσή της, η υπαλληλική σχέση λύεται αυτοδικαίως από την πάροδο του εικοσαημέρου.

Άρθρο 140

Λύση συμβάσεως προσωπικού ιδιωτικού δικαίου

1. Η σύμβαση εργασίας Ιδιωτικού Δικαίου Αορίστου Χρόνου εργαζομένου λύεται:

α) για τους λόγους για τους οποίους λύεται η υπαλληλική σχέση των μονίμων υπαλλήλων κατά τον παρόντα Κανονισμό με την επιφύλαξη του τελευταίου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 92 του παρόντος Κανονισμού,

β) λόγω καταγγελίας από την υπηρεσία για υπαλληλους που δεν κατέχουν οργανική θέση ή λόγω καταγγελίας από τον εργαζόμενο. Στην περίπτωση απολύσεως λόγω καταργήσεως θέσεως ή καταγγελίας από την υπηρεσία ή λόγω συμπληρώσεως του ορίου ηλικίας ισχύουν οι προϋποθέσεις κύρους και η αποζημίωση που προβλέπεται από τις διατάξεις αστικού και εργατικού δικαίου που διέπουν τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα. Ως καταγγελία από τον εργαζόμενο (οικειοθελής αποχώρηση) θεωρείται και η αδικαιολόγητη αποχή από τα καθήκοντά του για τριάντα (30) συναπτές ημέρες, οπότε εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις του αστικού και εργατικού δικαίου για τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα. Στην περίπτωση λύσεως, εκτός της περιπτώσεως καταγγελίας από τον εργαζόμενο, εφαρμόζεται το άρθρο 135 του παρόντος.

2. Η σύμβαση εργασίας Ιδιωτικού Δικαίου Ορισμένου Χρόνου λύεται αυτοδικαίως με την πάροδο του συμφωνημένου χρόνου διάρκειάς της είτε νωρίτερα για σπουδαίο λόγο.»

Άρθρο 7

Τα άρθρα 148-149 του Κανονισμού της Εκκλησίας της Ελλάδος υπ' αρ. 5/1978 (Α' 48) καταργούνται και αντικαθίστανται ως ακολούθως:

«ΜΕΡΟΣ ΕΝΑΤΟ

Μετακλητοί Υπάλληλοι

Άρθρο 148

1. Οι υπάλληλοι που διορίζονται σε θέσεις μετακλητών υπαλλήλων (μετακλητοί υπάλληλοι) εκτελούν για αόριστο χρόνο την ανατιθέμενη σε αυτούς υπηρεσία και απολύονται οποτεδήποτε άνευ αποζημιώσεως από το αρμόδιο για διορισμό όργανο.

2. Κληρικοί διοριζόμενοι καθ' οιονδήποτε τρόπο σε οποιοσδήποτε θέσεις εκκλησιαστικών υπαλλήλων θεωρούνται πάντοτε ως μετακλητοί υπάλληλοι, εφ' όσον είναι διορισμένοι σε θέση εφημερίου ή διακόνου ενοριακού ναού ή ιεροκήρυκα, εκτός εάν πρόκειται για θέσεις επί θητεία, οπότε θεωρούνται επί θητεία υπάλληλοι.

3. Για τον διορισμό κληρικών ή μοναχών εφαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος απαιτούμενης επιπροσθέτως άδειας του επιχωρίου Μητροπολίτη. Διορισμός άνευ της ανωτέρω άδειας είναι άκυρος.

4. Οι κατά την παρ. 1 του παρόντος μετακλητοί υπάλληλοι υπέχουν όλες τις υποχρεώσεις του τακτικού υπαλλήλου και απολαμβάνουν των ίδιων δικαιωμάτων πλην του δικαιώματος της μονιμότητας, δυνάμενοι να απολυθούν διά πράξεως του αρμοδίου προς διορισμό οργάνου για αποιονδήποτε λόγο.

5. Απαιτείται για την απόλυση μετακλητού υπαλλήλου εισήγηση του υπηρεσιακού συμβουλίου σε όσες περιπτώσεις επιτρέπεται να απολυθεί και ο τακτικός υπάλληλος.

6. Η απόλυση κληρικού μετακλητού υπαλλήλου είναι υποχρεωτική εάν προηγηθεί πράξη του οικείου Μητροπολίτη, με την οποία είτε ανακαλείται η άδειά του ή εισήγησή του για τον διορισμό του είτε εντέλλεται να επιστρέψει στην Μονή της μετανοίας τους ή να απασχολείται αποκλειστικώς στην θέση εφημερίου ή διακόνου ή ιεροκήρυκα ή εάν κληθεί να ασκήσει καθήκοντα, η άσκηση των οποίων καθιστά αδύνατη την παράλληλη άσκηση των υπαλληλικών του καθηκόντων.

7. Οι αποδοχές του μετακλητού υπαλλήλου διέπονται από τις διατάξεις για τις αποδοχές των τακτικών υπαλλήλων. Σε περίπτωση κατοχής άλλης θέσεως και μισθοδοσίας από αυτήν, οι αποδοχές του μετακλητού υπαλλήλου καθορίζονται από την Διαρκή Ιερά Σύνοδο ή με απόφαση του επιχωρίου Μητροπολίτη της οικείας Μητροπόλεως ή του συλλογικού οργάνου διοικήσεως για τα λοιπά Ν.Π.Δ.Δ. σε ποσό που δεν υπερβαίνει το ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%) των αποδοχών εκ της ετέρας θέσεως.»

Άρθρο 8

Καταργούνται τα άρθρα 152Α-152ΙΓ του Κανονισμού υπ' αρ. 5/1978 (Α' 48) και προστίθενται νέα άρθρα 152Α και 152Β, τα οποία έχουν ως εξής:

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Υγειονομικές Επιτροπές

Άρθρο 152Α

Είδη υγειονομικών επιτροπών

1. Αρμόδιες να αποφαινούνται για θέματα υγείας των μονίμων, μετακλητών ή επί θητεία εκκλησιαστικών υπαλλήλων είναι οι υγειονομικές επιτροπές που διακρίνονται σε: α) πρωτοβάθμιες, β) δευτεροβάθμιες.

2. Η Εκκλησία της Ελλάδος και τα λοιπά εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου δύνανται με απόφαση της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου, που εκδίδεται μετά από εισήγηση του Αρχιεπισκόπου ή μετά από εισήγηση του Μητροπολιτικού Συμβουλίου ή Διοικητικού Συμβουλίου ή άλλου συλλογικού οργάνου διοικήσεώς τους κατά περίπτωση, να προβαίνουν στην σύσταση και στην συγκρότηση πρωτοβαθμίων ή δευτεροβαθμίων υγειονομικών επιτροπών με αρμοδιότητα τοπική (για ένα ή και για περισσότερα εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα της ίδιας περιφέρειας ή περιφερειακής ενότητας) ή ανά εκ-

κλησιαστικό νομικό πρόσωπο ή ομάδες εκκλησιαστικών νομικών προσώπων, ορίζοντας την έδρα τους, τη θητεία τους και τη χωρική τους αρμοδιότητα. Επιτρέπεται να συσταθεί και να συγκροτηθεί Δευτεροβάθμια Υγειονομική Επιτροπή με αρμοδιότητα όλη την περιοχή δικαιοδοσίας της Εκκλησίας της Ελλάδος. Με απόφαση της Δ.Ι.Σ. ορίζεται ο γραμματέας των υγειονομικών επιτροπών, η αποζημίωση των μελών τους και του γραμματέως τους, το υπόχρεο νομικό πρόσωπο για την καταβολή της, ο τρόπος λειτουργίας τους, ο αριθμός και η ειδικότητα των μελών τους.

3. Οι υπάλληλοι με σχέση ιδιωτικού δικαίου, ως προς την αρμοδιότητα και τρόπο πιστοποίησης της υγείας ή ασθένειας ή αναπηρίας τους, διέπονται από τις ισχύουσες διατάξεις για τους υπαλλήλους του ιδιωτικού τομέως.

Άρθρο 152Β

Πρωτοβάθμιες και δευτεροβάθμιες υγειονομικές επιτροπές

1. Οι πρωτοβάθμιες υγειονομικές επιτροπές είναι τριμελείς και είναι αρμόδιες να γνωματεύουν, ύστερα από ερώτημα της υπηρεσίας: α) για τη χορήγηση αναρωτικών αδειών, β) για την πιστοποίηση της υγείας των υποψηφίων για διορισμό, γ) για τον χαρακτηρισμό νοσημάτων που χρήζουν νοσηλείας προκειμένης της χορήγησης άδειας έως είκοσι δύο (22) εργάσιμων ημερών τον χρόνο, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος και δ) για κάθε άλλο θέμα υγείας του υπαλλήλου, το οποίο έχει σχέση με τα υπηρεσιακά του καθήκοντα και κρίνει η υπηρεσία ότι απαιτείται ιατρική γνωμάτευση, ε) για την πιστοποίηση της υγείας και της φυσικής καταλληλότητας των υποψηφίων για διορισμό ατόμων με αναπηρία.

2. Οι δευτεροβάθμιες υγειονομικές επιτροπές αποτελούνται από πέντε (5) μέλη και συγκροτούνται από ιατρούς, που υπηρετούν ή εδρεύουν στην ίδια Υγειονομική Περιφέρεια.

Οι δευτεροβάθμιες υγειονομικές επιτροπές είναι αρμόδιες: α) για την κρίση ενστάσεων κατ' αποφάσεων των πρωτοβαθμίων επιτροπών, β) για την απόλυση από την υπηρεσία λόγω ασθένειας και γ) για την κρίση της αποκαταστάσεως της υγείας όσων αναδιορίζονται κατά το άρθρο 24 του παρόντος.

Στις δευτεροβάθμιες επιτροπές δεν μπορεί να μετέχει μέλος που μετείχε στην πρωτοβάθμια επιτροπή, κατά της οποίας στρέφεται η ένσταση.

3. Οι αρνητικές αποφάσεις των υγειονομικών επιτροπών κοινοποιούνται απ' ευθείας στον ενδιαφερόμενο και στην υπηρεσία του.»

Άρθρο 9

1. Στον Κανονισμό της Εκκλησίας της Ελλάδος υπ' αρ. 5/1978 (Α' 48) η αναφορά την περ. γ παρ. 1 του άρθρου 16 σε θέση «Σ.Ε.» νοείται ως θέση «ΥΕ».

2. Το άρθρο 153 του Κανονισμού της Εκκλησίας της Ελλάδος υπ' αρ. 5/1978 (Α' 48) καταργείται.

Άρθρο 10

1. Κάθε διάταξη κανονισμού που είναι αντίθετη με τον παρόντα Κανονισμό ή ρυθμίζει θέματα που διέπονται από αυτόν καταργείται.

2. Οι κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος Κανονισμού προϊστάμενοι οργανικών μονάδων εξακολουθούν να ασκούν τα καθήκοντά τους μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας αξιολογήσεως και επιλογής προϊσταμένων.

3. Εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος Κανονισμού έννομες υπαλληλικές και εργασιακές σχέσεις, υποθέσεις υπαλληλικές ή πειθαρχικές, διέπονται, συνεχίζονται και ολοκληρώνονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος. Χρόνος αδικαιολόγητης αποχής υπαλλήλου από τα καθήκοντα προ της έναρξης ισχύος του παρόντος διέπεται από τις διατάξεις του παρόντος.

4. Τα μέλη των υφισταμένων κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος Κανονισμού υπηρεσιακών συμβουλίων (πρωτοβαθμίου και Α.Υ.Σ.Ε.) εξακολουθούν να ασκούν τα καθήκοντά τους και τα όργανα αυτά εξακολουθούν να λειτουργούν μέχρι την ανασυγκρότησή τους με απόφαση της Δ.Ι.Σ.

5. Οι υπάλληλοι, που υπηρετούν κατά την έναρξη της ισχύος του παρόντος, κατατάσσονται από 1.1.2021 αυτοδικαίως στους βαθμούς της κατηγορίας που υπηρετούν, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Κανονισμού και με βάση τον συνολικό χρόνο πραγματικής υπηρεσίας, που έχει αναγνωρισθεί για την βαθμολογική ή την μισθολογική τους εξέλιξη. Πλεονάζων χρόνος θεωρείται ότι διανύθηκε στον βαθμό κατάταξης. Για την κατάταξη σύμφωνα με την παράγραφο δεν υπολογίζονται: α) ο χρόνος της αργίας είτε εξ αιτίας ποινικής δώξεως που κατέληξε σε οποιαδήποτε καταδική είτε εξ αιτίας πειθαρχικής δώξεως που κατέληξε σε πειθαρχική ποινή τουλάχιστον προστίμου αποδοχών τριών (3) μηνών, β) ο χρόνος της αδικαιολόγητης αποχής από τα καθήκοντα, γ) ο χρόνος της προσωρινής παύσεως, δ) ο χρόνος της άδειας άνευ αποδοχών που δεν αποτελεί χρόνο πραγματικής υπηρεσίας, ε) ο χρόνος της αναστολής ασκήσεως καθηκόντων, εφ' όσον στην συνέχεια ο υπάλληλος τέθηκε σε αργία, στ) το χρονικό διάστημα κατά το οποίο στερήθηκε ο υπάλληλος το δικαίωμα για προαγωγή, ζ) χρονικό διάστημα ίσο προς το μισό του απαιτούμενου προς προαγωγή χρόνου σε περίπτωση επιβολής της πειθαρχικής ποινής του υποβιβασμού. Για την κατάταξη σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, στον συνολικό χρόνο πραγματικής υπηρεσίας δεν υπολογίζεται το μισό του πέραν της δεκαετίας χρόνου που διανύθηκε με τυπικό προσόν κατώτερης κατηγορίας.

6. Υπάλληλοι, οι οποίοι υπηρετούν σε κατηγορία χωρίς να κατέχουν το απαιτούμενο τυπικό προσόν, κατατάσσονται στους βαθμούς της κατηγορίας που υπηρετούν,

με προσθήκη ενός (1) έτους στον χρόνο που απαιτείται για προαγωγή στον επόμενο βαθμό με εξαίρεση τον εισαγωγικό βαθμό.

7. Για την κατάταξη που προβλέπεται από τις διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων του παρόντος άρθρου εκδίδονται διαπιστωτικές πράξεις από τον Αρχιγραμματέα της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου για υπαλλήλους της Εκκλησίας της Ελλάδος, από τον επιχώριο Μητροπολίτη για υπαλλήλους Ιερών Μητροπόλεων ή τον Πρόεδρο του συλλογικού οργάνου διοικήσεως του οικείου εκκλησιαστικού νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, που δεν δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

8. Μέχρι την σύσταση και συγκρότηση υγειονομικών επιτροπών κατά τον παρόντα Κανονισμό, οι μόνιμοι, μετακλητοί και επί θητεία υπάλληλοι υπάγονται στις υγειονομικές επιτροπές για τους δημόσιους υπαλλήλους κατά τον ν. 3528/2007 (Α' 26), όπως εκάστοτε ισχύει.

Ο παρών Κανονισμός δεν επηρεάζει τις αρμοδιότητες των υγειονομικών επιτροπών του Κέντρου Πιστοποίησης Αναπηρίας (ΚΕ.Π.Α.), όπως εκάστοτε ισχύουν.

9. Όπου στον παρόντα Κανονισμό γίνεται αναφορά σε αποφασιστικές αρμοδιότητες της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου για την Εκκλησία της Ελλάδος, του Διοικητικού Συμβουλίου για την Αποστολική Διακονία και το Διορθόδοξο Κέντρο της Εκκλησίας της Ελλάδος ή του οικείου Μητροπολίτη για τις Ιερές Μητροπόλεις, νοείται αντιστοίχως ως αρμόδιο και το συλλογικό όργανο διοικήσεως σε κάθε άλλη περίπτωση εκκλησιαστικού νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, το προσωπικό του οποίου υπάγεται στον παρόντα Κανονισμό.

Άρθρο 11

Ο παρών Κανονισμός δεν προκαλεί καμία δαπάνη σε βάρος του προϋπολογισμού του νομικού προσώπου της Εκκλησίας της Ελλάδος ή των λοιπών εκκλησιαστικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου.

Ο παρών Κανονισμός αρχίζει να ισχύει από την δημοσίευσή του διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Ο παρών Κανονισμός δημοσιεύεται και διά του επισήμου Δελτίου «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Ο Κανονισμός αυτός να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 2 Μαρτίου 2021

Ο Πρόεδρος

† Ο Αθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

Το Εθνικό Τυπογραφείο αποτελεί δημόσια υπηρεσία υπαγόμενη στην Προεδρία της Κυβέρνησης και έχει την ευθύνη τόσο για τη σύνταξη, διαχείριση, εκτύπωση και κυκλοφορία των Φύλλων της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ), όσο και για την κάλυψη των εκτυπωτικών - εκδοτικών αναγκών του δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα (ν. 3469/2006/Α' 131 και π.δ. 29/2018/Α' 58).

1. ΦΥΛΛΟ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ (ΦΕΚ)

- Τα **ΦΕΚ σε ηλεκτρονική μορφή** διατίθενται δωρεάν στο **www.et.gr**, την επίσημη ιστοσελίδα του Εθνικού Τυπογραφείου. Όσα ΦΕΚ δεν έχουν ψηφιοποιηθεί και καταχωριστεί στην ανωτέρω ιστοσελίδα, ψηφιοποιούνται και αποστέλλονται επίσης δωρεάν με την υποβολή αίτησης, για την οποία αρκεί η συμπλήρωση των αναγκαίων στοιχείων σε ειδική φόρμα στον ιστότοπο **www.et.gr**.

- Τα **ΦΕΚ σε έντυπη μορφή** διατίθενται σε μεμονωμένα φύλλα είτε απευθείας από το Τμήμα Πωλήσεων και Συνδρομητών, είτε ταχυδρομικά με την αποστολή αιτήματος παραγγελίας μέσω των ΚΕΠ, είτε με ετήσια συνδρομή μέσω του Τμήματος Πωλήσεων και Συνδρομητών. Το κόστος ενός ασπρόμαυρου ΦΕΚ από 1 έως 16 σελίδες είναι 1,00 €, αλλά για κάθε επιπλέον οκτασέλιδο (ή μέρος αυτού) προσαυξάνεται κατά 0,20 €. Το κόστος ενός έγχρωμου ΦΕΚ από 1 έως 16 σελίδες είναι 1,50 €, αλλά για κάθε επιπλέον οκτασέλιδο (ή μέρος αυτού) προσαυξάνεται κατά 0,30 €. Το τεύχος Α.Σ.Ε.Π. διατίθεται δωρεάν.

• Τρόποι αποστολής κειμένων προς δημοσίευση:

Α. Τα κείμενα προς δημοσίευση στο ΦΕΚ, από τις υπηρεσίες και τους φορείς του δημοσίου, αποστέλλονται ηλεκτρονικά στη διεύθυνση **webmaster.et@et.gr** με χρήση προηγμένης ψηφιακής υπογραφής και χρονοσήμανσης.

Β. Κατ' εξαίρεση, όσοι πολίτες δεν διαθέτουν προηγμένη ψηφιακή υπογραφή μπορούν είτε να αποστέλλουν ταχυδρομικά, είτε να καταθέτουν με εκπρόσωπό τους κείμενα προς δημοσίευση εκτυπωμένα σε χαρτί στο Τμήμα Παραλαβής και Καταχώρισης Δημοσιευμάτων.

- Πληροφορίες, σχετικά με την αποστολή/κατάθεση εγγράφων προς δημοσίευση, την ημερήσια κυκλοφορία των Φ.Ε.Κ., με την πώληση των τευχών και με τους ισχύοντες τιμοκαταλόγους για όλες τις υπηρεσίες μας, περιλαμβάνονται στον ιστότοπο (**www.et.gr**). Επίσης μέσω του ιστότοπου δίδονται πληροφορίες σχετικά με την πορεία δημοσίευσης των εγγράφων, με βάση τον Κωδικό Αριθμό Δημοσιεύματος (ΚΑΔ). Πρόκειται για τον αριθμό που εκδίδει το Εθνικό Τυπογραφείο για όλα τα κείμενα που πληρούν τις προϋποθέσεις δημοσίευσης.

2. ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΕΣ - ΕΚΔΟΤΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

Το Εθνικό Τυπογραφείο ανταποκρινόμενο σε αιτήματα υπηρεσιών και φορέων του δημοσίου αναλαμβάνει να σχεδιάσει και να εκτυπώσει έντυπα, φυλλάδια, βιβλία, αφίσες, μπλοκ, μηχανογραφικά έντυπα, φακέλους για κάθε χρήση, κ.ά.

Επίσης σχεδιάζει ψηφιακές εκδόσεις, λογότυπα και παράγει οπτικοακουστικό υλικό.

Ταχυδρομική Διεύθυνση: Καποδιστρίου 34, τ.κ. 10432, Αθήνα

Ιστότοπος: **www.et.gr**

ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ: 210 5279000 - fax: 210 5279054

Πληροφορίες σχετικά με την λειτουργία του ιστότοπου: **helpdesk.et@et.gr**

ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΚΟΙΝΟΥ

Πωλήσεις - Συνδρομές: (Ισόγειο, τηλ. 210 5279178 - 180)

Πληροφορίες: (Ισόγειο, Γρ. 3 και τηλεφ. κέντρο 210 5279000)

Παραλαβή Δημ. Ύλης: (Ισόγειο, τηλ. 210 5279167, 210 5279139)

Αποστολή ψηφιακά υπογεγραμμένων εγγράφων προς δημοσίευση στο ΦΕΚ: **webmaster.et@et.gr**

Πληροφορίες για γενικό πρωτόκολλο και αλληλογραφία: **grammateia@et.gr**

Ωράριο για το κοινό: Δευτέρα ως Παρασκευή: 8:00 - 13:30

Πείτε μας τη γνώμη σας,

για να βελτιώσουμε τις υπηρεσίες μας, συμπληρώνοντας την ειδική φόρμα στον ιστότοπό μας.

